

ประมาณการ เศรษฐกิจไทย | 2563

มกราคม 2563
January 2020

THAILAND'S
ECONOMIC OUTLOOK
2020

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และ เป้าประสงค์ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

วิสัยทัศน์

องค์กรนำในการเสนอแนะนโยบายเศรษฐกิจการคลังเพื่อเศรษฐกิจสมดุล

พันธกิจ

1. ศึกษา และวิเคราะห์และเสนอแนะนโยบายด้านการคลัง ระบบการเงิน การออม และการลงทุน รวมทั้งเศรษฐกิจมหภาคและระหว่างประเทศอย่างมีอาชีพ
2. ติดตาม กำกับ และประเมินผล มาตรการเศรษฐกิจการคลังให้มีประสิทธิภาพ
3. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และการยอมรับในนโยบายเศรษฐกิจการคลังกับทุกภาคส่วน
4. พัฒนาบุคลากรและองค์กรสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการ คุณธรรม และมีความสุข

ยุทธศาสตร์

1. ส่งเสริมเศรษฐกิจไทยให้เติบโตและแข่งขันได้
2. กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำ และส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. เสริมสร้างความเข้มแข็งของการคลังภาคสาธารณะ
4. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ความร่วมมือกับทุกภาคส่วน
5. เสริมสร้างความแข็งแกร่งขององค์กร

เป้าประสงค์

1. เศรษฐกิจไทยมีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
2. การเจริญเติบโตและพัฒนาเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน
3. การคลังของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน
4. องค์กรได้รับการยอมรับและเชื่อถือจากสาธารณชน
5. องค์กรก้าวหน้าและบุคลากรมีความสุข

กลยุทธ์ สำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค :

“เสาหลักด้านเศรษฐกิจมหภาคอย่างมีอาชีพ”

“วิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจได้อย่างมีคุณภาพ แม่นยำ และทันต่อเหตุการณ์ เพื่อให้สามารถเสนอแนะนโยบายเศรษฐกิจมหภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อสาธารณชน”

สารบัญ

	หน้า
1. ประเมินการเศรษฐกิจไทย	
บทสรุปผู้บริหาร	4
Executive Summary	6
ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2562 และปี 2563 (ณ เดือนมกราคม 2563)	
1.1 สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2563	9
1.2 ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2562 และปี 2563	25
2. ภาคการคลัง :	
รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลัง ไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 (ตุลาคม 2562 – ธันวาคม 2562)	36
3. ภาคการเงิน :	
รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 4 ปี 2562	44
4. บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ: Macroeconomic Analysis Briefings	
4.1 มองเศรษฐกิจไทยในปีหนุทอง 2563	50
4.2 มาตรการชิมช้อปใช้มีผลต่อเศรษฐกิจอย่างไร	59
4.3 อัตราดอกเบี้ยนโยบายขาลงในต่างประเทศ	65
4.4 เมื่อเศรษฐกิจติดโรค	77
5. Thailand's Key Economic Indicators	
ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)	92
ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators) รายไตรมาส	93

ประมาณการเศรษฐกิจไทย

บทสรุปผู้บริหาร

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2562 และ 2563

“เศรษฐกิจไทยปี 2562 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 2.5 และมีแนวโน้มจะขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 2.8 ในปี 2563”

เศรษฐกิจไทยปี 2562 คาดว่าจะสามารถขยายตัวอย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.5 ชะลอลงจากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 4.1 จากปัจจัยอุปสงค์จากต่างประเทศที่ชะลอตัวลงเป็นสำคัญ อันเป็นผลจากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและปริมาณการค้าโลกที่ชะลอตัวลงจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าตามระบบศุลกากรในรูปเงินเหรียญสหรัฐในปี 2562 หดตัวลงที่ร้อยละ -2.7 ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามายังประเทศไทยในปี 2562 มีจำนวน 39.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.2 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายระยะเวลามาตรการยกเลิค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรา ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง (Visa on Arrival: VOA) สำหรับการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2562 โดยเฉพาะโครงการชิมช้อปใช้ ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการใช้จ่ายของประชาชน ในด้านเสถียรภาพภายในประเทศอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 0.7 ปรับตัวลดลงจากปีก่อนตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ลดลง

สำหรับเศรษฐกิจไทยในปี 2563 กระทรวงการคลังคาดว่า เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นจากปีก่อนหน้ามาอยู่ที่ร้อยละ 2.8 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.3 – 3.3) ตามการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการลงทุนในประเทศ ปี 2563 นอกจากนี้ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ของรัฐบาล รวมถึงโครงการร่วมลงทุนของภาครัฐและเอกชน (PPP) ในโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและช่วยกระตุ้นการลงทุนภาคเอกชนในประเทศได้มากขึ้น ประกอบกับภาคส่งออกที่มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ และแนวโน้มการเติบโตของปริมาณการค้าโลกที่คาดว่าจะฟื้นตัวขึ้น ขณะที่การใช้จ่ายของภาครัฐและภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ในด้านเสถียรภาพภายในประเทศ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2563 จะอยู่ที่ร้อยละ 0.8 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.3 – 1.3) ปรับตัวสูงขึ้นจากปีก่อนเล็กน้อย ตามการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ สำหรับปัจจัยที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจจีน ความคืบหน้าในการเจรจาการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน การถอนตัวออกจากสหภาพยุโรปของสหราชอาณาจักร (Brexit) การดำเนินนโยบายการเงินของประเทศพัฒนาแล้ว รวมทั้งการลงทุนภาคเอกชนที่จะได้รับการสนับสนุนจากมาตรการการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการลงทุนในประเทศ ปี 2563

ตารางสรุปสมมติฐานและผลการประมาณการเศรษฐกิจปี ปี 2562 และ 2563

	2560	2561	2562f	2563f	
			ณ ม.ค. 63	ณ ม.ค. 63	
			เฉลี่ย	เฉลี่ย	ช่วง
ผลการประมาณการ					
1) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)	4.0	4.1	2.5	2.8	2.3 ถึง 3.3
2) อัตราการขยายตัวของการบริโภค					
- การบริโภคภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	3.0	4.6	4.4	3.2	2.7 ถึง 3.7
- การบริโภคภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	1.0	1.8	1.9	2.5	2.0 ถึง 3.0
3) อัตราการขยายตัวของการลงทุน					
- การลงทุนภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	2.9	3.9	2.4	4.2	3.7 ถึง 4.7
- การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	-1.2	3.3	2.1	6.5	6.0 ถึง 7.0
4) อัตราการขยายตัวของปริมาณส่งออกสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	5.4	4.2	-5.3	0.7	0.2 ถึง 1.2
5) อัตราการขยายตัวของปริมาณนำเข้าสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	6.2	8.6	-4.6	1.5	1.0 ถึง 2.0
6) ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	32.6	22.4	26.7	25.6	25.1 ถึง 26.1
- มูลค่าสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)	9.5	7.5	-3.2	1.0	0.5 ถึง 1.5
- มูลค่าสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)	13.2	13.7	-5.4	1.7	1.2 ถึง 2.2
7) ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	44.0	28.5	35.5	31.4	30.9 ถึง 31.9
- ร้อยละของ GDP	9.7	5.6	6.4	5.3	4.8 ถึง 5.8
8) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (ร้อยละ)	0.7	1.1	0.7	0.8	0.3 ถึง 1.3
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (ร้อยละ)	0.6	0.7	0.5	0.7	0.2 ถึง 1.2
สมมติฐานหลัก					
สมมติฐานภายนอก					
1) อัตราการขยายตัวเฉลี่ย 15 ประเทศคู่ค้าหลัก (ร้อยละ)	4.1	3.9	3.1	3.1	2.6 ถึง 3.6
2)ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล)	53.1	69.4	63.5	64.0	59.0 ถึง 69.0
สมมติฐานด้านนโยบาย					
3) อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)	33.9	32.3	31.1	30.5	29.50 ถึง 31.50
4) รายจ่ายภาคสาธารณะ (ล้านล้านบาท)	3.46	3.60	3.73	3.97	3.93 ถึง 4.01
5) จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	35.6	38.2	39.8	41.1	40.1 ถึง 42.1

Executive Summary

Thailand's Economic Projections for 2019 and 2020

**“Thai economy in 2019 is expected to grow at 2.5 percent
and will accelerate to 2.8 percent in 2020”**

FPO anticipates the Thai economy in 2019 to grow by 2.5 percent. It is expected to slowdown from the previous year which expanded by 4.1 percent, due to the decline in exports of goods, which are the result of the slowdown of the trading partners' economies and the world trade volume due to the trade war between the United States and China. As a result, in 2019, the value of exports of goods in custom basis in dollar term contracted by -2.7 percent. However, the number of international tourists increase 4.2 percent from the previous year to 39.8 million tourists, supported by the extension of the length of the cancellation fee for immigration check-up (Visa on Arrival: VOA). Private consumption and private investment are expected to continue to expand. They are supported by the economic stimulus measures in the second half of 2019, especially the Chim Shop Chai (Taste, Shop, Spend) campaign. The stability of the Thai economy is exceptional. The headline inflation in 2019 increased by 0.7 percent, decreasing from the previous year due to the falling of crude oil prices in the world market.

For the Thai economy in 2020, the FPO expects the Thai economy will expand by 2.8 percent (within the range of 2.3 – 3.3 percent). It is supported by private investment due to the government measures to stimulate investment in 2020. The measures include a corporate income tax deduction of 2.5 times expenditure on machinery, a one-year tax exemption for importing new machinery, and special-rate loans offered by the Export-Import Bank of Thailand for exporters to alter their machinery for export. Moreover, the massive transportation infrastructure investment of state-owned enterprises, including public private partnership (PPP) in infrastructure project will also help promote business confidence and private investment in the country. For external demand, it is expected that the exports of goods are likely to accelerate from the previous year as a result of the expansion of trading partner economy and the increase of world trade volume that is expected to recover in 2020. Whereas, the public consumption and private consumption are expect to continuing grow from the previous year. For the internal stability, it is expected that headline inflation in 2020 will be at 0.8 percent (within the range of 0.3 - 1.3 percent) due to the recovery of domestic demand. The economic risk factors, for example, the situation of Novel Coronavirus that will affect tourism sector and China's economy, the trade war situation between the US and China, the withdrawal from the European Union of the United Kingdom (Brexit), the implementation of monetary policy in developed countries, and the result of the government measures to stimulate private investment in 2020.

Major Assumptions and Economic Projections for 2019 and 2020

	2017	2018	2019f	2020f	
			as of Jan 20	as of Jan 20	
			Avg	Avg	Range
Projections					
1) GDP Growth Rate (percent y-o-y)	4.0	4.1	2.5	2.8	2.3 to 3.3
2) Real Consumption Growth (percent y-o-y)					
- Real Private Consumption (percent y-o-y)	3.0	4.6	4.4	3.2	2.7 to 3.7
- Real Public Consumption (percent y-o-y)	1.0	1.8	1.9	2.5	2.0 to 3.0
3) Real Investment Growth (percent y-o-y)					
- Real Private Investment (percent y-o-y)	2.9	3.9	2.4	4.2	3.7 to 4.7
- Real Public Investment (percent y-o-y)	-1.2	3.3	2.1	6.5	6.0 to 7.0
4) Export Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	5.4	4.2	-5.3	0.7	0.2 to 1.2
5) Import Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	6.2	8.6	-4.6	1.5	1.0 to 2.0
6) Trade Balance (USD billion)	32.6	22.4	26.7	25.6	25.1 to 26.1
- Export Value of Goods in USD (percent y-o-y)	9.5	7.5	-3.2	1.0	0.5 to 1.5
- Import Value of Goods in USD (percent y-o-y)	13.2	13.7	-5.4	1.7	1.2 to 2.2
7) Current Account (billion U.S.)	44.0	28.5	35.5	31.4	30.9 to 31.9
- Percentage of GDP	9.7	5.6	6.4	5.3	4.8 to 5.8
8) Headline Inflation (percent y-o-y)	0.7	1.1	0.7	0.8	0.3 to 1.3
Core Inflation (percent y-o-y)	0.6	0.7	0.5	0.7	0.2 to 1.2
Major Assumptions					
Exogenous Variables					
1) Average Economic Growth Rate of Major Trading Partners (percent y-o-y)	4.1	3.9	3.1	3.1	2.6 to 3.6
2) Dubai Crude Oil Price (U.S. dollar per Barrel)	53.1	69.4	63.5	64.0	59.0 to 69.0
Policy Variables					
3) Exchange Rate (Baht per U.S. dollar)	33.9	32.3	31.1	30.5	29.50 to 31.50
4) Public Expenditure (Trillion Baht)	3.46	3.60	3.73	3.97	3.93 to 4.01
5) Number of foreign tourists (Million)	35.6	38.2	39.8	41.1	40.1 to 42.1

ข้อสมมติฐานสำคัญในการ
ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี

62 & 63

1

การขยายตัวของเศรษฐกิจ 15 ประเทศคู่ค้า

62 +3.1% 63 +3.1%

2

Baht/USD

62 31.1 ฿/\$ 63 30.5฿/\$

ดัชนีค่าเงินบาท

62 116.5 63 118.4

3

ราคาน้ำมันดิบดูไบ

62 63.5\$/bbl

63 64.0\$/bbl

4

จำนวนนักท่องเที่ยว

62 39.8 ล้านคน

63 41.1 ล้านคน

5

รายจ่ายภาคสาธารณะ

62 3.73 ล้านล้านบาท

63 3.97 ล้านล้านบาท

5 ข้อ
สมมติฐาน

สมมติฐานหลักในการประมาณการ เศรษฐกิจไทยปี 2563

1. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักของไทย

“สศค. คาดว่า ในปี 2563 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักของไทย 15 ประเทศโดยรวมจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.1 ทรงตัวจากปี 2562 และยังคงชะลอตัวจากปี 2561 โดยเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักของไทยยังมีแนวโน้มขยายตัวชะลอตัว ด้วยสาเหตุหลักจากเศรษฐกิจหลักอย่างจีนและสหรัฐฯ ขยายตัวชะลอตัว และนโยบายกีดกันทางการค้าที่ทำให้การค้าโลกชะลอตัวแม้จะได้รับการคลี่คลายไปบางส่วน ส่งผลต่อประเทศที่พึ่งพาการส่งออก อาทิ ไต้หวัน ฮังการี สิงคโปร์ มาเลเซีย และเกาหลีใต้ นอกจากนี้ การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (Covid-19) อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกในระยะสั้น รวมถึงผลกระทบจากปัจจัยภายในประเทศส่งผลให้เศรษฐกิจชะลอตัว เช่น ความไม่สงบทางการเมือง เป็นต้น ทั้งนี้ ยูโรโซนมีแนวโน้มขยายตัวชะลอตัวจากการได้รับผลกระทบจากการประกาศยุติมาตรการผ่อนคลายเชิงปริมาณตั้งแต่ปี 2561 และระดับหนี้สาธารณะที่อยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 1 อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของเศรษฐกิจคู่ค้าหลักของไทย 15 ประเทศ (ร้อยละต่อปี YOY)

ประเทศคู่ค้าหลัก เรียงตามสัดส่วนการส่งออกปี 2561	2560	2561	2562				2562	ทั้งปี 2562F	ทั้งปี 2563F
			Q1	Q2	Q3	Q4			
15 ประเทศคู่ค้า (78.1%)	4.1	3.88	3.33	3.17	3.07	-	-	3.1	3.1
1. จีน (12.0%)	6.9	6.6	6.4	6.2	6.0	6.1	6.6	6.1	6.0
2. สหรัฐฯ (11.1%)	2.4	2.9	2.7	2.3	2.1	2.3	2.3	2.3	2.0
3. ญี่ปุ่น (9.9%)	1.9	0.8	0.8	0.9	1.7	-	-	0.9	0.7
4. ยูโรโซน (7.2%)	2.5	1.8	1.3	1.2	1.2	-	-	1.0	1.4
5. เวียดนาม (5.1%)	6.8	7.1	6.8	6.7	7.5	7.0	7.0	7.0	6.9
6. ฮังการี (5.0%)	3.8	3.0	0.6	0.5	-2.9	-	-	-1.3	-1.3
7. มาเลเซีย (4.6%)	5.9	4.7	4.5	4.9	4.4	-	-	4.6	4.4
8. ออสเตรเลีย (4.3%)	2.4	2.8	1.7	1.4	1.7	-	-	1.8	2.3
9. อินโดนีเซีย (4.0%)	5.1	5.2	5.1	5.1	5.0	-	-	5.1	5.1
10. สิงคโปร์ (3.7%)	3.5	3.2	1.1	0.2	0.7	0.8	0.7	0.7	1.4
11. ฟิลิปปินส์ (3.1%)	6.7	6.2	5.6	5.5	6.2	6.4	5.9	5.9	6.1
12. อินเดีย (3.0%)	6.9	7.4	5.8	5.0	4.5	-	-	5.5	5.5
13. เกาหลีใต้ (1.9%)	3.1	2.7	1.7	2.0	2.0	-	-	1.9	2.0
14. สหราชอาณาจักร (1.6%)	1.7	1.4	2.1	1.3	1.0	-	-	1.3	1.4
15. ไต้หวัน (1.6%)	2.9	2.6	1.8	2.6	3.0	3.4	2.7	2.7	2.9

ที่มา : รวบรวมและประมาณการโดย สศค.

1.1 เศรษฐกิจจีน (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 1 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 12.0 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวมปี 2561)

➔ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 6.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า ต่ำที่สุดตั้งแต่ปี 2535 หรือคิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 1.5 จากไตรมาสก่อนหน้า (ขจัดผลทางฤดูกาล) โดยภาคบริการขยายตัวร้อยละ 6.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 7.1 ภาคการผลิตขยายตัวร้อยละ 5.8 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 5.2 และภาคการเกษตรขยายตัวร้อยละ 3.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

➔ ในปี 2563 คาดว่า เศรษฐกิจจีนจะขยายตัวร้อยละ 6.0 ทรงตัวจากปีก่อนหน้า(ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 6.0 – 6.2) เนื่องจาก เศรษฐกิจยังคงได้รับแรงกดดันจากไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการบริโภคภายในประเทศ ถึงแม้ว่า เศรษฐกิจจีนอาจได้รับอานิสงส์จากการลงนามด้านการค้ากับสหรัฐฯ ระยะที่ 1 แล้ว (Trade Deal Phase I) ทั้งนี้ธุรกิจจีนได้รับผลกระทบค่อนข้างรุนแรง โดยเฉพาะการปิดเมืองที่มีความเสี่ยงส่งผลให้คนงานและโรงงานไม่สามารถดำเนินการได้ รัฐบาลจีนต้องเผชิญกับความเสี่ยงในการกระจายของไวรัสหากจะกระตุ้นการลงทุนและการเคลื่อนย้ายของแรงงานและสินค้า ในขณะที่ จังหวัดอื่น ๆ ที่ผลิตร้อยละ 90 ของสินค้าส่งออกทั้งหมดของจีนหยุดการผลิตหรือผลิตจำนวนน้อย ตั้งแต่ปลายเดือนมกราคม 2563 ถึงแม้ว่าสถานการณ์กับสหรัฐฯ จะเริ่มดีขึ้น แต่ก็อาจจะไม่ได้ช่วยทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเร่งขึ้นได้ ทั้งนี้ หากสถานการณ์ไวรัสโคโรน่ายังคงยืดเยื้ออาจจะส่งผลกระทบต่อขยายตัวของจีนเพิ่มขึ้นด้วย

1.2 เศรษฐกิจสหรัฐฯ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 2 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 11.1 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวมในปี 2561)

➔ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือร้อยละ 0.5 จากไตรมาสก่อนหน้า (ขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า แม้ว่าเครื่องชี้เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในไตรมาสที่ 4 ปี 62 ส่งสัญญาณผสม อาทิ เครื่องชี้ด้านอุปทานที่สะท้อนโดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Manager Index: PMI) ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 อยู่ที่ระดับ 48.1 ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า สำหรับเครื่องชี้ด้านอุปสงค์ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเฉลี่ยในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 อยู่ที่ระดับ 127.0 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 132.1 จุด ทั้งนี้ เสถียรภาพเศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังคงแข็งแกร่ง โดยอัตราการว่างงานในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.5 ของกำลังแรงงานรวม ลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้า และอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินของสหรัฐฯ (Federal Open Market Committee: FOMC) เมื่อวันที่ 10 – 11 ธันวาคม 2562 มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.50 – 1.75 ต่อปี เนื่องจาก FOMC มีความเห็นว่าการขยายตัวด้านการลงทุนของภาคธุรกิจและการส่งออกยังคงอ่อนแอ ขณะที่ตลาดแรงงานและอัตราเงินเฟ้อค่อนข้างทรงตัว

➔ ในปี 2563 คาดว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ จะขยายตัวร้อยละ 2.0 หรือในช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.5 – 2.5 ชะลอลงจากปี 2562 เนื่องจากแม้ว่าสหรัฐฯ และจีนได้ลงนามข้อตกลงทางการค้าในเฟสหนึ่งแล้ว แต่ตลาดยังคงมองว่าการกีดกันทางการค้าอาจกลับมาอีกได้อย่างไม่แน่นอน นอกจากนี้ สหรัฐฯ ยังมีประเด็นด้านภูมิรัฐศาสตร์กับอิหร่าน และการเมืองภายในสหรัฐฯ ซึ่งกำลังจะมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปลายปีนี้ โดยเฉพาะในประเด็นการถอดถอนประธานาธิบดีสหรัฐฯ จึงคาดว่าความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจสหรัฐฯ

สูงขึ้นจากปี 2562 อย่างไรก็ตาม นโยบายการเงินที่ผ่อนคลายของธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มช่วยพยุงเศรษฐกิจด้านการบริโภคและการลงทุนภายในประเทศ

1.3 เศรษฐกิจญี่ปุ่น (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 3 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 9.9 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวมในปี 2561)

➔ เศรษฐกิจญี่ปุ่นในไตรมาสที่ 3 ปี 2562 ส่งสัญญาณผสม โดยมูลค่าการส่งออกในไตรมาสที่ 3 หดตัวร้อยละ -5.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อนหน้า เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าเล็กน้อยที่หดตัวร้อยละ -5.6 จากการส่งออกไปยังตลาดหลักโดยเฉพาะสหรัฐฯ จีน และอาเซียนที่หดตัวลง ขณะที่การส่งออกบริการขยายตัวชะลอตัว สะท้อนจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.8 ชะลอตัวจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคไตรมาสที่ 3 ปี 2562 อยู่ที่ระดับ 37.0 จุด ชะลอตัวจากไตรมาส 2 ปี 2562 ที่อยู่ที่ระดับ 39.5 จุด นอกจากนี้ ภาคอุปทานที่บ่งชี้โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ระดับ 51.3 จุด สูงกว่าค่าเฉลี่ยไตรมาสที่สองที่อยู่ที่ระดับ 50.8 จุด ซึ่งเป็นผลมาจากความไม่แน่นอนจากการค้าโลก และเศรษฐกิจทั้งในและนอกประเทศที่ชะลอตัวด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ร้อยละ 0.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 0.8

➔ ในปี 2562 คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะขยายตัวร้อยละ 0.9 ชะลอตัวจากปี 2561 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.7 – 0.9) เนื่องจากเศรษฐกิจญี่ปุ่นได้รับผลกระทบจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน ส่งผลให้ภาคการส่งออกหดตัวอย่างรุนแรง นอกจากนี้ ยังมีประเด็นเรื่องความตึงเครียดทางการค้ากับเกาหลีใต้ที่ส่งผลกระทบกับภาคการส่งออกโดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมไฮเทค และการปรับขึ้นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากอัตราร้อยละ 8 สู่ร้อยละ 10 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2562 ส่งผลกระทบต่อภาคการบริโภคในไตรมาสสุดท้าย แต่มีการเร่งการบริโภคในช่วงไตรมาสที่ 3 นอกจากนี้คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะได้รับปัจจัยหนุนจากการเร่งก่อสร้างเพื่อรองรับมหกรรมกีฬาโอลิมปิกที่จะจัดขึ้นในปี 2563 อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางญี่ปุ่นได้ดำเนินนโยบายแบบผ่อนคลายทางการเงินจนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรับตัวอยู่ที่ระดับเป้าหมาย

➔ ในปี 2563 คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะขยายตัวชะลอตัวจากปี 2562 มาอยู่ที่ร้อยละ 0.7 เนื่องจากการคาดว่าจะได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา สงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน ที่ทำให้การค้าโลกหดตัวลงต่อเนื่อง และสงครามการค้าระหว่างญี่ปุ่นกับเกาหลีใต้ที่ยังไม่สามารถหาข้อตกลงกันได้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเสี่ยงจากข้อพิพาททางการเมืองระหว่างสหรัฐฯ กับอิหร่าน ที่จะส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันโลก และอัตราเงินเฟ้อของญี่ปุ่นที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย ทั้งนี้รัฐบาลญี่ปุ่นมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อรับมือผลกระทบจากสงครามการค้า และการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลกระทบให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2563 ชะลอตัว โดยคาดว่ามาตรการกระตุ้นนี้จะช่วยให้เศรษฐกิจขยายตัวได้ต่อไป

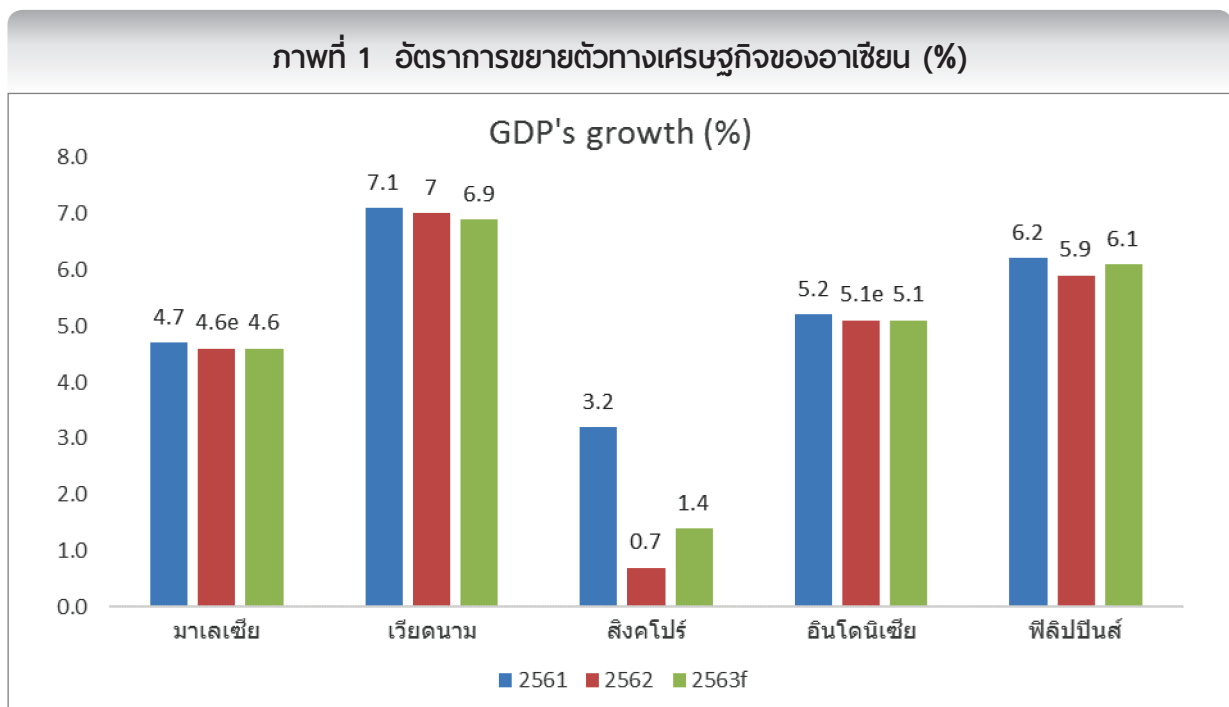
1.4 เศรษฐกิจยูโรโซน 19 ประเทศ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 4 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 7.2 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวมในปี 2561)

➔ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 เศรษฐกิจยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนหน้า จากเครื่องชี้เศรษฐกิจในไตรมาสที่ 4 ปี 62 ส่งสัญญาณชะลอตัวลง อาทิ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในไตรมาสที่ 4 ปี 62 อยู่ที่ระดับ -7.6 จุด ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ -6.7 จุด

ด้านยอดค้าปลีกในไตรมาสที่ 4 ปี 62 ขยายตัวร้อยละ 1.8 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 2.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน และดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Manager Index: PMI) ภาคบริการเฉลี่ยในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 อยู่ที่ระดับ 52.4 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ 52.8 จุด ในขณะที่ดัชนีภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 อยู่ที่ระดับ 46.4 ทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ เสถียรภาพเศรษฐกิจยังคงแข็งแกร่ง โดยอัตราการว่างงานในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 7.5 ของกำลังแรงงานรวม ทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า และอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า

➔ ในปี 2563 คาดว่าเศรษฐกิจยูโรโซนในปี 63 จะขยายตัวที่ร้อยละ 1.4 เติบโตขึ้นจากปี 2562 เนื่องจาก Brexit ที่ยุติในวันที่ 31 มกราคม 2563 จะทำให้เศรษฐกิจมีความแน่นอนและจะค่อยปรับตัวดีขึ้น แต่ต้องพิจารณาข้อตกลงต่างๆ ที่เหลือว่าผลการเจรจาเป็นทิศทางเป็นอย่างไร และธนาคารกลางยุโรป (ECB) ได้เริ่มโครงการซื้อสินทรัพย์ทางการเงิน (Asset Purchase Program – APP) ในเดือน พฤศจิกายน 2562 ตามมาตรการผ่อนคลายเชิงปริมาณ (Quantitative Easing – QE) จำนวน 20,000 ล้านยูโรต่อเดือน

1.5 เศรษฐกิจอาเซียน 5 ประเทศ (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 19.5 ของมูลค่าการส่งออกรวมปี 2561)

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สกค.

➔ เศรษฐกิจอาเซียนไตรมาสที่ 4 ปี 2562 ส่วนใหญ่ขยายตัวเร่งขึ้น ยกเว้นเศรษฐกิจประเทศเวียดนามที่ชะลอตัวลง โดยในไตรมาสที่ 4 ขยายตัวชะลอที่ร้อยละ 7.0 จากร้อยละ 7.5 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากเศรษฐกิจเวียดนามมีฐานที่สูงในไตรมาสที่ 3 ประกอบกับผลผลิตทางอุตสาหกรรมไตรมาสที่ 4 ชะลอตัวลงมาอยู่ที่ร้อยละ 4.6 จากร้อยละ 10 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนี PMI ในไตรมาสที่ 4 ที่ลดลงมาอยู่ที่ระดับ 50.6 จาก 51.5 จุดในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์ในไตรมาสที่ 4 ขยายตัวดีกว่า

คาดที่ร้อยละ 6.4 จากร้อยละ 6.2 ในไตรมาสที่ 3 เนื่องจากการบริโภคของภาครัฐขยายตัวสูงที่ร้อยละ 18.7 จากร้อยละ 9.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบกับการบริโภคภายในประเทศยังคงขยายตัวได้ดี แม้ว่ายอดค้าปลีกผลผลิตอุตสาหกรรม และการส่งออกยังคงหดตัว เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียไตรมาสที่ 4 คาดว่าจะขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ที่ร้อยละ 5.1 เนื่องจากเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจต่างๆในไตรมาสที่ 4 ส่งสัญญาณทางบวก อาทิเช่น ยอดค้าปลีกขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 จากร้อยละ 1.4 ในไตรมาสที่ 3 ผลผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวเร่งขึ้น และการส่งออกหดตัวชะลอตัวที่ร้อยละ -3.7 ในไตรมาสที่ 4 จากที่หดตัวสูงถึงร้อยละ -6.9 ในไตรมาสก่อนหน้า เศรษฐกิจมาเลเซียในไตรมาสที่ 4 ส่งสัญญาณเร่งขึ้น ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.5 เร่งขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 4.4 โดยดัชนี PMI ไตรมาสที่ 4 ปี 62 เพิ่มขึ้นสูงถึงระดับ 49.6 จาก ระดับ 47.6 จุด ในไตรมาสก่อนหน้า อีกทั้งระดับอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 4 ของมาเลเซียชะลอตัวลงที่ร้อยละ 1 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 1.3 เอื้อต่อการบริโภคภายในประเทศให้ขยายตัวได้ต่อเนื่อง ขณะที่เศรษฐกิจประเทศสิงคโปร์ ไตรมาสที่ 4 ขยายตัวเร่งขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 0.8 จากร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากการส่งออกที่หดตัวชะลอตัวลงมากที่ร้อยละ -3.9 ในไตรมาสที่ 4 จากร้อยละ -7.2 ในไตรมาสที่ 3 สอดคล้องกับดัชนี PMI ของสิงคโปร์ ในไตรมาสที่ 4 ที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้า

➔ ในปี 2562 คาดว่าเศรษฐกิจอาเซียนจะมีสัญญาณชะลอตัวลง โดยคาดว่าเศรษฐกิจเวียดนามชะลอตัวเล็กน้อยจากปีก่อนหน้ามาอยู่ที่ร้อยละ 7.0 จากร้อยละ 7.1 เนื่องจากฐานเศรษฐกิจที่ค่อนข้างสูงในปี 2561 ประกอบกับเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มชะลอตัวลง โดยเฉพาะเศรษฐกิจของประเทศจีนซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่ใหญ่ที่สุดของเวียดนาม โดยการส่งออกของเวียดนามทั้งปี 2562 ขยายตัวได้น้อยกว่าปีก่อนหน้า และดัชนี PMI ปี 2562 อยู่ในระดับต่ำกว่าปีก่อนหน้าเช่นกัน เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์มีแนวโน้มชะลอตัวลงที่ร้อยละ 5.9 จากร้อยละ 6.2 ในปีก่อนหน้า เนื่องจากการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลเกิดการล่าช้าและผลกระทบจากสงครามการค้าส่งผลให้เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ในครึ่งปีแรกขยายตัวต่ำกว่าขาด อีกทั้งเฉลี่ยการส่งออก 11 เดือนแรก ของปี 62 ยังน้อยกว่า 11 เดือนแรกของปีก่อนหน้า ขณะที่เศรษฐกิจมาเลเซียมีแนวโน้มขยายตัวชะลอตัวลงจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 4.6 เนื่องจากผลกระทบจากสงครามการค้าระหว่างจีน กับสหรัฐฯ ยังคงต่อเนื่องมาจากปีก่อนหน้า ส่งผลให้การส่งออกใน 11 เดือนแรกของปี 2562 หดตัวลดลงอย่างมาก เนื่องจากความต้องการบริโภคสินค้าประเภทนี้ของโลกลดลง เศรษฐกิจสิงคโปร์มีแนวโน้มชะลอตัวลงอย่างมากที่ร้อยละ 0.7 จากร้อยละ 3.2 ปีก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจขยายตัวต่ำในปี 2562 ที่ร้อยละ 0.7 ซึ่งถือเป็นตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่ำที่สุดในรอบ 10 ปี การส่งออกยังหดตัวสูงที่ร้อยละ -3.9 จากผลกระทบของสงครามการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐฯ คู่ค้าหลักของ สิงคโปร์ ซึ่งทั้งสองประเทศมีแนวโน้มเติบโตชะลอตัวลงทั้งสิ้น นอกจากนี้ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรม และผลผลิตอุตสาหกรรมปี 62 อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าปีก่อนหน้าเช่นกัน เศรษฐกิจอินโดนีเซียคาดว่าจะชะลอตัวลงเล็กน้อยที่ร้อยละ 5.1 จากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 5.2 เนื่องจากค่าเงินรูเปียะห์ที่ยังคงอ่อนค่าส่งผลให้เศรษฐกิจเติบโตได้อย่างไม่เต็มศักยภาพ นอกจากนี้ เศรษฐกิจยังคงได้รับผลกระทบจากสงครามการค้าระหว่าง จีนกับสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม การบริโภคภายในประเทศยังคงขยายตัวได้ดีเนื่องจากอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับที่ต่ำ จึงยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจอินโดนีเซีย

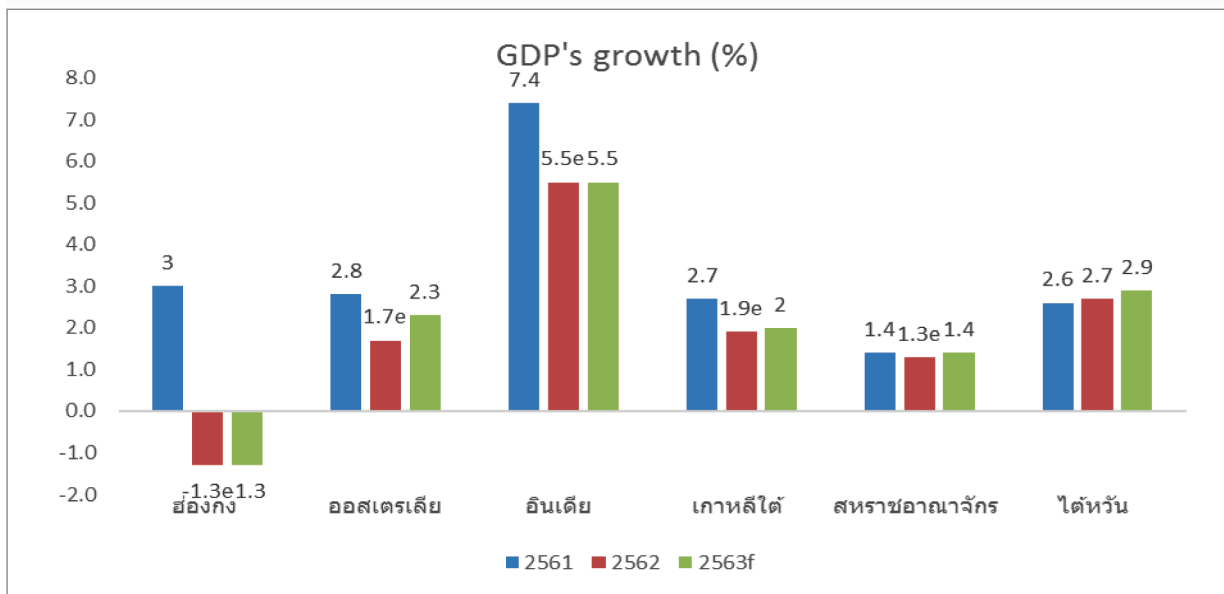
➔ ในปี 2563 คาดว่าเศรษฐกิจอาเซียนส่วนใหญ่จะขยายตัวเร่งขึ้นยกเว้นเศรษฐกิจประเทศเวียดนาม และ มาเลเซียที่มีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปี 2562 เนื่องจากการเศรษฐกิจเวียดนามมีฐานที่สูงในปี 2562 และคาดว่าจะได้รับผลกระทบจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน ที่ทำให้การค้าโลกหดตัวลงต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามคาดว่าเวียดนามยังคงเป็นประเทศที่น่าสนใจของนักลงทุนอย่างต่อเนื่อง ส่วนเศรษฐกิจประเทศ

มาเลเซียปี 2563 คาดว่าจะชะลอตัวจากปีก่อนหน้า ปัจจัยหลักมาจากสงครามการค้า และเศรษฐกิจโลกชะลอ ส่งผลกระทบโดยตรงกับการส่งออกของประเทศมาเลเซีย โดยเฉพาะความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่คาดว่าจะลดลงอย่างต่อเนื่องถึงปีหน้า ในขณะที่เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียปี 2563 มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยที่ร้อยละ 5.2 เนื่องจากการบริโภคภายในประเทศที่เข้มแข็ง อีกทั้งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ของรัฐบาลจะเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์มีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นเช่นกันที่ร้อยละ 6.1 เนื่องจากฐานก่อนซบเซาในปีก่อนหน้า การบริโภคภายในประเทศยังคงเป็นหนึ่งในแรงส่งสำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจ อีกทั้งยังมีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานจากทางภาครัฐเป็นปัจจัยบวกให้กับเศรษฐกิจ

1.6 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่นๆ ในเอเชีย (ฮ่องกง เกาหลีใต้ ไต้หวัน และอินเดีย) ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 17.4 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวมในปี 2561)

➔ ในไตรมาส 4 ปี 2562 เศรษฐกิจไต้หวันขยายตัวเร่งขึ้น เศรษฐกิจฮ่องกงมีสัญญาณหดตัวลง โดยเศรษฐกิจที่พึ่งพาการส่งออกเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักบางประเทศ ได้แก่ ฮ่องกงเริ่มส่งสัญญาณการหดตัวของเศรษฐกิจ โดยได้รับผลกระทบจากปัญหาทางการเมือง การระบาดของไวรัสโคโรนา และการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน อีกทั้งเศรษฐกิจเกาหลีใต้ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งทางระหว่างประเทศระหว่างเกาหลีใต้กับญี่ปุ่น ทั้งนี้ เศรษฐกิจอินเดีย ออสเตรเลีย โดยเศรษฐกิจที่พึ่งพาการบริโภคภายในประเทศเป็นหลัก อันได้แก่อินเดียและออสเตรเลียได้รับผลกระทบจากอุปสงค์ภายในประเทศที่ขยายตัวชะลอตัวลง สะท้อนจากเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจด้านการบริโภคที่ขยายตัวชะลอตัวลง ทั้งนี้ มีมาตรการผลักดันให้เศรษฐกิจขยายตัวผ่านนโยบายการเงินและการคลัง ขณะที่เศรษฐกิจสหราชอาณาจักรชะลอตัวลง จากเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจที่ส่งสัญญาณชะลอตัวลงทั้งภาคการผลิตและการบริโภคภายในประเทศ โดยมีสาเหตุจากปัญหา Brexit ที่ขณะนั้นยังไม่ได้ข้อสรุป เป็นสำคัญ

ภาพที่ 2 การเติบโตทางเศรษฐกิจปี 2562 และคาดการณ์ปี 2563

ที่มา : CEIC รวบรวมโดย สศค.

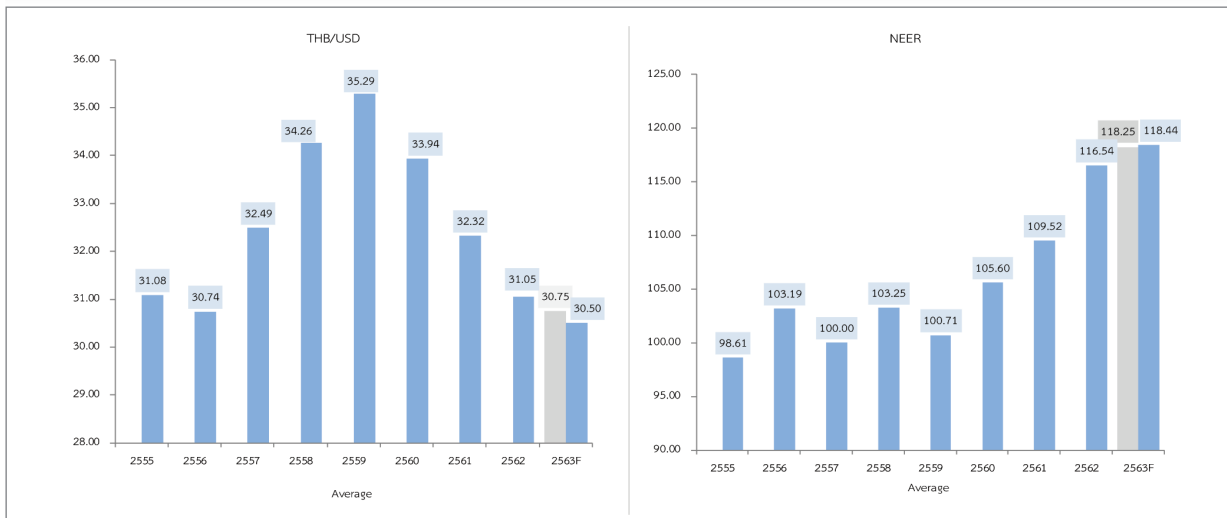
➡ ในปี 2563 คาดว่าเศรษฐกิจคู่ค้าอื่น ๆ ที่พึ่งพาการส่งออกจะขยายตัวในอัตราชะลอลง จากการระบาดของไวรัสโคโรนา ความไม่แน่นอนในประเด็นการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน รวมถึงปัจจัยภายนอกอื่น ๆ อาทิ ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ในภูมิภาค ปัญหาการประท้วงในฮ่องกง การใช้นโยบายกีดกันทางการค้ากับประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะทำให้เศรษฐกิจฮ่องกง ไต้หวัน และเกาหลีใต้ขยายตัวชะลอลง ขณะที่เศรษฐกิจของประเทศที่พึ่งการบริโภคภายในประเทศอย่างอินเดีย คาดว่าจะขยายตัวชะลอลง โดยในกรณีของอินเดียเนื่องจากการบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นและมีปัจจัยเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกที่จะส่งผ่านมายังเศรษฐกิจในประเทศได้ เช่น ความขัดแย้งทางการค้าที่สร้างแรงกดดันให้กับตลาดโลกและส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกอินเดีย เป็นต้น ขณะที่เศรษฐกิจออสเตรเลียคาดว่าจะขยายตัวชะลอลงเนื่องจากปัจจัยเสี่ยงของด้านตลาดแรงงาน และหนี้ครัวเรือนที่มีสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับรายได้ของประชาชน ซึ่งสูงกว่าประเทศพัฒนาแล้วอื่น ๆ มาก รวมทั้งสถานการณ์ไฟป่าและภัยแล้งที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของออสเตรเลีย นอกจากนี้ คาดว่าเศรษฐกิจสหราชอาณาจักรจะเร่งขึ้นจากปีก่อนหน้า ภายหลังการดำเนินการ Brexit สำเร็จลุล่วง โดยเศรษฐกิจของสหราชอาณาจักรจะปรับตัวดีขึ้นจากมาตรการที่ทางสหราชอาณาจักรได้วางแผนไว้หลัง Brexit ทำให้ด้านอุปสงค์และอุปทานภายในประเทศปรับตัวดีขึ้น

➡ ในปี 2563 คาดว่า เศรษฐกิจไต้หวัน ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ และสหราชอาณาจักรจะขยายตัวในอัตราที่เร่งขึ้น ในขณะที่ เศรษฐกิจฮ่องกงจะหดตัว เนื่องจากได้รับผลกระทบตลาดการเงินที่ผันผวน ไวรัสโคโรนา และการเมืองภายในประเทศ โดยคาดว่าเศรษฐกิจออสเตรเลียจะได้รับปัจจัยหนุนจากภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งปัจจัยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงเพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายในประเทศ การจ้างงานและการลงทุนในประเทศ รวมทั้งสถานการณ์ไฟป่า ตั้งแต่เดือนกันยายน 2562 จะสามารถควบคุมสถานการณ์ได้และดึงความเชื่อมั่นของนักลงทุนกลับมาได้ นอกจากนี้ เศรษฐกิจสหราชอาณาจักรที่คาดว่าจะขยายตัวเร่งขึ้น มีสาเหตุจากมาตรการของสหราชอาณาจักรที่จัดเตรียมไว้และดำเนินการภายหลัง Brexit คาดว่าจะสำเร็จลุล่วง อย่างไรก็ตาม ต้องพิจารณาข้อตกลงทางการค้าระหว่างสหราชอาณาจักรกับทางสหภาพยุโรปที่คาดว่าจะเจรจาเสร็จสิ้นภายในปี 2563 ว่ามีทิศทางเป็นอย่างไร

2. อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาท

“ในปี 2563 คาดว่าเงินบาทจะแข็งค่าจากปีก่อนหน้า โดยเฉลี่ยทั้งปีที่ 30.50 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือแข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.7 จากค่าเฉลี่ยปีก่อนหน้า และคาดว่าดัชนีค่าเงินบาทปี 2563 จะแข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.6” (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 สมมติฐานค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และดัชนีค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2563

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) รวบรวมโดย สศค.

หมายเหตุ: ดัชนีค่าเงินบาท จากการคำนวณของ สศค.

➔ การเปรียบเทียบเงินบาทกับเงินสกุลหลักและเงินสกุลอื่นๆ ในภูมิภาคพบว่าในปี 2562 เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แข็งค่าขึ้นในอัตราที่มากกว่าค่าเงินสกุลหลักส่วนมาก โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 31.05 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ หรือแข็งค่าขึ้นร้อยละ 3.9 จากค่าเฉลี่ยปี 2561 ผลจากการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดและเสถียรภาพที่แข็งแกร่ง นอกจากนี้ ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate: NEER) ที่คำนวณโดย สศค. เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 116.54 จุด คิดเป็นการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 6.4 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยปี 2561 โดยมีสาเหตุหลักมาจากเงินสกุลหลักที่แข็งค่าในอัตราที่น้อยกว่าเงินบาท โดยเฉพาะเงินดอลลาร์ฮ่องกง รูเปียะห์ เยน และเปโซ ตลอดจนเงินสกุลหลักอื่น ๆ ที่อ่อนค่าลง

➔ ในช่วงเดือนมกราคม 2563 เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แข็งค่าขึ้นในอัตราที่มากกว่าค่าเงินสกุลหลักส่วนมาก โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 30.44 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ หรือแข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.0 จากค่าเฉลี่ยปี 2562 สอดคล้องกับดัชนีค่าเงินบาทที่เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 118.6 จุด แข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.8 จากค่าเฉลี่ยปี 2562

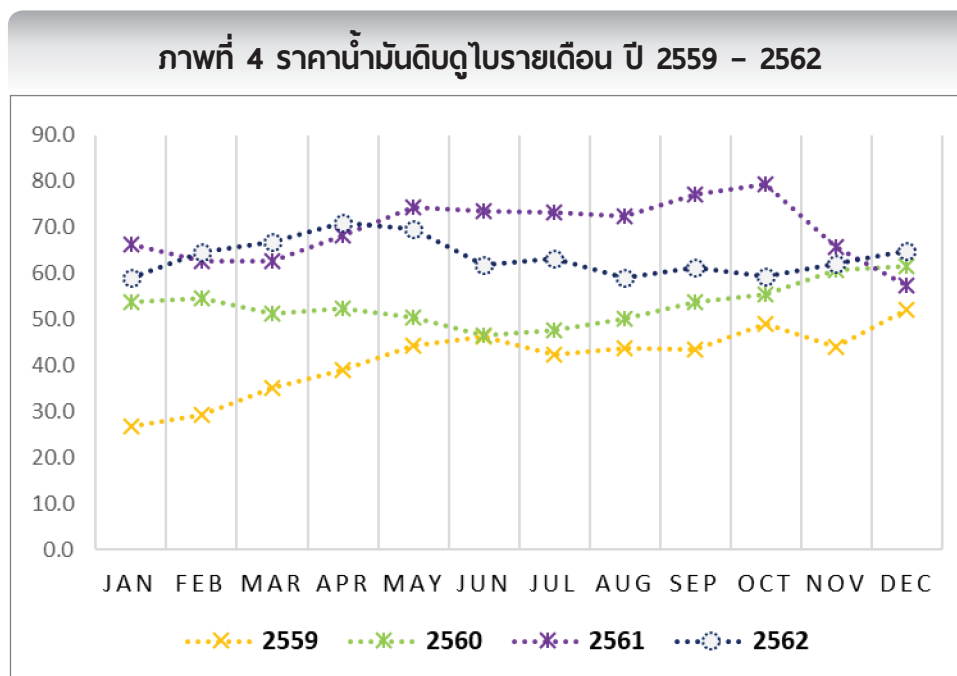
➔ ในปี 2563 คาดว่าในภาพรวมเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ จะแข็งค่าขึ้นจากปี 2562 โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 30.50 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ 29.50 – 31.50 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) หรือคิดเป็นการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.7 จากคาดการณ์ปี 2562 สอดคล้องกับคาดการณ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย ในปี 2563 ที่มีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นจากปี 2562 โดยจากประมาณการ Dot-plot ของคณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (Federal Open Market Committee: FOMC) ชี้ว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Fed fund rate) ไว้ที่ร้อยละ 1.50-1.75 ต่อปี นอกจากนี้ คาดว่าธนาคารกลางในภูมิภาคเอเชียอื่น ๆ เช่น เวียดนาม อินเดีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย เป็นต้น ยังคงมีพื้นที่ในการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายมากกว่าของไทย ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยหนุนที่ทำให้เงินบาทเฉลี่ยในปี 2563 แข็งค่าขึ้นจากเฉลี่ยในปี 2562 นอกจากนี้ ในช่วงปลายปี 2563 สถานการณ์การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ อาจส่งผลให้เกิดการผันผวนของดัชนีดอลลาร์สหรัฐฯ และเงินไหลเข้าไทย ซึ่งมีเสถียรภาพด้านเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบกับเงินสกุลอื่น ๆ คาดว่าเงินบาทจะเคลื่อนไหวในทิศทางที่ใกล้เคียงกับในช่วงที่ผ่านมาของปี 2562 ส่งผลให้ดัชนีค่าเงินบาทในปี 2563 จะเฉลี่ยอยู่ที่ 118.44 จุด หรือคิดเป็นการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.6 จากค่าเฉลี่ยปี 2562

อย่างไรก็ดี ใน 2563 ยังคงต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงของทิศทางค่าเงินบาทที่อาจได้รับผลกระทบจากความผันผวนของปัจจัยภายนอกที่สำคัญ อาทิ การระบาดของไวรัสโคโรนาที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก และประเทศไทย ประเด็นความขัดแย้งด้านการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีนที่แม้ว่าจะเริ่มคลี่คลายไปในทางที่ดี แต่ยังคงต้องติดตามสถานการณ์ต่อไป ประเด็นการเมืองภายในของสหรัฐฯ ซึ่งจะส่งผลต่อการกำหนดนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ ตลอดจนความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองในต่างประเทศ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นนักลงทุนและทิศทางของค่าเงินบาท ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ตลอดจนค่าเงินสกุลอื่น ๆ ได้

3.ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2562 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 63.5 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ลดลงจากปีก่อนร้อยละ -8.5 โดยสาเหตุสำคัญมาจากความต้องการใช้น้ำมันดิบมีทิศทางที่ลดลง ตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวอันเป็นผลจากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและปริมาณการค้าโลกที่ชะลอตัวลงจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน รวมถึงการถอนตัวออกจากสหภาพยุโรปของสหราชอาณาจักร (Brexit)

ขณะที่ราคาน้ำมันดิบดูไบล่าสุด ณ วันที่ 29 มกราคม 2563 อยู่ที่ระดับ 59.30 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบดูไบตั้งแต่ต้นปี 2563 ถึงวันที่ 29 มกราคม 2563 ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 64.9 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล โดยในช่วงต้นปี 2563 ราคาน้ำมันดิบดูไบได้ปรับเพิ่มขึ้นสูงสุดไปแตะที่ระดับ 69.6 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล เนื่องจากสหรัฐฯ ได้มีส่งโดรน MQ-9 reaper ไปโจมตีผู้บัญชาการกองกำลังปฏิวัติอิหร่าน ส่งผลเกิดความตึงเครียดขึ้นในตะวันออกกลาง อย่างไรก็ดี สถานการณ์ดังกล่าวได้คลี่คลายลงในระยะเวลาอันสั้น ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบดูไบเริ่มปรับตัวลดลง

ที่มา: Reuters

ตารางที่ 2 ประมาณการด้านปัจจัยพื้นฐานของตลาดน้ำมันดิบโลกของ EIA

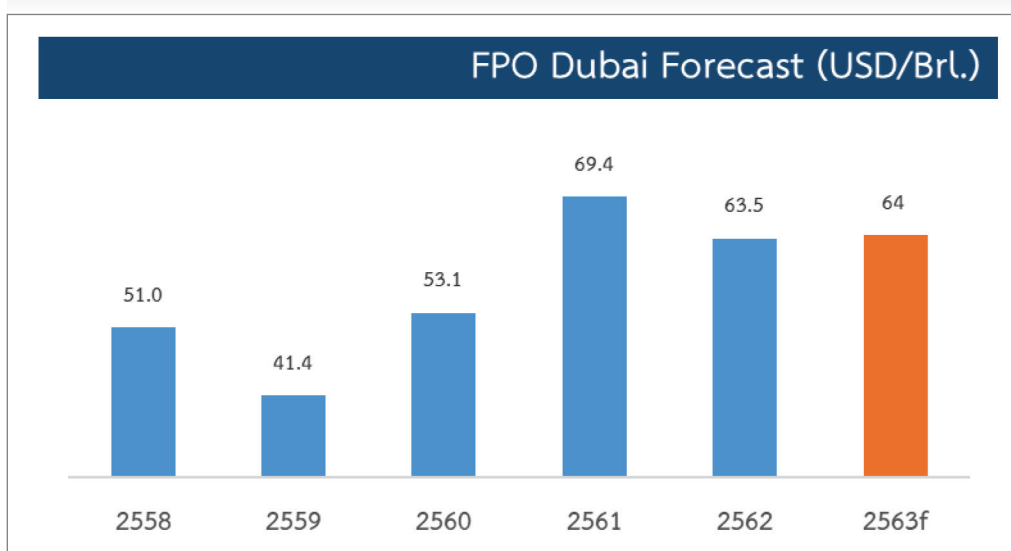
EIA ประมาณการ ณ มกราคม 63	Supply (ล้านบาร์เรลต่อวัน)	Consumption (ล้านบาร์เรลต่อวัน)	Change in Inventory (ล้านบาร์เรล เทียบกับปีก่อนหน้า)
2562 (ข้อมูลจริง)	100.8	100.8	+1577.0
2563 (คาดการณ์)	102.4	102.1	+482.0

ที่มา EIA (US Energy Information Administration)

จากตัวเลขคาดการณ์ของ EIA พบว่า ในปี 2563 ปริมาณการผลิตและความต้องการบริโภคน้ำมันดิบ มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นกับปีก่อนหน้า แต่ยังอยู่ในระดับที่ปริมาณการผลิตมีมากกว่าความต้องการใช้น้ำมันดิบ (Oversupply) ในส่วนของสต็อกน้ำมันดิบในปี 2563 EIA คาดว่าจะปรับเพิ่มสูงขึ้นจากปี 2562 จำนวน 482 ล้าน บาร์เรล ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันดิบดูไบให้ลดลงได้

ทั้งนี้ คาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2563 จะเฉลี่ยอยู่ที่ 64.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล (ช่วงคาดการณ์ที่ 59.0 ถึง 69.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล) เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.8 โดยมีประเด็นที่ต้องติดตาม ในปี 2563 ได้แก่ ทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ความคืบหน้าในการเจรจาการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ที่อาจส่งผลกระทบต่อมูลค่าการค้าที่ลดลง รวมถึงความต้องการใช้น้ำมันดิบในการขนส่ง ทั้งทางบก ทางเรือ และทาง อากาศ สต็อกน้ำมันดิบที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น และสถานการณ์ความไม่แน่นอนในตะวันออกกลาง

ภาพที่ 5 สมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบ ปี 2563

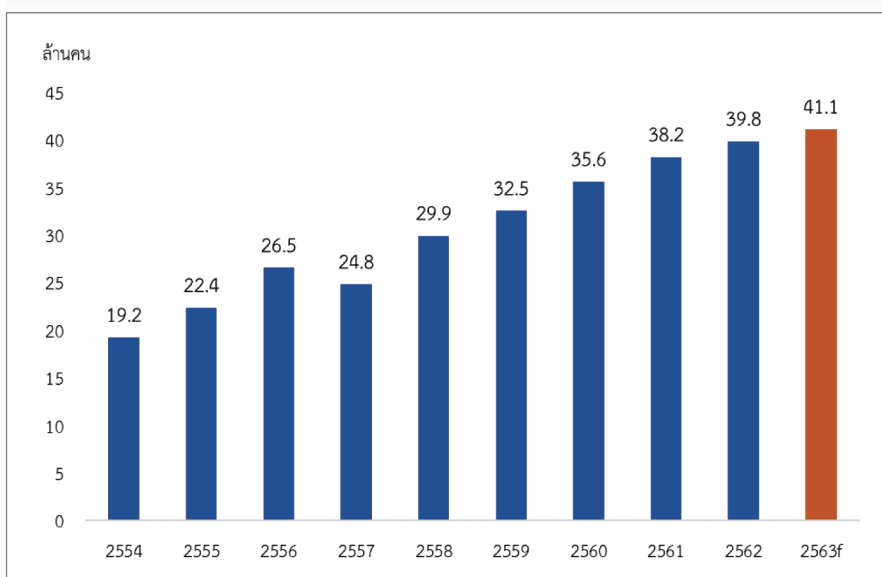
ที่มา: Reuters และประมาณการโดย สศค.

4. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยในปี 2562 มีจำนวนทั้งสิ้น 39.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ร้อยละ 4.2 ต่อปี โดยเพิ่มขึ้นจากนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน อินเดีย ลาว มาเลเซีย และญี่ปุ่น เป็นสำคัญ ขณะที่รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2562 อยู่ที่ 1.93 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 3.1 ปรับเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น

ส่วนในปี 2563 คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยจะขยายตัวต่อเนื่องที่ 41.1 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 3.3 ขณะที่รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2563 คาดว่าจะอยู่ที่ 2.00 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 3.4 โดยสถานการณ์ภาคการท่องเที่ยวของไทยในปี 2563 มีปัจจัยที่ต้องติดตาม ได้แก่ สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่ประเทศจีน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวจีนที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยนักท่องเที่ยวจีนมีสัดส่วนถึงร้อยละ 27.6 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวทั้งหมด รวมถึงมีการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวจากประเทศคู่แข่งที่เพิ่มมากขึ้น เช่น ประเทศเวียดนาม อย่างไรก็ดี มีปัจจัยสนับสนุนภาคการท่องเที่ยวของไทยในปี 2563 ได้แก่ การขยายระยะเวลามาตรการยกเลิค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรา ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง (Visa on Arrival) รวมถึงได้มีแผนจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2563 เช่น การแข่งขัน Moto GP การจัดงาน Thailand Street Food Festival 2020 และการจัดงาน Thailand Yacht Show เป็นต้น นอกจากนี้ ได้มีการอำนวยความสะดวกในการคืนภาษี (VAT refund) ให้แก่นักท่องเที่ยวต่างประเทศ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างประเทศให้มาซื้อสินค้าและบริการมากขึ้น

ภาพที่ 6 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ปี 2563 (ล้านคน)

ที่มา: สศค.

5. รายจ่ายภาคสาธารณะประจำปี 2562 และ 2563

“ปี 2562 รายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 3,728,560 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.6 ต่อปี ซึ่งแบ่งออกได้เป็น (1) การบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 2,736,534 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.8 ต่อปี และ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 992,026 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.1 ต่อปี ขณะที่ปี 2563 รายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 3,965,980 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.4 ต่อปี ซึ่งแบ่งออกได้เป็น (1) การบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 2,891,580 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.7 ต่อปี และ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 1,074,401 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 8.3 ต่อปี”

5.1 รายจ่ายของรัฐบาล

สำหรับปีงบประมาณ 2562 รายจ่ายรัฐบาลเบิกจ่ายงบประมาณรวมได้ทั้งสิ้น 3,342,473 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 ต่อปี โดยรายจ่ายงบประมาณรวมสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 3,043,177 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ต่อปี ทั้งนี้ รายจ่ายปีงบประมาณ 2562 สามารถเบิกจ่ายได้ 2,788,323 ล้านบาท ลดลงร้อยละ -0.1 หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 92.9 ของกรอบวงเงินงบประมาณ 3,000,000 ล้านบาท ทั้งนี้ รายจ่ายงบประมาณแบ่งออกเป็น (1) รายจ่ายประจำ สามารถเบิกจ่ายได้ 2,401,128 ล้านบาท ลดลงร้อยละ -0.4 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 98.0 ของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำหลังโอนเปลี่ยนแปลง 2,448,889 ล้านบาท (2) รายจ่ายลงทุน สามารถเบิกจ่ายได้ 387,195 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 70.3 ของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนหลังโอนเปลี่ยนแปลง 511,111 ล้านบาท ขณะที่รายจ่ายเหลือปีสามารถเบิกจ่ายได้ 254,854 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 99.6 ของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายเหลือปีหลังโอนเปลี่ยนแปลง 255,848 ล้านบาท

การเบิกจ่ายรายจ่ายนอกงบประมาณจากเงินกู้ สามารถเบิกจ่ายได้ 2,289 ล้านบาท ลดลงร้อยละ -30.6 ต่อปี ซึ่งประกอบด้วย (1) เงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Development Policy Loan: DPL) คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 219 ล้านบาท และ (2) โครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาาระบบบริหารจัดการน้ำ และระบบขนส่งทางถนนระยะเร่งด่วนคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 2,070 ล้านบาท สำหรับการเบิกจ่ายจากรายจ่ายกองทุนนอกงบประมาณสามารถเบิกจ่ายได้จำนวน 297,007 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4

ในส่วนของปีงบประมาณ 2563 รายจ่ายรัฐบาลคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายงบประมาณรวมได้ทั้งสิ้น 3,404,589 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 ต่อปี ทั้งนี้ รายจ่ายปีงบประมาณ 2563 คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 2,893,490 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 90.4 ของกรอบวงเงินงบประมาณ 3,200,000 ล้านบาท โดยคาดว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 จะมีผลบังคับใช้ในช่วงเดือนเมษายน 2563 ทั้งนี้ รายจ่ายงบประมาณแบ่งออกเป็น (1) รายจ่ายประจำ คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 2,532,736 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 99.5 (2) รายจ่ายลงทุน สามารถเบิกจ่ายได้ 360,754 ล้านบาท ลดลงร้อยละ -6.8 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 55.0 ขณะที่รายจ่ายเหลือปีคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 197,519 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 75.0 ในส่วนของการเบิกจ่ายรายจ่ายนอกงบประมาณจากเงินกู้ คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 2,327 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ต่อปี สำหรับการเบิกจ่ายจากรายจ่ายกองทุนนอกงบประมาณคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้จำนวน 311,252 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 3 สมมุติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายของรัฐบาลปีงบประมาณ 2562 และ 2563

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2562	ปีงบประมาณ 2563 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2563
1. รายจ่ายรัฐบาล (1.1+1.2+1.3)	3,342,473	3,404,589
1.1 รายจ่ายงบประมาณรวม (1.1.1+1.1.2+1.1.3)	3,043,177	3,091,010
1.1.1 รายจ่ายประจำ	2,401,128	2,532,736
1.1.2 รายจ่ายลงทุน	387,195	360,754
รายจ่ายรัฐบาลประจำปี (1.1.1)+(1.1.2)	2,788,322	2,893,490
อัตราเบิกจ่ายรายจ่ายงบประมาณ	92.9	90.4
1.1.3 รายจ่ายเหลือมปี	254,854	197,519
1.2 รายจ่ายนอกงบประมาณจากเงินกู้	2,289	2,327
1.2.1 ไทยเข้มแข็ง	-	-
1.2.2 โครงการบริหารจัดการน้ำ ระยะเร่งด่วน	-	-
1.2.3 โครงการลงทุนพัฒนาระบบน้ำและทางถนน	2,070	1,713
1.2.4 โครงการลงทุน DPL	219	614
1.3 รายจ่ายกองทุนนอกงบประมาณ	297,007	311,252

5.2 งบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

การเบิกจ่ายงบประมาณของ อปท. ในปีงบประมาณ 2562 สามารถเบิกจ่ายได้ 592,826 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.9 ต่อปี นอกจากนี้ ในส่วนของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดบริการสาธารณะในระดับพื้นที่ (Area) และสอดคล้องกับข้อเสนอของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Area) และสอดคล้องกับข้อเสนอของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Area) รวมทั้งสอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปรายได้ของ อปท. เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น และก่อให้เกิดความยั่งยืนทางการคลังของท้องถิ่น ขณะที่ในปีงบประมาณ 2563 คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 642,912 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 ต่อปี

ตารางที่ 4 สมมุติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ 2562 และ 2563

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2562	ปีงบประมาณ 2563 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2563
รายจ่ายท้องถิ่น	592,826	642,912

ที่มา: สำนักนโยบายการคลัง (สนค.) คำนวณโดยสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค (สคม.) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

5.3 งบประมาณรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

ปีงบประมาณ 2562 รายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจสามารถเบิกจ่ายได้ 245,734 ล้านบาท ลดลงร้อยละ -5.3 ต่อปี โดยมีมาตรการการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อกระตุ้นการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ขณะที่ปีงบประมาณ 2563 คาดว่ารายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจจะสามารถเบิกจ่ายได้ 367,249 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8 ต่อปี

ตารางที่ 5 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจในปีงบประมาณ 2562 และ 2563

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2562	ปีงบประมาณ 2563 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2563
รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ	245,734	367,249

ที่มา: สำนักงานนโยบายการคลัง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) คำนวณโดยสำนักงานนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

5.4 สรุปรวมรายจ่ายภาคสาธารณะ

สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายภาคสาธารณะในปีงบประมาณ 2562 และ 2563 ดังกล่าว ทำให้คาดว่าในปีงบประมาณ 2562 รายจ่ายภาคสาธารณะสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 4,181,033 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อปี ประกอบด้วย (1) รายจ่ายรัฐบาลรวมจำนวน 3,342,473 ล้านบาท (2) รายจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 592,826 ล้านบาท และ (3) รายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจจำนวน 245,734 ล้านบาท ขณะที่ในปีงบประมาณ 2563 คาดว่ารายจ่ายภาคสาธารณะสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 4,414,750 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 ต่อปี

ตารางที่ 6 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายภาคสาธารณะในปีงบประมาณ 2562 และ 2563

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2562	ปีงบประมาณ 2563 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2563
1. รายจ่ายรัฐบาล (1.1+1.2+1.3)	3,342,473	3,404,589
1.1 รายจ่ายงบประมาณรวม (1.1.1+1.1.2+1.1.3)	3,043,177	3,091,010
1.1.1 รายจ่ายประจำ	2,401,128	2,532,736
1.1.2 รายจ่ายลงทุน	387,195	360,754
รายจ่ายรัฐบาลประจำปี (1)+(2)	2,788,322	2,893,490
อัตราเบิกจ่ายรายจ่ายงบประมาณ	92.9	90.4
1.1.3 รายจ่ายเหลือปี	254,854	197,519
1.2 รายจ่ายนอกงบประมาณจากเงินกู้	2,289	2,327
1.2.1 ไทยเข้มแข็ง	-	-
1.2.2 โครงการบริหารจัดการน้ำ ระยะเร่งด่วน	-	-
1.2.3 โครงการลงทุนพัฒนาระบบน้ำและทางถนน	2,070	1,713
1.2.4 โครงการลงทุน DPL	219	614
1.3 รายจ่ายกองทุนนอกงบประมาณ	297,007	311,252
2. รายจ่ายท้องถิ่น	592,826	642,912
3. รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ	245,734	367,249
รายจ่ายภาคสาธารณะรวม	4,181,033	4,414,750

ที่มา: สำนักงานนโยบายการคลัง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) คำนวณโดยสำนักงานนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

5.5 สรุปสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ

จากสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบงบประมาณข้างต้น สามารถนำมาแปลงเป็นรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (System of National Accounts: SNA) ที่ลงสู่ระบบเศรษฐกิจจริง โดยในปี 2562 คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 3,728,560 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.6 ต่อปี ซึ่งแบ่งออกได้เป็น (1) การบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 2,736,534 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.8 ต่อปี และ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 992,026 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.1 ต่อปี ขณะที่ในปี 2563 คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 3,965,980 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.6 ต่อปี ซึ่งแบ่งออกได้เป็น (1) การบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 2,891,580 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.7 ต่อปี และ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 1,074,401 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 8.3 ต่อปี

ตารางที่ 7 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ

(หน่วย: ล้านบาท)	ปี 2562 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2563	ปี 2563 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2563
1. การบริโภคภาครัฐบาล	2,736,534	2,891,580
อัตราการขยายตัว	3.8	5.7
2. การลงทุนภาครัฐบาล	992,026	1,074,401
อัตราการขยายตัว	3.1	8.3
รายจ่ายภาคสาธารณะรวม	3,728,560	3,965,980
อัตราการขยายตัว	3.6	6.4

ที่มา: จากการคำนวณโดยสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

ประมาณการ ณ
มกราคม
2563

ประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2562 และปี 2563

2.5%
2562f

2.8%
2563f

รายละเอียด

การบริโภค

4.4% **3.2%**
2562f **2563f**

ภาคเอกชน

การลงทุน

2.4% **4.2%**
2562f **2563f**

การบริโภค

1.9% **2.5%**
2562f **2563f**

ภาครัฐ

การลงทุน

2.1% **6.5%**
2562f **2563f**

ส่งออก

มูลค่าสินค้า **-3.2%** **1.0%**
ปริมาณ **-5.3%** **0.7%**
สินค้า & บริการ **2562f** **2563f**

ภาคต่างประเทศ

นำเข้า

มูลค่าสินค้า **-5.4%** **1.7%**
ปริมาณ **-4.6%** **1.5%**
สินค้า & บริการ **2562f** **2563f**

พื้นฐาน

0.5% **0.7%**
2562 **2563f**

อัตราเงินเฟ้อ

ทั่วไป

0.7% **0.8%**
2562 **2563f**

หมายเหตุ: ข้อมูลเป็นอัตราการขยายตัวของมูลค่าที่แท้จริง (Real term) ยกเว้น
อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกและนำเข้าสินค้าที่คิดจาก USD term ตามระบบ BOP

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

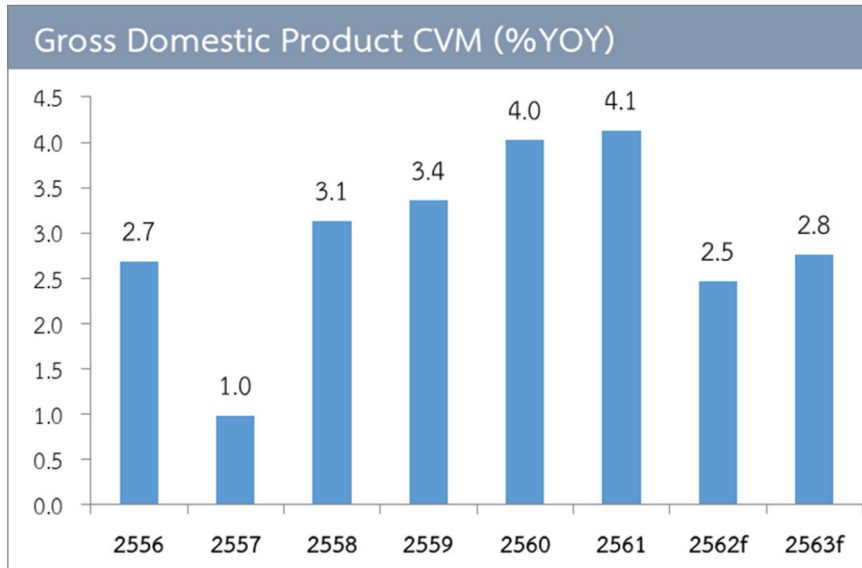

ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2562 และปี 2563

➔ สำหรับเศรษฐกิจไทยปี 2562 คาดว่าจะสามารถขยายตัวอย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.5 ชะลอลงจากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 4.1 จากปัจจัยอุปสงค์จากต่างประเทศที่ชะลอตัวลงเป็นสำคัญ อันเป็นผลจากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและปริมาณการค้าโลกที่ชะลอตัวลงจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าตามระบบศุลกากรในรูปเงินเหรียญสหรัฐในปี 2562 หดตัวลงที่ร้อยละ -2.7 ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามายังประเทศไทยในปี 2562 มีจำนวน 39.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.2 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายระยะเวลามาตรการยกเลิกรายการตรวจลงตรา ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง (Visa on Arrival: VOA) สำหรับการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องโดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2562 โดยเฉพาะโครงการชิมช้อปใช้ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการใช้จ่ายของประชาชน

➔ สำหรับเศรษฐกิจไทยในปี 2563 คาดว่ามีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นจากปีก่อนหน้ามาอยู่ที่ร้อยละ 2.8 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.3 – 3.3) ตามการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการลงทุนในประเทศ ปี 2563 นอกจากนี้การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ของรัฐบาล รวมถึงโครงการร่วมลงทุนของภาครัฐและเอกชน (PPP) ในโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและช่วยกระตุ้นการลงทุนภาคเอกชนในประเทศได้มากขึ้น ประกอบกับภาคส่งออกที่มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ และแนวโน้มการเติบโตของปริมาณการค้าโลกที่คาดว่าจะฟื้นตัวขึ้น ขณะที่การใช้จ่ายของภาครัฐและภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับปัจจัยที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจจีน ความคืบหน้าในการเจรจาการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน การถอนตัวออกจากสหภาพยุโรปของสหราชอาณาจักร (Brexit) การดำเนินนโยบายการเงินของประเทศพัฒนาแล้ว รวมทั้งการลงทุนภาคเอกชนที่จะได้รับการสนับสนุนจากมาตรการการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการลงทุนในประเทศปี 2563 ทั้งนี้ ผลการประมาณการเศรษฐกิจในแต่ละภาคจะมีการนำเสนอในส่วนถัดไป ดังนี้

ภาพที่ 1 ประเมินการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

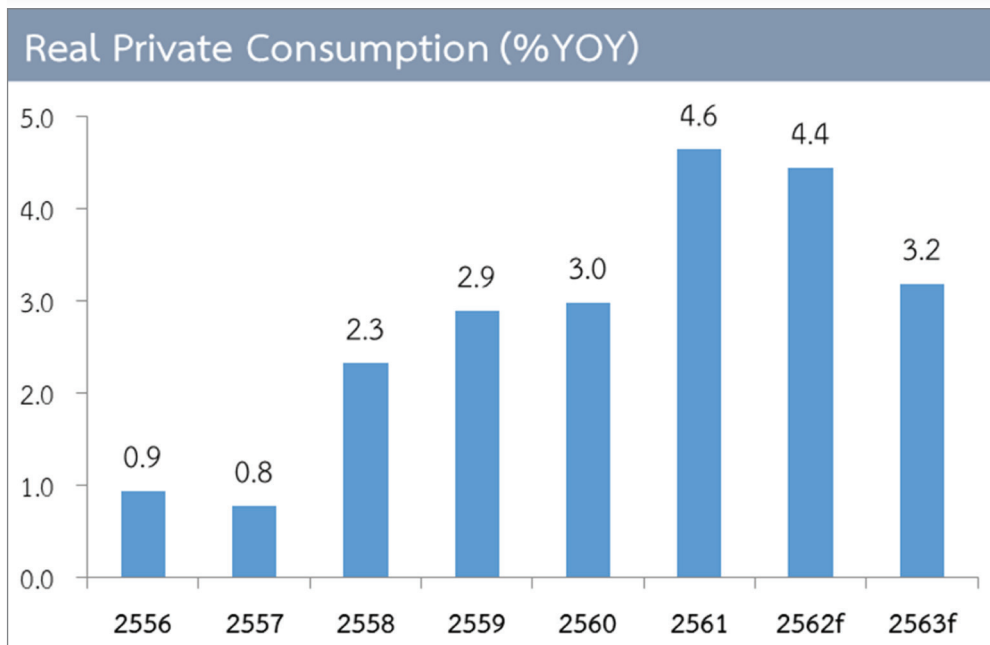
1. การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

➔ สำหรับในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ ได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2562 โดยเฉพาะมาตรการชิมช้อปใช้ สะท้อนจากรายได้จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการใช้จ่ายภายในประเทศ ณ ระดับราคาคงที่ขยายตัวร้อยละ 4.9 ขณะที่การบริโภคในหมวดสินค้าคงทนจากปริมาณการจำหน่ายรถยนต์นั่งและปริมาณรถจักรยานยนต์ จดทะเบียนใหม่หดตัวที่ร้อยละ -14.6 และ -7.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ ในขณะที่ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 3.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ คาดว่ามาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐจะช่วยให้การบริโภคภาคเอกชนยังสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง

➔ สำหรับในปี 2562 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.4 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐในช่วงครึ่งหลังของปี 2562 โดยเฉพาะมาตรการชิมช้อปใช้ ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการใช้จ่ายของประชาชน และรายได้จากภาคเกษตรที่กลับมาขยายตัวจากมาตรการช่วยเหลือเกษตรกรของภาครัฐ

➔ สำหรับในปี 2563 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.2 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.7 – 3.7) โดยคาดว่าจะมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่ยังคงสนับสนุนผู้มีรายได้น้อยและเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้การบริโภคภาคเอกชนยังสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 2 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

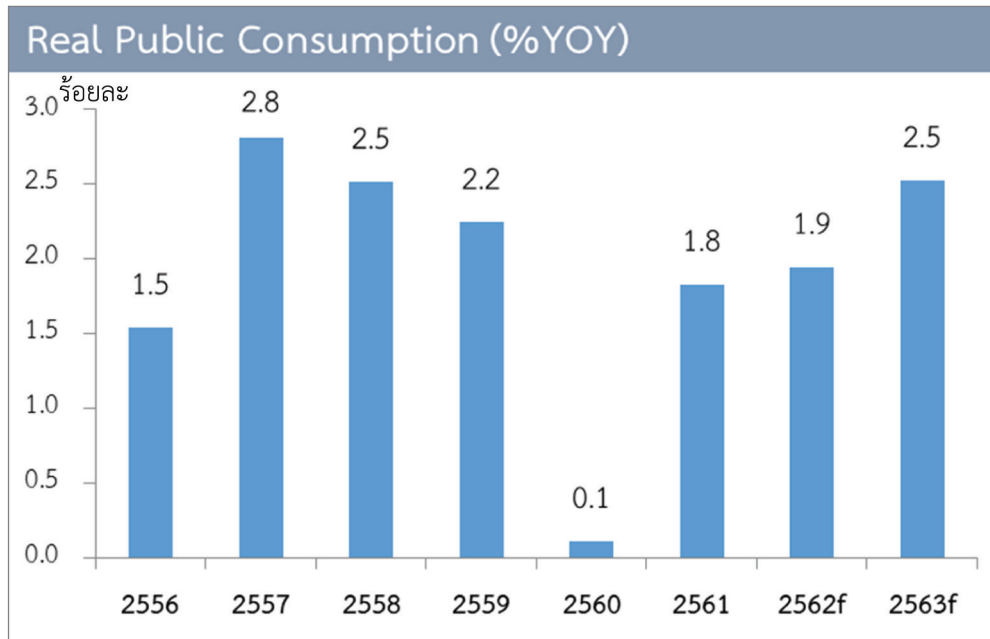
* หมายถึง f หมายถึงประมาณการ

2. การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

➔ ในปี 2562 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นร้อยละ 1.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะในส่วนของ การเบิกจ่ายงบบุคลากรและค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ ทั้งนี้ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณปีงบประมาณ 2562 (ตุลาคม 2561 – กันยายน 2562) ในส่วนของรายจ่ายประจำปีสามารถเบิกจ่ายได้ 2,401,128 ล้านบาท คิดเป็น อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 98.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีหลังโอนเปลี่ยนแปลง

➔ ในปี 2563 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นร้อยละ 2.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.0 – 3.0) ตามกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีจำนวน 3,200,000 ล้านบาท ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 6.7 ทั้งนี้ คาดว่าพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 จะสามารถมีผลบังคับใช้ได้ในช่วงเดือนเมษายน 2563 โดยในจำนวนนี้ เป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี จำนวน 2,544,194 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 79.5 ของวงเงินงบประมาณรวม

ภาพที่ 3 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

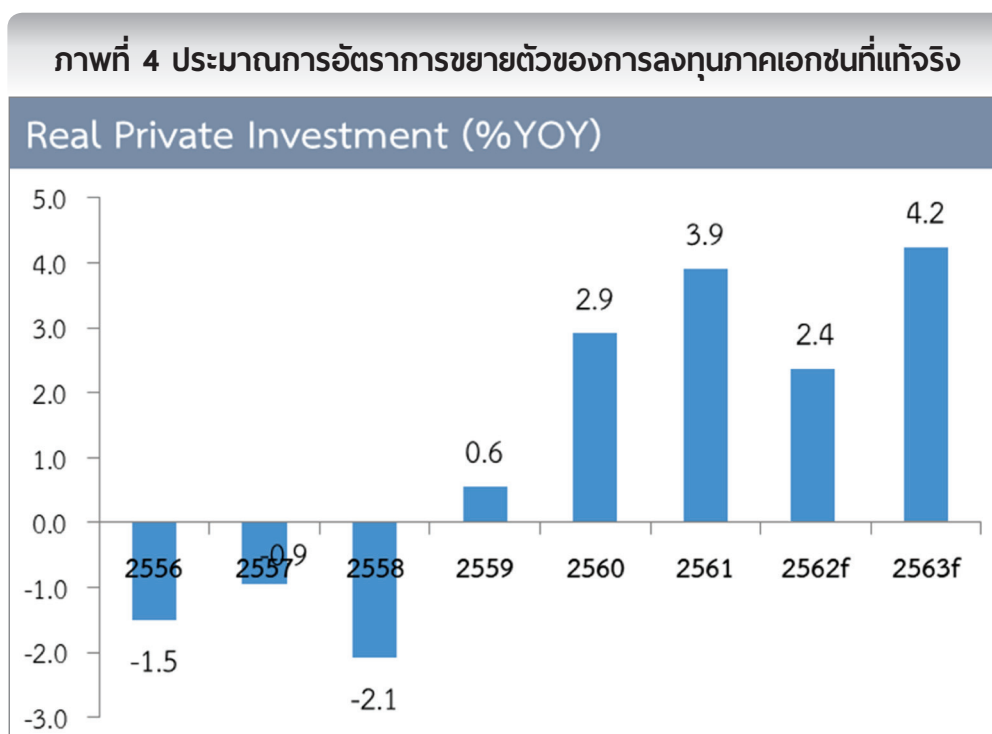
* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

3. การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริงในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 คาดว่ายังคงชะลอตัว แต่ปรับตัวดีขึ้นกว่าไตรมาสก่อนหน้าโดยเฉพาะในหมวดก่อสร้าง สะท้อนจากเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจ เช่น ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 ปรับตัวขึ้นที่ร้อยละ -4.9 ต่อปี จากไตรมาสก่อนที่ชะลอตัวร้อยละ -9.2 ต่อปี และปริมาณการจำหน่ายเหล็กในประเทศในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 ชะลอตัวร้อยละ -3.9 ต่อปี จากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ -12.0 ต่อปี ขณะที่การลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรยังคงชะลอตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนจากปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 ที่ชะลอตัวร้อยละ -4.2 ต่อปี จากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ -1.0 ต่อปี ทั้งนี้ มาตรการกระตุ้นการลงทุนจากภาครัฐเพื่อสนับสนุนการลงทุนในประเทศผ่านมาตรการ Thailand Plus Package และมาตรการสนับสนุนด้านภาษี รวมทั้งมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ และสถานการณ์ด้านการค้าโลกที่มีแนวโน้มดีขึ้น จะเป็นตัวสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนให้ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง

สำหรับในปี 2563 การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง คาดว่ายังคงขยายตัวที่ร้อยละ 4.2 ต่อปี (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.7 - 4.7 ต่อปี) โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากที่ภาครัฐได้ออกมาตรการเพื่อกระตุ้นการลงทุนในประเทศผ่านมาตรการเพื่อสนับสนุนการลงทุนในประเทศ X3 ที่สามารถหักค่าใช้จ่าย 2.5 เท่าสำหรับรายจ่ายเครื่องจักร การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร และมาตรการสินเชื่อพิเศษเพื่อส่งเสริมการลงทุนแก่ผู้ส่งออก รวมถึงมาตรการสนับสนุนสินเชื่ออื่น ๆ สำหรับ SMEs การกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ทั้งจากมาตรการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของ ธอส. มาตรการลดค่าธรรมเนียมการโอนและค่าจดทะเบียนการจำนองให้ผู้ซื้อที่อยู่อาศัย ประกอบกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงเหลือร้อยละ 1.0 จะเอื้อให้การลงทุนขยายตัวได้นอกจากนี้ การผ่านร่าง พรบ.งบประมาณ ปี 2563 หลังจากล่าช้ามาหลายเดือนจะสามารถเร่งรัดให้เกิดการเบิกจ่าย

งบประมาณในโครงการลงทุนทั้งในโครงการขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยเฉพาะการเร่งรัดโครงการลงทุนขนาดใหญ่โดยเฉพาะการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐในส่วนของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership: PPP) และการเร่งลงทุนในพื้นที่ EEC จะเป็นตัวช่วยให้การลงทุนภาคเอกชนยังขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

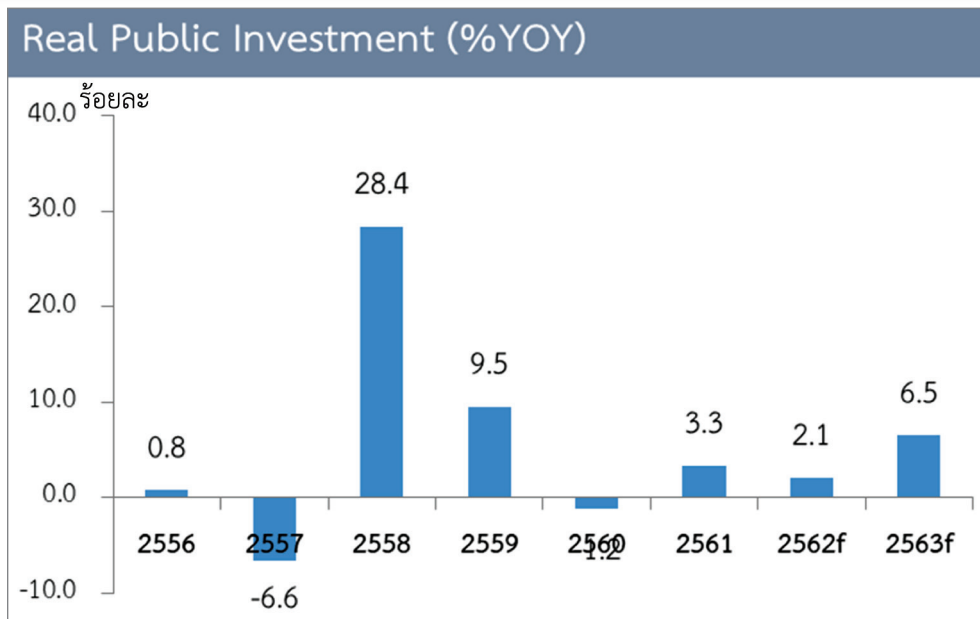
* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

4. การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกใช้

➔ ในปี 2562 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการใช้จ่ายงบลงทุนภาครัฐที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ทั้งนี้ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณปีงบประมาณ 2562 (ตุลาคม 2561 – กันยายน 2562) ในส่วนของรายจ่ายลงทุนสามารถเบิกจ่ายได้ 387,195 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 70.3 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนหลังโอนเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ การเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ในระดับสูง โดยในปีงบประมาณ 2563 สามารถเบิกจ่ายได้ 245,734 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 75.9 ของแผนรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

➔ ในปี 2563 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงคาดว่าจะขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 6.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 6.0 – 7.0) ตามกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีจำนวน 3,200,000 ล้านบาท ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 6.7 ทั้งนี้ คาดว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 จะสามารถมีผลบังคับใช้ได้ในช่วงเดือนเมษายน 2563 โดยในจำนวนนี้เป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีจำนวน 665,806 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20.5 ของวงเงินงบประมาณรวม ประกอบกับรายจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ดีจากนโยบายเร่งรัดการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ โดยคาดว่าอัตราเบิกจ่ายจะอยู่ที่ร้อยละ 77.1 ของแผนรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

ภาพที่ 5 ประมาณการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

* หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

5. มูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

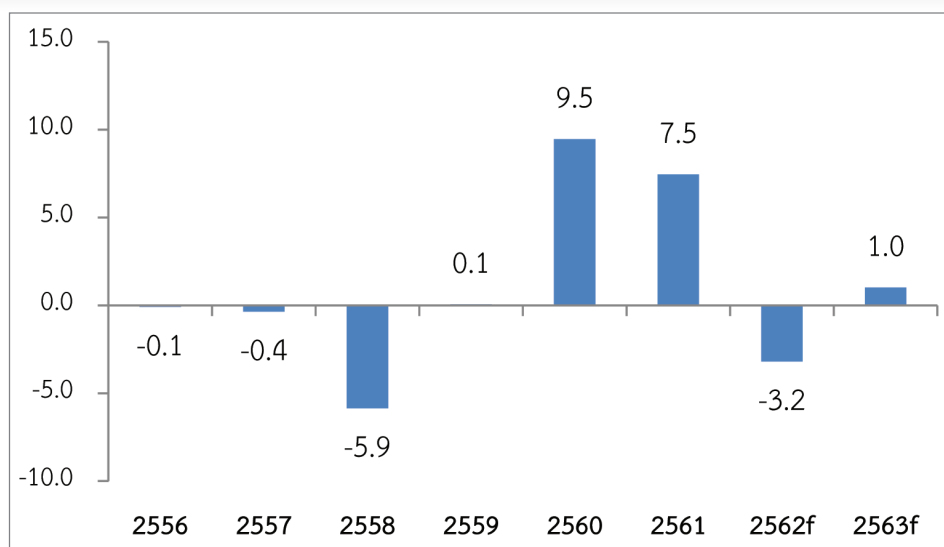
➔ มูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ ไตรมาส 4 ปี 2562 อยู่ที่ 59.17² พันล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นการหดตัวร้อยละ -4.9 จากช่วงเดียวกันปีก่อน นับเป็นการหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน จากกลุ่มสินค้าส่งออก อาทิ สินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และรถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ ที่มีส่วนทำให้การส่งออกในไตรมาสดังกล่าวหดตัวเป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ยังมีแนวโน้มเติบโตได้ดีต่อเนื่องในไตรมาส 4 ปี 2562 ได้แก่ ผักผลไม้สดแช่แข็ง กระจกและแปรรูป เครื่องดื่ม ไม้แปรรูปและแปรรูป รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เพอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน เป็นต้น ทั้งนี้ หากพิจารณาในด้านมิติรายประเทศ พบว่า ตลาดส่งออกสำคัญอย่างสหรัฐฯและจีนยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาส 3 ปี 2562 ขณะที่ตลาดส่งออกสำคัญอื่น ๆ ยังคงมีสัญญาณการหดตัว อาทิ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป กลุ่มอาเซียน 9 และทวีปออสเตรเลีย เป็นต้น

➔ มูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐในปี 2562 (เดือนมกราคม – ธันวาคม) อยู่ที่ 242.98¹ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นการหดตัวที่ร้อยละ -3.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน โดยสินค้าที่มีส่วนประกอบหลักของการหดตัวปี 2562 ที่ผ่านมา ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบ ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ยางพารา สินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน และรถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่ กลุ่มสินค้าไลฟ์สไตล์และอาหารยังขยายตัวต่อเนื่อง อาทิ ผัก ผลไม้สด แช่แข็ง กระจกและแปรรูป ไม้แปรรูปและแปรรูป เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เป็นต้น ทั้งนี้ หากพิจารณามิติการส่งออกตามประเทศคู่ค้าสำคัญ พบว่า กลุ่มตลาดที่มีส่วนประกอบหลักของการหดตัวในปี 2562 ที่ผ่านมา ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น กลุ่มสหภาพยุโรป และกลุ่มอาเซียน 9 เป็นสำคัญ

² มูลค่าการส่งออกสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (คำนวณโดย สศค.)

➔ ในปี 2563 สศค. คาดว่ามูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 1.0¹ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.5 ถึง 1.5) ส่วนหนึ่งเป็นผลจากบรรยากาศการค้าโลกที่ผ่อนคลายลงจากข้อพิพาททางการค้าระหว่างจีนและสหรัฐฯ ที่ยืดเยื้อมากกว่า 2 ปีที่คาดว่าจะเริ่มมีความชัดเจนมากขึ้นในปีนี้ และปัจจัยด้านฐานช่วงปีก่อน ขณะที่ ปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ได้แก่ สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่ส่งผลให้ภาคการผลิตในจีนและการขนส่งสินค้าต่าง ๆ ในบางพื้นที่หยุดชะงัก รวมถึงการแพร่ระบาดของไวรัสดังกล่าวที่เกิดขึ้นหลายประเทศในโลกที่ส่งผลต่อการชะลอการใช้จ่ายและท่องเที่ยว อาจเป็นข้อจำกัดหนึ่งต่อการขยายตัวของการส่งออกสินค้าของไทยในช่วงเวลาดังกล่าวได้

ภาพที่ 6 ประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สศค.

หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า คิดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

6. มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

➔ มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ³ ไตรมาส 4 ปี 2562 อยู่ที่ 53.22 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นการหดตัวเฉลี่ยที่ร้อยละ -7.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้าในรายการสินค้าสำคัญในไตรมาสดังกล่าว พบว่า สินค้านำเข้าที่หดตัว ได้แก่ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ อัญมณีและเครื่องประดับ แผงวงจรไฟฟ้า และส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เป็นต้น ขณะที่หมวดสินค้านำเข้าที่ยังขยายตัวในไตรมาสดังกล่าว ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน น้ำมันสำเร็จรูป เป็นต้น

➔ มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ² ในปี 2562 (เดือนมกราคม - ธันวาคม) อยู่ที่ 216.35 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นการหดตัวเฉลี่ยที่ร้อยละ -5.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน นับเป็นการปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อนที่ขยายตัวได้ในแดนบวก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายการสินค้านำเข้าสำคัญ พบว่า สินค้านำเข้าที่หดตัวในช่วงดังกล่าว ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ อัญมณีและ

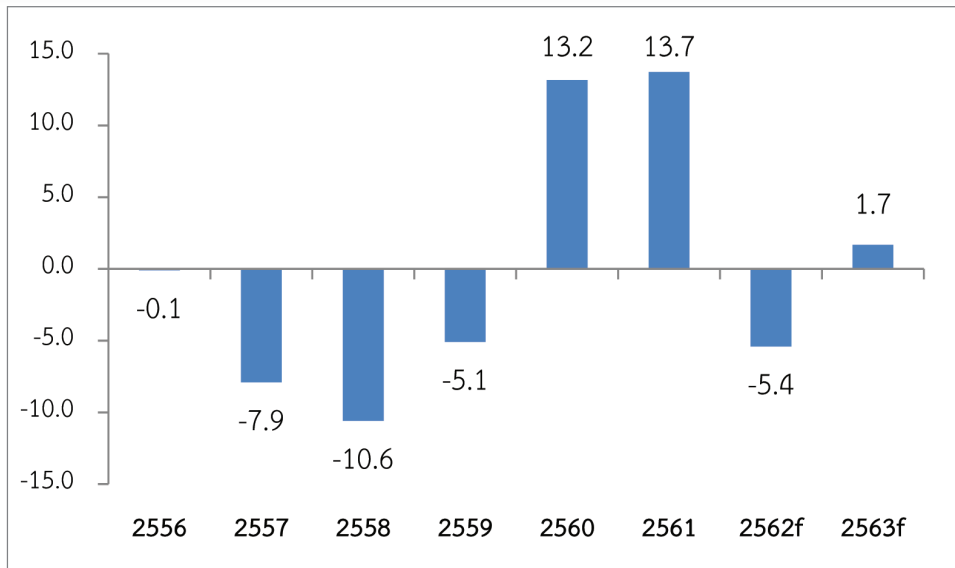
¹ มูลค่าการส่งออกสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (คำนวณโดย สศค.)

³ มูลค่าการนำเข้าสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (คำนวณโดย สศค.)

เครื่องประดับ และส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เป็นต้น ขณะที่ สินค้านำเข้าที่ยังขยายตัว อาทิ เครื่องจักรกล และส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช น้ำมันสำเร็จรูป และก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น

➔ ในปี 2563 สศค. คาดว่ามูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ 1.7² (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.2 ถึง 2.2) โดยคาดว่าจะกลับมาขยายตัวได้ตามภาวะการส่งออกที่เริ่มมีทิศทางปรับตัวดีขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา

ภาพที่ 7 ประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สศค.

หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าสินค้า คิดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

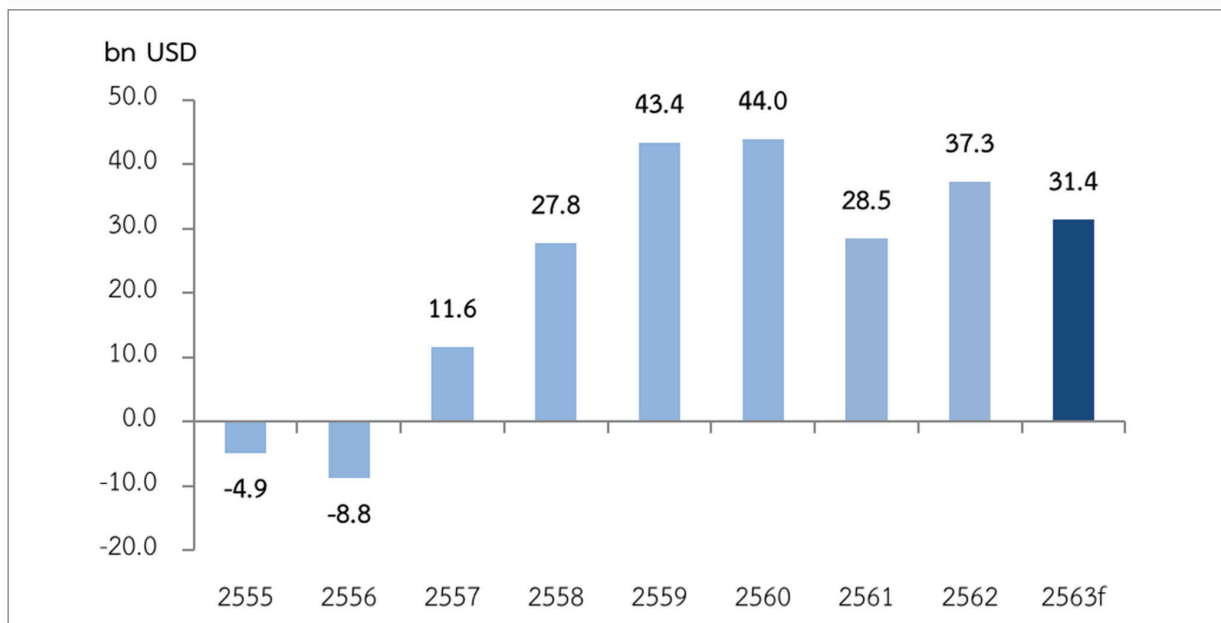
7. ดุลบัญชีเดินสะพัด

➔ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลทั้งสิ้น 10.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยที่ดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินเกินดุลทั้งสิ้น 5.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า จากมูลค่าการส่งออกที่ลดลงมากกว่ามูลค่าการนำเข้าที่ลดลง ขณะที่ดุลบริการ รายได้ และเงินโอนเกินดุลอยู่ที่ 4.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2562 เกินดุล 37.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

➔ ในปี 2563 คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุล 31.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 5.3 ของ GDP (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ 30.9 ถึง 31.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 4.8 ถึง 5.8 ของ GDP) เกินดุลลดลงจากปี 2562 (ภาพที่ 8) โดยคาดว่า ดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินจะเกินดุลทั้งสิ้น 25.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลลดลงจากปี 2562 สำหรับดุลบริการ รายได้ และเงินโอนคาดว่าจะเกินดุล 5.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อนหน้า เนื่องจากคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจากปีก่อนหน้า

² มูลค่าการนำเข้าสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (คำนวณโดย สศค.)

ภาพที่ 8 ประมาณการดุลบัญชีเดินสะพัด

ที่มา : ธปท. รวบรวมและคาดการณ์โดย สศค.

8. อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

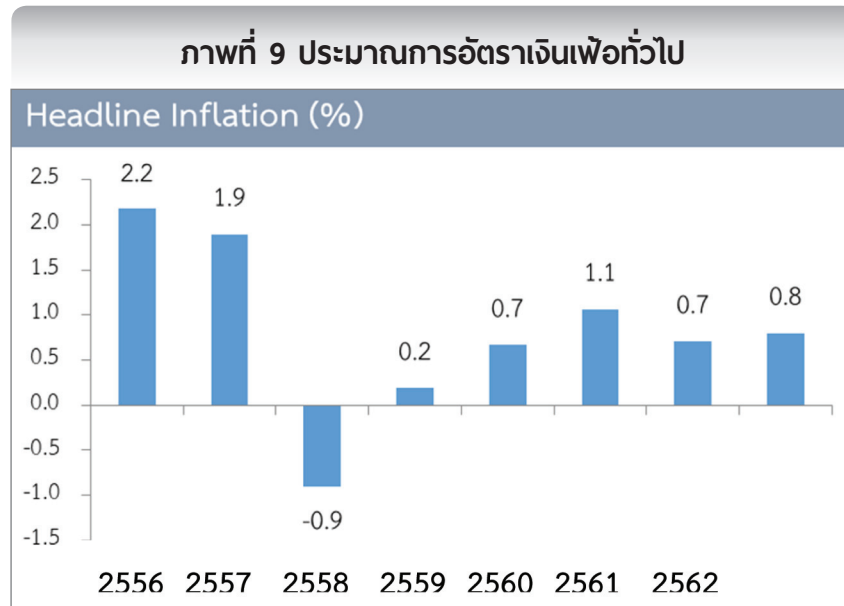
อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 0.71 เป็นผลจากราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 2.31 จากราคาที่เพิ่มขึ้นของข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ ผักและผลไม้ เป็นสำคัญ ขณะที่ราคาในหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร ปรับตัวลดลงที่ร้อยละ -1.15 เป็นผลจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับลดลงจากปีก่อนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 0.52

ตารางที่ 1 อัตราการขยายตัวของราคาสินค้าหมวดต่าง ๆ ในปี 2562

หมวด	trend	%YTD
อาหารและเครื่องดื่ม		2.31
เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า		0.10
หมวดเคหสถาน		0.42
ตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล		0.22
พาหนะ ขนส่ง และการสื่อสาร		-1.15
การบันเทิง การศึกษา และศาสนา		0.56
หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์		-0.02

ที่มา กระทรวงพาณิชย์ สรุปโดย สศค.

สำหรับในปี 2563 คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย ตามการคาดการณ์ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และแนวโน้มเศรษฐกิจที่คาดว่าจะค่อยๆ พ้นตัวขึ้น ทั้งนี้ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปของปี 2563 จะอยู่ที่ร้อยละ 0.8 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.3 ถึง 1.3) ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 0.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.2 ถึง 1.2)

ที่มา: สศค.

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลัง
ไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563
(ตุลาคม 2562 – ธันวาคม 2562)

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลัง ไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 (ตุลาคม 2562 – ธันวาคม 2562)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

○ ปีงบประมาณ 2563 รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายการคลังเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจไทยอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล (Expansionary Fiscal Policy) จำนวน 469,000 ล้านบาท หรือประมาณ ร้อยละ 2.6 ของ GDP² โดยแบ่งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2563 จำนวน 3,200,000 ล้านบาท นอกจากนี้ รัฐบาลได้มีการเบิกจ่ายเงินกู้ยืมจากงบประมาณ ได้แก่ (1) การเบิกจ่ายเงินกู้ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Development Policy Loan: DPL) และ (2) โครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนา ระบบบริหารจัดการน้ำและระบบขนส่งทางถนนระยะเร่งด่วน

○ ในปีงบประมาณ 2563 (ต.ค. 62 – ธ.ค. 62) รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้สุทธิหลังหักการจัดสรร อปท. ได้ 605,768 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 8,354 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.4 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.5 ต่อปี สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณรวม สามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 810,084 ล้านบาท ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า 153,638 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -15.9 ต่อปี โดยรายจ่ายปีปัจจุบันเบิกจ่ายได้ จำนวน 729,490 ล้านบาท ต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ -18.3 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 24.3 ของกรอบวงเงิน งบประมาณ (3,000,000 ล้านบาท) ทั้งนี้ ดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 163,865 ล้านบาท

○ หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 มีจำนวน 6,953,936.91 ล้านบาท หรือ คิดเป็น ร้อยละ 41.19 ของ GDP และเมื่อเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า หนี้สาธารณะลดลงสุทธิ 8,588.5 ล้านบาท ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ ในประเทศถึงร้อยละ 97.29 และ (2) หนี้สาธารณะคงค้างแบ่งตามอายุคงเหลือเป็นหนี้ระยะยาวถึงร้อยละ 91.98 นอกจากนี้ หนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 60 ของ GDP

ผลการดำเนินนโยบายการคลังในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 (ต.ค. 62 – ธ.ค. 62)

1. ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 (ต.ค. 62 – ธ.ค. 62) รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้สุทธิหลังหักการจัดสรร อปท. ได้ 605,768 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 8,354 ล้านบาท หรือคิดเป็น ร้อยละ 1.4 และสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.5 ต่อปี ทั้งนี้ผลการจัดเก็บรายได้ตามหน่วยงาน จัดเก็บสรุปได้ ดังนี้

² ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) ปี 2563 เท่ากับ 17,819,600 ล้านบาท

กรมสรรพากร

กรมสรรพากรจัดเก็บรายได้รวมทั้งสิ้น 393,176 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 6,524 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.7 แต่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -4.7 ต่อปี โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการที่สำคัญ ได้แก่ (1) ภาษีเงินได้บุคคล จัดเก็บได้ 103,291 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 2,901 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.9 แต่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันปีก่อนร้อยละ -1.1 ต่อปี เนื่องจากภาษีหัก ณ ที่จ่ายภาคเอกชน (ภ.ง.ด. 53) และภาษีจากค่าบริการและจำหน่ายกำไร (ภ.ง.ด. 54) ขยายตัวได้ดีกว่าที่ประมาณการไว้ อย่างไรก็ตาม (2) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จัดเก็บได้ 70,343 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 2,877 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.3 และยังคงสูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อนร้อยละ 6.7 ต่อปี เนื่องจากภาษีหัก ณ ที่จ่ายจากเงินเดือน (ภ.ง.ด. 1) จากดอกเบี้ย (ภ.ง.ด.2) จากการจ้างทำของ (ภ.ง.ด.3) และจากอสังหาริมทรัพย์ (ส.พ.ก.20) ขยายตัวได้ดีกว่าที่ประมาณการไว้

กรมสรรพสามิต

กรมสรรพสามิตจัดเก็บรายได้รวมทั้งสิ้น 157,664 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 6,891 ล้านบาท หรือร้อยละ -4.2 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนที่ร้อยละ 20.0 ต่อปี โดยภาษีที่จัดเก็บต่ำกว่าประมาณการเป็นสำคัญ ได้แก่ (1) ภาษีนํ้ามัน จัดเก็บได้ 63,074 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 4,687 ล้านบาท หรือร้อยละ -6.9 แต่สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อนร้อยละ 56.4 ต่อปี เนื่องจากมีการเปลี่ยนวิธีการชำระภาษีนํ้ามัน ทำให้ในเดือนตุลาคม 2562 มีการชำระภาษี 1 เดือน 20 วัน ในขณะที่เดือนตุลาคม 2561 มีการชำระภาษี 10 วัน (2) ภาษिरถยนต์ จัดเก็บได้ 29,885 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 4,443 ล้านบาท หรือร้อยละ -12.9 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันปีก่อนร้อยละ -17.0 ต่อปี (3) ภาษียาสูบ จัดเก็บได้ 14,923 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 4,121 ล้านบาท หรือร้อยละ -21.6 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -12.5 ต่อปี

กรมศุลกากร

กรมศุลกากรจัดเก็บรายได้รวมทั้งสิ้น 26,127 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 373 ล้านบาท หรือร้อยละ -1.4 และต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -8.8 ต่อปี เนื่องจากได้รับผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น โดยสินค้าที่จัดเก็บอากรขาเข้าสำคัญ อาทิ ยานบกและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ เครื่องจักรและเครื่องใช้กล เป็นต้น

รัฐวิสาหกิจ

รัฐวิสาหกิจนำส่งรายได้รวมทั้งสิ้น 72,387 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 5,935 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.9 และสูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อนร้อยละ 10.5 ต่อปี เนื่องจากมีการนำส่งรายได้บางส่วนเหลือมาจากปีงบประมาณ 2562 โดยรัฐวิสาหกิจที่นำส่งรายได้สูงกว่าประมาณการสำคัญ อาทิ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) การไฟฟ้านครหลวง เป็นต้น

หน่วยงานอื่น

หน่วยงานอื่นจัดเก็บรายได้รวมได้ทั้งสิ้น 37,326 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 120 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.3 แต่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ -25.9 ต่อปี จากการจัดเก็บรายได้ของ (1) **ส่วนราชการอื่น** จัดเก็บได้ 31,172 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 894 ล้านบาท หรือร้อยละ -2.8 และต่ำกว่าปีก่อน ร้อยละ -30.5 ต่อปี เนื่องจากมีการขยายเวลาของมาตรการในการยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่า ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง (Visa on Arrival) ไปจนถึงวันที่ 30 เม.ย. 2563 อย่างไรก็ดี (2) **กรมธนารักษ์** จัดเก็บได้ 6,154 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 1,014 ล้านบาท หรือร้อยละ 19.7 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 11.4 ต่อปี โดยรายได้ด้านที่ราชพัสดุจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการเป็นสำคัญ

ตารางที่ 1 ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 (ต.ค. 62 – ธ.ค. 62)

(หน่วย:ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2563		ประมาณการตามเอกสารงบประมาณ	
	(ต.ค. 62 – ธ.ค. 62)	เปลี่ยนแปลงร้อยละต่อปี	จำนวน	เปลี่ยนแปลงร้อยละ
1. กรมสรรพากร	393,176	-4.7	386,652	1.7
2. กรมสรรพสามิต	157,664	20.0	164,555	-4.2
3. กรมศุลกากร	26,127	-8.8	26,500	-1.4
รวมรายได้ 3 กรมจัดเก็บ	576,967	0.8	577,707	-0.1
4. รัฐวิสาหกิจ	72,387	10.5	66,452	8.9
5. หน่วยงานอื่น	37,326	-25.9	37,206	0.3
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	686,680	-0.2	681,365	0.8
หัก	80,912	-11.7	83,951	-3.6
รวมรายได้สุทธิ (Net)	605,768	1.5	597,414	1.4

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

2. ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 (ต.ค. 62 – ธ.ค. 62)

การเบิกจ่ายงบประมาณรวมในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 เท่ากับ 810,084 ล้านบาท ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 153,638 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -15.9 ต่อปี ประกอบด้วย (1) **รายจ่ายปีปัจจุบัน** เบิกจ่ายได้จำนวน 729,490 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 24.3 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2562 ไปพลางก่อน (3,000,000 ล้านบาท) ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 163,480 ล้านบาท หรือร้อยละ -18.3 ต่อปี และ (2) **รายจ่ายปีก่อน** เบิกจ่ายได้จำนวน 50,594 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 11.4 ของวงเงินรายจ่ายปีก่อน (99,000 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 9,842 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.9 ต่อปี

ทั้งนี้ รายจ่ายปีปัจจุบันจำนวน 729,490 ล้านบาท ประกอบด้วย (1.1) **รายจ่ายประจำ** 703,491 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 29.2 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำหลังโอนเปลี่ยนแปลง (2,406,132 ล้านบาท) ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 114,242 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ -14.0 ต่อปี และ

(1.2) **รายจ่ายลงทุน** 25,999 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 4.4 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน หลังโอนเปลี่ยนแปลง (593,868 ล้านบาท) ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 49,238 ล้านบาท หรือคิดเป็น ร้อยละ -65.4 ต่อปี โดยในไตรมาสที่ 1 ปีงบประมาณ 2563 มีรายจ่ายที่สำคัญ อาทิ รายจ่ายชำระหนี้ของ กระทรวงการคลัง จำนวน 78,431 ล้านบาท งบรายจ่ายอื่นของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน จำนวน 66,799 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 65,081 ล้านบาท เป็นต้น

ตารางที่ 2 ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 (ต.ค. 62 – ธ.ค. 62)

ประเภทรายจ่าย (หน่วย: ล้านบาท)	วงเงิน งบประมาณ รายจ่าย	ปีงบประมาณ		
		2563 (ต.ค. 62 – ธ.ค. 62)	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	ร้อยละต่อวงเงิน งปม. 2562 ไปพลางก่อน
1. รายจ่ายปีปัจจุบัน	3,000,000	729,490	-18.3	24.3
1.1 รายจ่ายประจำ	2,406,132	703,491	-14.0	29.2
1.2 รายจ่ายลงทุน	593,868	25,999	-65.4	4.4
2. รายจ่ายปีก่อน	263,329	80,594	13.9	30.6
3. รายจ่ายรวม (1+2)	3,263,329	810,084	-15.9	24.8

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

นอกจากนี้ รัฐบาลได้มีการเบิกจ่ายเงินกู้ยืมนอกงบประมาณ ได้แก่ (1) การเบิกจ่ายเงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (DPL) ตั้งแต่เริ่มโครงการ (เดือนเมษายน 2554) จนถึงสิ้นเดือนธันวาคม 2562 มีจำนวน 37,296 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 94.9 ของวงเงิน 39,285 ล้านบาท โดยในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 มีการเบิกจ่ายจำนวน 519 ล้านบาท และ (2) โครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและระบบขนส่งทางถนนระยะเร่งด่วน มีการเบิกจ่ายทั้งสิ้น 71,382 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 91.2 ของวงเงิน 78,295 ล้านบาท โดยในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 ไม่มีมีการเบิกจ่าย

ตารางที่ 3 ผลการเบิกจ่ายเงินกู้ยืมนอกงบประมาณ

โครงการ (หน่วย: ล้านบาท)	วงเงิน ที่ได้รับ อนุมัติ	2561	2562	ต.ค. 62 - ธ.ค. 62	ตั้งแต่เริ่ม โครงการจนถึง สิ้นเดือนธ.ค. 62	ร้อยละของ วงเงินที่ได้รับ อนุมัติ
1. เงินกู้เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (DPL)	39,285	443	383	519	37,296	94.9
2. โครงการเงินกู้เพื่อการพัฒนา ระบบบริหารจัดการทรัพยากร น้ำและระบบขนส่งทางถนน ระยะเร่งด่วน	78,295	3,249	2,809	0	71,382	91.2

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

กล่าวโดยสรุปในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจทั้งสิ้น 810,603 ล้านบาท ซึ่งแบ่งออกเป็น (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2563 จำนวน 729,490 ล้านบาท (2) รายจ่ายจากงบประมาณปีก่อนจำนวน 80,594 ล้านบาท (3) การเบิกจ่ายเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ จำนวน 519 ล้านบาท

3. ฐานะการคลังในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 (ต.ค. 62 – ธ.ค. 62)

ฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 พบว่า รัฐบาลมีรายได้ นำส่งคลังจำนวน 646,219 ล้านบาท และมีการเบิกจ่ายงบประมาณรวมทั้งสิ้น 810,084 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 163,865 ล้านบาท และเมื่อรวมกับดุลเงินนอกงบประมาณที่ขาดดุล 59,034 ล้านบาท ทำให้ดุลเงินสดก่อนกู้ขาดดุลจำนวน 222,899 ล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลได้บริหารเงินสดให้สอดคล้องกับความต้องการใช้เงินโดยชดเชยการขาดดุลด้วยการออกพันธบัตร จำนวน 26,314 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินสด (หลังการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล) ขาดดุลจำนวน 196,585 ล้านบาท และส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือน ธันวาคม 2562 มีจำนวน 316,370 ล้านบาท

ตารางที่ 4 ฐานะการคลังในไตรมาสที่หนึ่ง ปีงบประมาณ 2563 (ต.ค. 62 – ธ.ค. 62)

(หน่วย:ล้านบาท)	ปีงบประมาณ		เปรียบเทียบ	
	ปีงบ. 2563	ปีงบ. 2562	จำนวน	เปลี่ยนแปลงร้อยละต่อปี
1. รายได้	646,219	615,239	30,980	5.0
2. รายจ่าย	810,084	963,722	-153,638	-15.9
3. ดุลเงินงบประมาณ	-163,865	-384,483	184,618	53.0
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	-59,034	-26,855	-32,179	-119.8
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	-222,899	-375,338	152,439	40.6
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	26,314	121,800	-95,486	-78.4
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	-196,585	-253,538	-56,953	22.5
8. เงินคงคลังปลายงวด	316,370	379,898	-163,528	-16.7

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

4. หนี้สาธารณะ

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 มีจำนวน 6,953,936.91 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 41.19 ของ GDP และเมื่อเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า หนี้สาธารณะลดลงสุทธิ 8,588.49 ล้านบาท โดยเป็น (1) หนี้รัฐบาลจำนวน 5,741,488.99 ล้านบาท (2) หนี้รัฐวิสาหกิจจำนวน 869,827.91 ล้านบาท (3) หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) จำนวน 333,918.94 ล้านบาท และ (4) หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐจำนวน 8,701.07 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 97.29 ของหนี้สาธารณะคงค้าง (2) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ระยะยาวแบ่งตามอายุคงเหลือร้อยละ 91.98 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และ (3) สัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังที่ไม่เกินร้อยละ 60.0 ของ GDP

ตารางที่ 5 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562

หนี้สาธารณะคงค้าง (หน่วย: ล้านบาท)	ณ สิ้นเดือน ก.ย. 62	% of GDP
1.หนี้รัฐบาล	5,741,488.99	34.01
2.หนี้รัฐวิสาหกิจ	869,827.91	5.15
3.หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน)	333,918.94	1.98
4.หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ	8,701.07	0.05
หนี้สาธารณะรวม	6,953,936.91	41.19

หมายเหตุ: สัดส่วนต่อ GDP คำนวณโดย สบง.

ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ภาคการเงิน

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทย
ในไตรมาส 4 ปี 2562

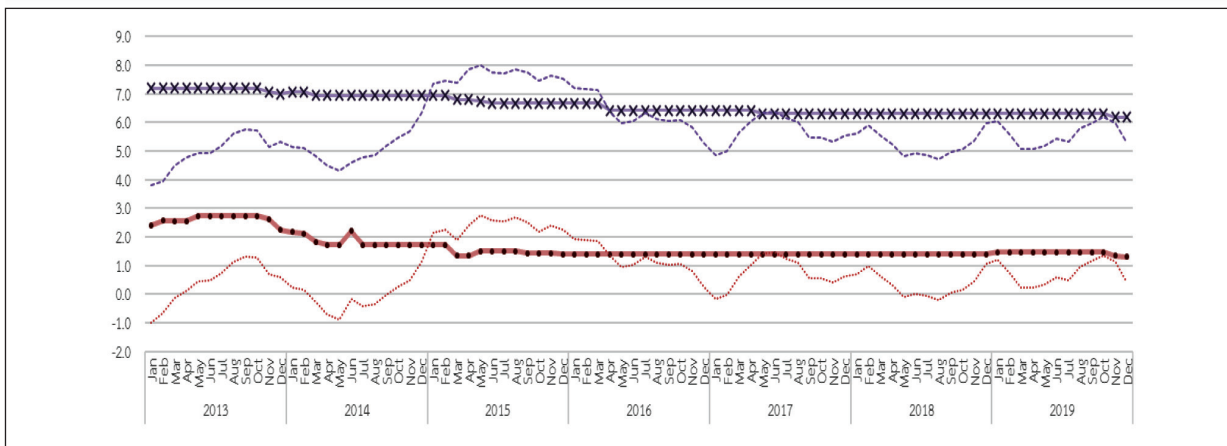
ภาคการเงิน

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 4 ปี 2562

○ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 1 ปีของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ชะลอลงมาอยู่ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ชะลอลงมาอยู่ที่ร้อยละ 6.18 ต่อปี (ภาพที่ 1) ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำต่อเนื่องส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง² เดือนธันวาคม 2562 อยู่ที่ร้อยละ 0.4 ต่อปี ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 5.3 ต่อปี

○ ในปี 2563 คาดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอาจปรับตัวลดลงเล็กน้อย ตามกลไกการส่งผ่านนโยบายการเงิน ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ เพื่อส่งผ่านต้นทุนทางการเงินที่ต่ำเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ

ภาพที่ 1 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

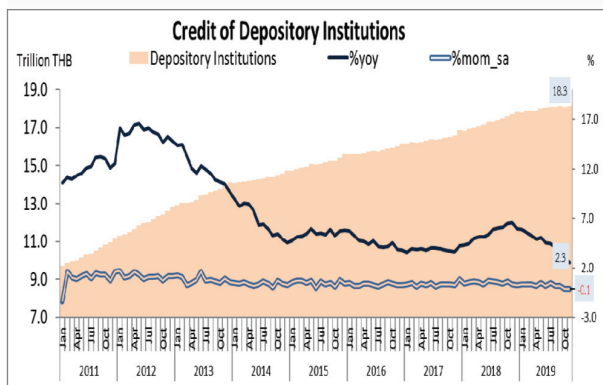
ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

○ ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน³ (Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 ขยายตัวชะลอลง ขณะที่เงินรับฝากชะลอตัวลงเช่นกัน (ภาพที่ 2 และภาพที่ 3) โดยสถาบันการเงินที่รับฝากเงินมียอดคงค้างของสินเชื่อจำนวน 18.3 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 2.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือหดตัวร้อยละ -0.3 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ตามผู้ให้สินเชื่อพบว่าสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์และสินเชื่อในสถาบันการเงินเฉพาะกิจขยายตัวชะลอลง ด้านเงินรับฝาก ณ เดือนธันวาคม 2562 มียอดคงค้างจำนวน 20.4 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือขยายตัวร้อยละ 0.1 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) โดยเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์และเงินรับฝากในสถาบันการเงินเฉพาะกิจขยายตัวชะลอลง

² คำนวณโดยนำอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย หักอัตราเงินเฟ้อในช่วงเดียวกัน

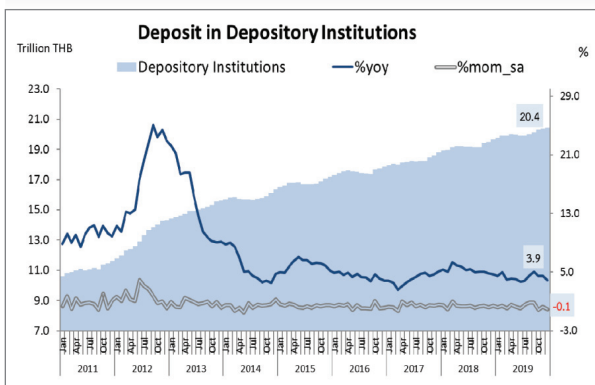
³ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน สถาบันการเงินเฉพาะกิจ สหกรณ์ออมทรัพย์ และกองทุนรวมตลาดเงิน

ภาพที่ 2 สินเชื่อในสถาบันรับฝากเงิน

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

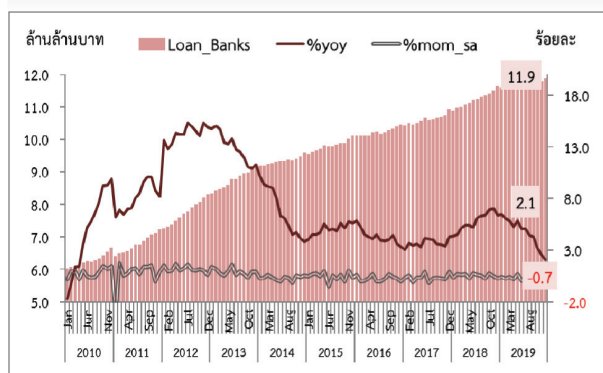
ภาพที่ 3 เงินฝากในสถาบันรับฝากเงิน

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

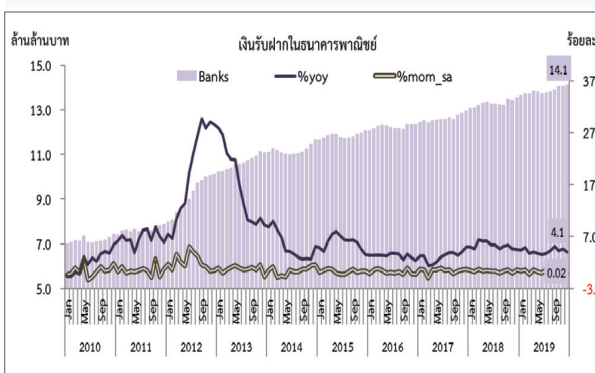
○ หากพิจารณาตามประเภทของสถาบันการเงินพบว่ายอดคงค้างสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 ขยายตัวชะลอลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และเงินฝาก ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 ขยายตัวชะลอลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 4 และภาพที่ 5) โดยธนาคารพาณิชย์ มียอดคงค้างสินเชื่อจำนวน 11.9 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 2.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อขจัดผลทางฤดูกาลแล้วหดตัวร้อยละ -0.7 จากไตรมาสก่อนหน้า และด้านเงินรับฝากมียอดคงค้างจำนวน 14.1 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อขจัดผลของฤดูกาลแล้วขยายตัวร้อยละ 0.1 จากไตรมาสก่อนหน้า

ภาพที่ 4 สินเชื่อในธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

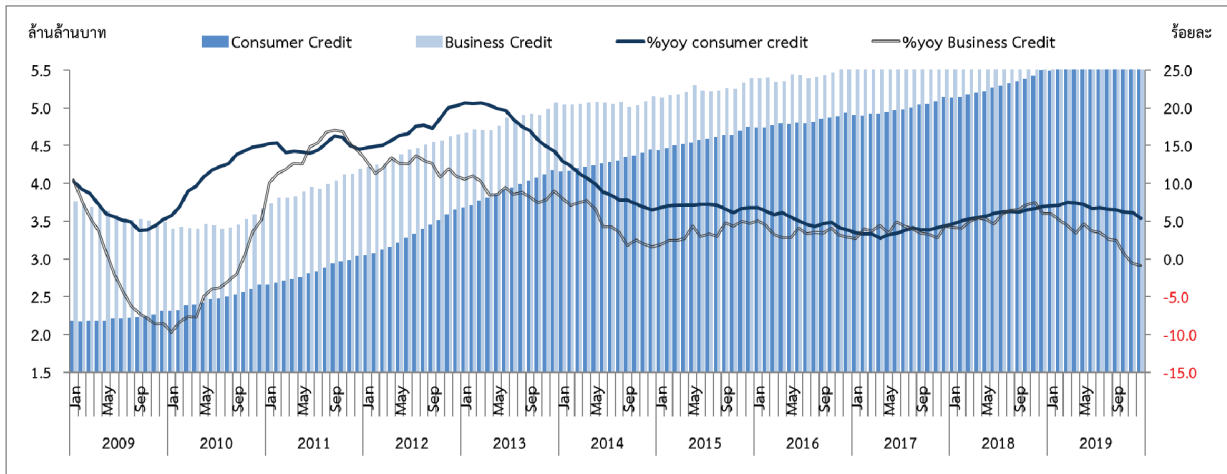
ภาพที่ 5 เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

○ เมื่อพิจารณาตามประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 พบว่าสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภคขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 6) โดยสินเชื่อที่ให้แกภาคธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 52.1 ของสินเชื่อรวม หดตัวที่ร้อยละ -0.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 47.9 ของสินเชื่อรวม ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 5.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน

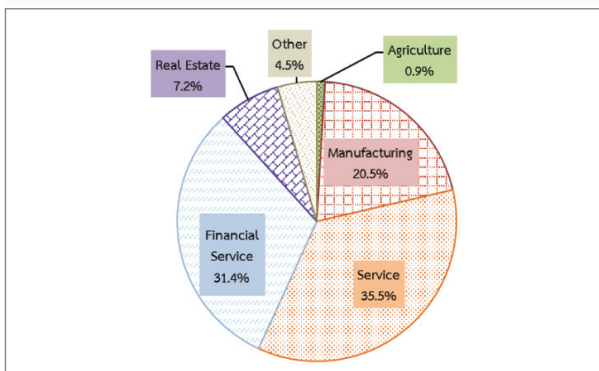
ภาพที่ 6 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

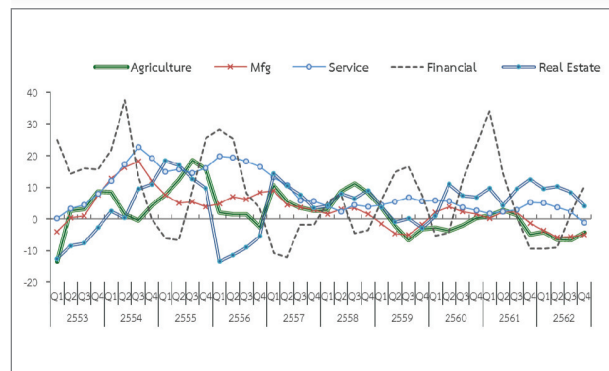
○ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2562 ยอดคงค้างสินเชื่อธุรกิจในธนาคารพาณิชย์ขยายตัวเร่งขึ้น จากการเร่งขึ้นของสินเชื่อภาคสถาบันการเงิน และสินเชื่อภาคอื่นๆ (ภาพที่ 7 และภาพที่ 8) โดยยอดคงค้างสินเชื่อภาคสถาบันการเงินที่มีสัดส่วนร้อยละ 31.4 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 10.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ยอดคงค้างสินเชื่อภาคการผลิต ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 20.5 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวร้อยละ -4.9 จากช่วงเดียวกันปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อภาคเกษตร ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 0.9 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวที่ร้อยละ -4.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ยอดคงค้างสินเชื่อภาคบริการซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ 35.5 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวที่ร้อยละ -1.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ยอดคงค้างสินเชื่อภาคอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 7.2 ของสินเชื่อธุรกิจ ขยายตัวชะลอลงร้อยละ 4.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อภาคอื่นๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 4.5 ของสินเชื่อธุรกิจ หดตัวที่ร้อยละ -4.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 7 สินเชื่อแยกตามภาคส่วนธุรกิจ

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

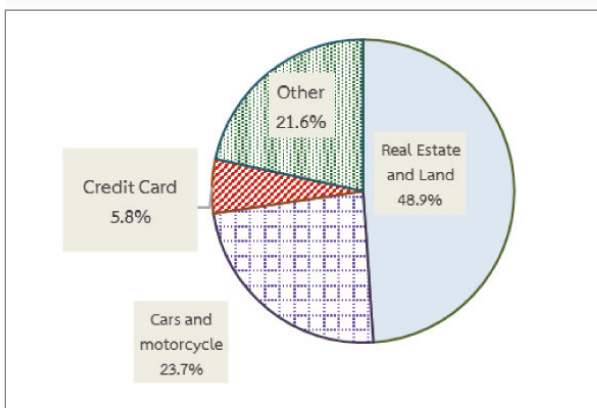
ภาพที่ 8 การขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจ

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

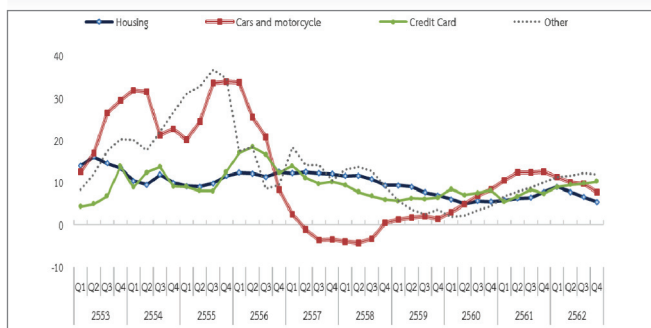
○ ในไตรมาส 4 ปี 2562 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคในธนาคารพาณิชย์ขยายตัวทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 9 และภาพที่ 10) โดยสินเชื่อเพื่อซื้อรถหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.7 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวร้อยละ 7.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า และยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 48.9 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวร้อยละ 5.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ยอดคงค้างสินเชื่อบัตรเครดิต ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.8 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวร้อยละ 10.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตที่เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 11)

ภาพที่ 9 โครงสร้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค

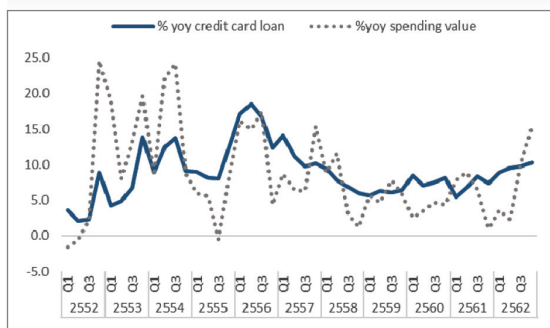
ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 10 การขยายตัวของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

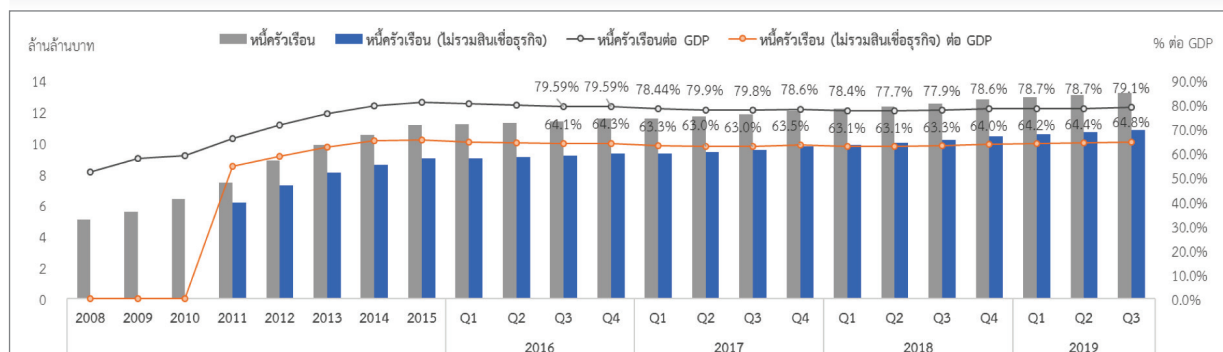
ภาพที่ 11 การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

○ สำหรับหนี้ภาคครัวเรือน ณ ไตรมาส 3 ปี 2562 มียอดคงค้างอยู่ที่ 13.24 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 79.1 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ หากไม่รวมสินเชื่อที่ครัวเรือนกู้เพื่อไปใช้ในการประกอบอาชีพ ยอดหนี้ครัวเรือนจะอยู่ที่ 10.8 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 64.8 ของ GDP (ภาพที่ 12)

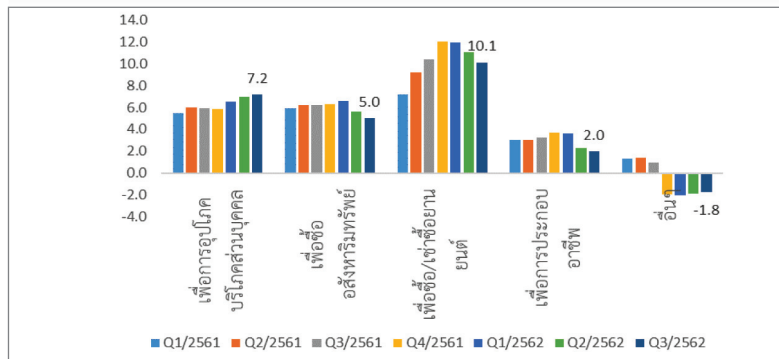
ภาพที่ 12 ระดับหนี้ภาคครัวเรือนและอัตราส่วนต่อ GDP

ที่มา: ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

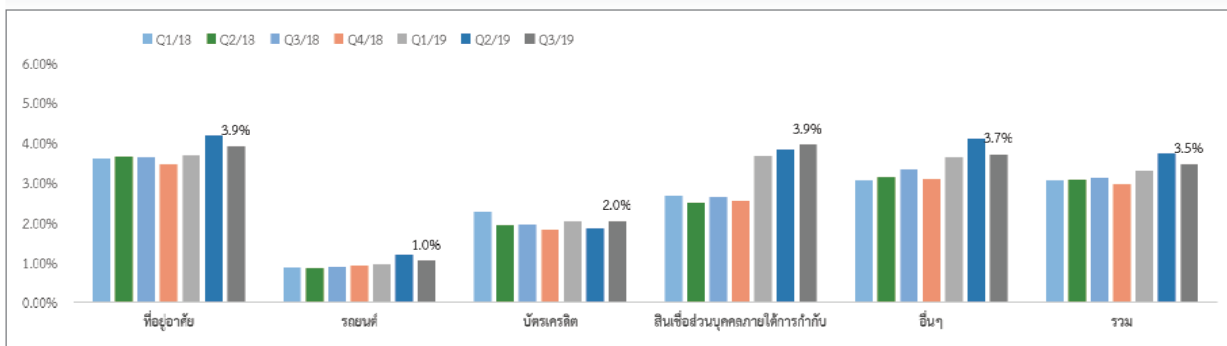
○ การขยายตัวของหนี้ครัวเรือนในภาพรวมขยายตัวร้อยละ 5.5 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 5.8 โดยสินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ สินเชื่อรถยนต์และจักรยานยนต์ และสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 5.0 10.1 และ 2.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน จากร้อยละ 5.6 11.1 และ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นที่ร้อยละ 7.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน จากร้อยละ 7.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และสินเชื่ออื่นๆหดตัวที่ร้อยละ -1.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน หดตัวชะลอลงจากร้อยละ -1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 13) ด้านคุณภาพสินเชื่อพบว่าภาพรวมสินเชื่อยังมีคุณภาพดี โดยอัตราส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของหนี้ภาคครัวเรือนรวมอยู่ที่ร้อยละ 3.5 ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 14)

ภาพที่ 13 อัตราการเติบโตของหนี้ภาคครัวเรือนแต่ละประเภท

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 13 อัตราการเติบโตของหนี้ภาคครัวเรือนแต่ละประเภท

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

○ กล่าวโดยสรุป ณ สิ้นไตรมาสที่ 4 ปี 2562 สินเชื่อและเงินฝากมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง โดยที่สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลมีอัตราการขยายตัวที่เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่สินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าสอดคล้องกับเครื่องชี้เศรษฐกิจด้านการลงทุนและการบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวชะลอลง ทั้งนี้ คาดว่าอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ที่อยู่ในระดับต่ำจะช่วยสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนและการบริโภค สำหรับความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันพบว่ายังคงมีความแข็งแกร่ง อีกทั้งธนาคารพาณิชย์มีสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง ณ เดือนธันวาคม 2562 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 19.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดสำหรับในปี 2562 ที่ร้อยละ 11.0

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ

Macroeconomic Analysis Briefings

บทวิเคราะห์

เรื่อง: มองเศรษฐกิจไทยในปีหนูกอง 2563¹

บทสรุปผู้บริหาร

○ เศรษฐกิจไทยในช่วง 9 เดือนแรกปี 2562 ขยายที่ร้อยละ 2.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากปี 2561 ที่ขยายตัวร้อยละ 4.1 จากการปรับตัวลดลงของภาคการส่งออกสินค้า เนื่องจากได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกชะลอตัว ความยืดเยื้อของสงครามทางการค้าระหว่างสหรัฐและจีน รวมถึงมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศต่าง ๆ

○ เศรษฐกิจไทยในปี 2563 มีปัจจัยสนับสนุนจาก 1. มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลทั้งระยะสั้นและระยะยาว 2. แนวโน้มการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว 3. แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยขาลง และ 4. แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ในขณะที่ปัจจัยกดดันเศรษฐกิจได้แก่ 1. การชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักของไทย 2. ความยืดเยื้อของสงครามการค้าระหว่างสหรัฐและจีน 3. ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ 4. แนวโน้มการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยน และ 5. การระงับสิทธิ GSP

○ เศรษฐกิจไทยในปี 2563 คาดว่าขยายตัวดีกว่าปี 2562 ที่ร้อยละ 2.8 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.3 – 3.3) โดยมีปัจจัยสนับสนุนมาตรการการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการลงทุนในประเทศปี 2563 และการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง

○ ข้อเสนอแนะต่อสำหรับผู้ประกอบการและนักลงทุน คือผู้ประกอบการต้องบริหารความเสี่ยง โดยเฉพาะผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน อาทิ สัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward) การประกันค่าเงิน (Options) นอกจากนี้ธุรกิจที่ยังคงมีศักยภาพ ได้แก่ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ความสวยความงาม ธุรกิจการดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น

บทนำ

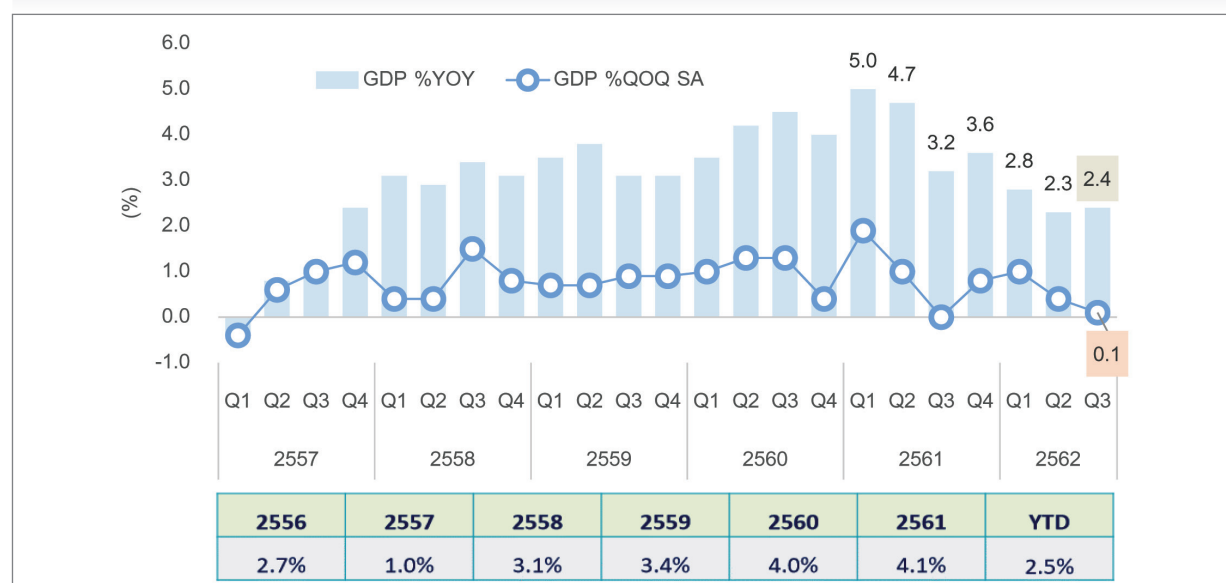
เศรษฐกิจไทยในปี 2562 ต้องเผชิญปัจจัยกดดันจากหลายด้านทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะจากปัจจัยภายนอกประเทศ จากการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก อันเนื่องมาจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศ สงครามการค้าระหว่างสหรัฐและจีน นอกจากนี้ยังมีมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐกับประเทศต่าง ๆ การปรับตัวลดลงของราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกที่ยังอ่อนตัว โดยเฉพาะราคาข้าวและราคามันสำปะหลัง ส่งผลกดดันต่อเนื่องไปยังเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านการผลิตภายในประเทศที่ชะลอตัวลง

¹ ผู้เขียน นางสาวกาญจนา จันทร์ชิต และนางสาวธัญลักษณ์ โกษาเสวียง ส่วนวิเคราะห์และสถาบันสัมพันธ์ สำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ขอขอบคุณนายรพีพร อัศววิมล สำหรับคำแนะนำ และบทความนี้เป็นความเห็นของผู้เขียนบทความ ไม่ได้สะท้อนความเห็นของหน่วยงาน

โดยเมื่อพิจารณาเศรษฐกิจไทยจากมูลค่าผลผลิตมวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ในช่วง 9 เดือนแรก (มกราคม – กันยายน) ปี 2562 ขยายที่ร้อยละ 2.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ชะลอลงจากปี 2561 ที่ขยายตัวร้อยละ 4.1 ส่วนหนึ่งได้รับผลกระทบจากโดยเฉพาะจากอุปสงค์จากภายนอกประเทศ สะท้อนจากมูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการที่หดตัวลงร้อยละ -5.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน จากปี 2562 ที่ขยายตัวได้ร้อยละ 4.2 จากการปรับตัวลดลง ทั้งในส่วนของการส่งออกสินค้าและส่งออกบริการ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าที่ปรับตัวลดลงในเกือบทุกหมวดสินค้า ทั้งสินค้าอุตสาหกรรม ที่ส่วนหนึ่งได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว ความยืดเยื้อของสงครามทางการค้าระหว่างสหรัฐและจีน รวมถึงมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศต่าง ๆ โดยสินค้าส่งออกที่ลดลง ได้แก่ สินค้าในหมวดเคมีภัณฑ์ ปิโตรเคมี ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ หมวดแร่และเชื้อเพลิง เป็นต้นลง สอดคล้องกับสินค้าเกษตร เช่น การส่งออกข้าว เนื่องจากสต็อกข้าวของประเทศคู่ค้ายังคงอยู่ในระดับสูง ประกอบกับยังคงได้รับแรงกดดันจากการการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยน ทำให้ราคาสินค้าส่งออกสูงกว่าประเทศคู่แข่ง อย่างไรก็ตามการส่งออกผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้งปรับตัวดีขึ้นจากการส่งออกไปจีน ในขณะที่ด้านอุปสงค์ภายในประเทศยังขยายตัวในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชน ในช่วง 9 เดือนแรกปี 2562 ที่ร้อยละ 4.5 จากปี 2561 ที่ขยายตัวร้อยละ 4.6 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนส่วนหนึ่งมาจากโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่มีมาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยเพิ่มเติม

สำหรับภาคการผลิตมีการปรับตัวลดลงเช่นกัน จากการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่หดตัวลงร้อยละ -0.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน จากปี 2561 ที่ขยายตัวร้อยละ 3.0 ตามการลดลงของการผลิตเพื่อสนับสนุนการส่งออก อาทิ อุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม และผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก ในขณะที่อุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อสนองอุปสงค์ในประเทศยังขยายตัวได้ เช่น อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น สำหรับการผลิตด้านบริการ พบว่าขยายตัวในอัตราชะลอลงเช่นกัน อาทิ บริการด้านคมนาคมขนส่ง และบริการด้านที่พักแรมและร้านอาหารขยายตัวร้อยละ 2.8 และ 5.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน จากปี 2561 ที่ขยายตัวร้อยละ 5.7 และ 7.9 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม บริการข้อมูลและการสื่อสารขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2561 มาอยู่ที่ร้อยละ 7.5 จากปี 2561 ที่ขยายตัวร้อยละ 6.8

ภาพที่ 1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจไทย รายไตรมาส

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและแห่งแห่งชาติ (สศช.)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในปีพหุทอง 2563

๐ ปัจจัยบวก

1. **มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะเร่งด่วน** อาทิ มาตรการชิมช้อปใช้ทั้งระยะที่ 1 และระยะที่ 2 มาตรการบรรเทาค่าครองชีพผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ มาตรการบรรเทาค่าครองชีพสำหรับเกษตรกรผู้ประสบภัยแล้ง รวมทั้งมาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยของภาครัฐ โดยเฉพาะโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ มาตรการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ หรือ ธอส. มาตรการลดค่าธรรมเนียมการโอนและค่าจดทะเบียนการจำนองให้ผู้ซื้อที่อยู่อาศัย และมาตรการเร่งรัดเบิกจ่ายด้านการจัดอบรมและสัมมนา เป็นต้น ที่คาดว่าจะมีเงินได้ค่อย ๆ หายลงสู่ระบบเศรษฐกิจไปบ้างในแล้วในไตรมาสที่ 4 ของปี 2562 สำหรับมาตรการบรรเทาค่าครองชีพผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐรอบที่ 3 คาดว่าจะลงทะเบียนใหม่ได้ในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี 2563 จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยสนับสนุนอุปสงค์ในประเทศให้ขยายตัวต่อเนื่องต่อเนื่องในปี 2563

ที่มา: กระทรวงการคลัง

2. **การกระตุ้นการลงทุนภาคเอกชน** โดยการเร่งรัดการเบิกจ่ายโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ โดยเฉพาะการลงทุนร่วมระหว่างรัฐกับเอกชน PPP ในรถไฟฟ้า 3 สาย ได้แก่ สายสีชมพู (ช่วงแคราย-มีนบุรี) สายสีเหลือง (ช่วงลาดพร้าว-สำโรง) และสายสีทอง (ช่วงธนบุรี-คลองสาน) เป็นต้น นอกจากนี้ความคืบหน้าโครงการการลงทุนในพื้นที่พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor หรือ EEC) โดยเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2562 ที่ผ่านมา คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้เผยแพร่ประกาศแผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2562 โดยประกาศดังกล่าวมีการระบุถึงแผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC ใน 5 จังหวัดหลัก อันได้แก่ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง สมุทรปราการ

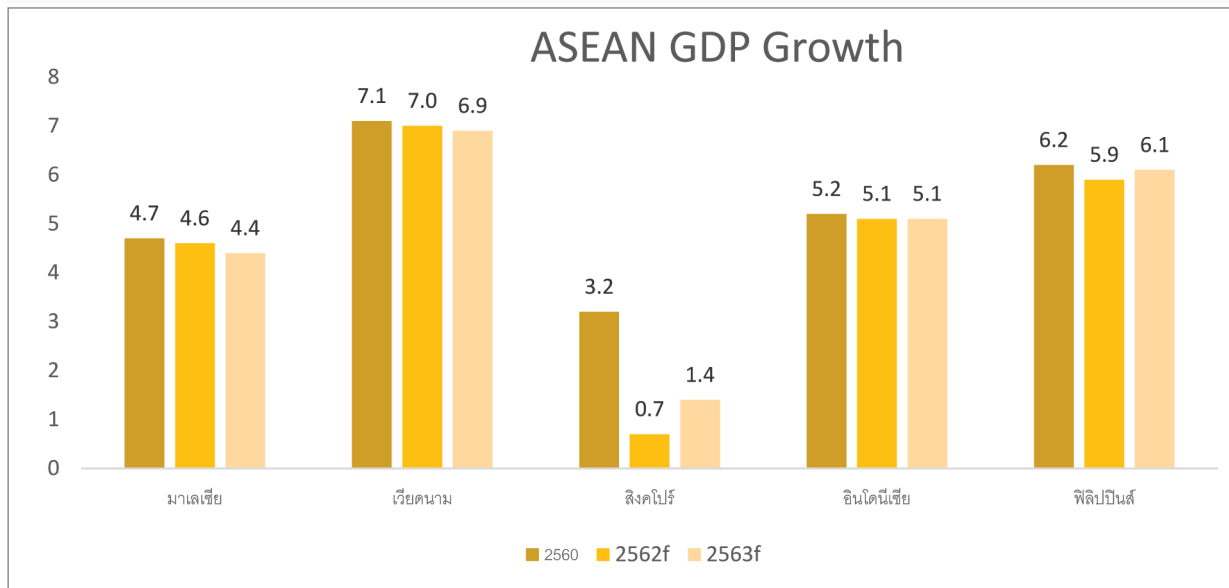
รวมถึงกรุงเทพมหานคร ในเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ระบบคมนาคมและขนส่ง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระบบการตั้งถิ่นฐานและภูมิสังคม ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ และการประกอบกิจการ ระบบบริหารจัดการน้ำ ระบบการควบคุมและขจัดมลภาวะระบบการป้องกันอุบัติภัย เป็นต้น (ประชาชาติธุรกิจ, 10 ธันวาคม 2562) ซึ่งก่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินการในหลาย ๆ ด้าน รวมถึงเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนด้วย

3. แนวโน้มการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว จากผลการสำรวจข้อมูล Master Card ที่ได้รวบรวมเป็นผลสำรวจที่เรียกว่า Global Destination Cities Index 2019 จากผู้ใช้บริการบัตรเครดิต Master card พบว่าการจัดอันดับ Global Destination Cities with the most international visitors หรือ เมืองจุดหมายปลายทางที่มีผู้มาเยือนจากต่างแดนมากที่สุดในโลก ประจำปี 2561 เป็นอันดับ 1 คือ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งครองแชมป์ติดต่อกันเป็นปีที่ 4 ติดต่อกัน ในขณะที่จังหวัดภูเก็ตอยู่ในอันดับที่ 12 และพัทยาอยู่ในอันดับที่ 18 โดยประเทศไทยเป็นเพียงประเทศเดียวในผลการสำรวจทั่วโลกที่มีเมืองท่องเที่ยวอันดับ top 20 ถึง 3 เมืองด้วยกัน สะท้อนถึงศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของไทยที่อยู่ในระดับสูง และมีความโดดเด่น ทั้งโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว รวมไปถึงเสน่ห์ในวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทั้งด้านการกิน การละเล่น และขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดึงดูดที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้รูปแบบการท่องเที่ยวเริ่มมีความหลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวชุมชน ที่เน้นท่องเที่ยวตามรูปแบบของปัจเจกบุคคล โดยต้องการเข้าไปเรียนรู้วิถีชีวิตของคนที่แตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นนักท่องเที่ยวได้รับความนิยมมากขึ้น ถือเป็นโอกาสในการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวที่ชุมชนท้องถิ่นสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ ซึ่งจะเป็นการกระจายตัวของฐานรายได้ของครัวเรือนในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้

4. แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยขาลง แม้ว่าการประชุมของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในวันที่ 18 ธันวาคม 2562 จะมีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ 1.25 ต่อปี อย่างไรก็ตาม ในปี 2562 กนง.ได้มีการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง 2 ครั้ง ในรอบ 1 ปี นอกจากนี้ภาวะการเงินที่ผ่านมามีอยู่ในระดับผ่อนคลาย โดยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงและอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอยู่ในระดับต่ำ สภาพคล่องในระบบการเงินอยู่ในระดับสูง เป็นโอกาสให้ภาคเอกชนสามารถระดมทุนได้ต่อเนื่อง

5. แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ เช่น เศรษฐกิจเวียดนาม คาดว่าเศรษฐกิจจะยังคงขยายตัวได้ต่อเนื่อง จากการขยายตัวของอุปสงค์จากต่างประเทศ โดยเฉพาะภาคการส่งออก ในขณะที่เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการบริโภคภายในประเทศ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ของรัฐบาลสอดคล้องกับเศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์มีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นเช่นกัน จากการบริโภคภายในประเทศ ยังคงแข็งแกร่งต่อเนื่อง รวมถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานจากทางภาครัฐเพิ่มขึ้น ส่วนเศรษฐกิจมาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย แม้ว่าจะมีสัญญาณการชะลอตัวทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค แต่มีปัจจัยบวกจากความพร้อมของระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดีกว่าประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน ทำให้คาดว่า ทั้ง 3 เป็นประเทศยังเป็นประเทศที่น่าสนใจของนักลงทุนอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 3 คาดการณ์อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน (%)

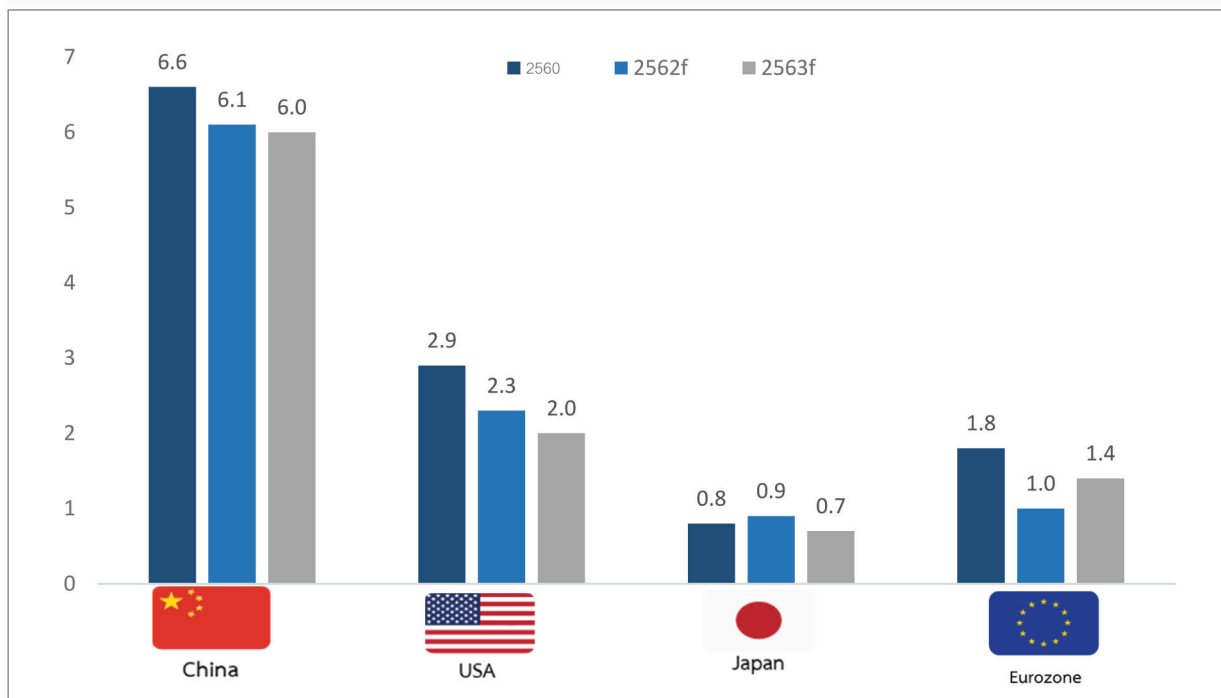

ที่มา: CEIC รวบรวม และคาดการณ์โดย สศค.

○ ปัจจัยลบ

1. การชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักของไทย โดยเฉพาะเศรษฐกิจจีน ซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าหลักอันดับ 1 ของไทย ด้วยสัดส่วนร้อยละ 12.0 ของการส่งออกไทย โดยเศรษฐกิจส่งสัญญาณชะลอตัวต่อเนื่องสะท้อนจากอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจีนในปี 2561 ขยายตัวเพียงร้อยละ 6.6 ชะลอลงจากปี 2560 ที่ขยายตัวร้อยละ 6.9 นอกจากนี้จากตัวเลขล่าสุดในไตรมาสที่ 3 ปี 2562 เศรษฐกิจจีนขยายตัวเพียงร้อยละ 6.0 เท่านั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ทำให้รัฐบาลจีนได้ประกาศเตรียมใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อพยุงเศรษฐกิจให้ขยายตัวได้ตามเป้าหมายที่ช่วงร้อยละ 6.0 – 6.5 โดยมีมาตรการสำคัญ ได้แก่ นโยบายหยวนอ่อนค่า การใช้นโยบายการเงินแบบผ่อนคลายด้วยการลดสัดส่วนเงินสำรองที่ธนาคารพาณิชย์ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย (Reserve Requirement Ratio) โดยลดลงเหลือประมาณร้อยละ 0.5 ต่อปี ล่าสุดในรอบ 12 ปี ในขณะที่เศรษฐกิจสหรัฐ ยังต้องเผชิญกับแนวโน้มขาดดุลการคลังเพิ่มขึ้นจากนโยบายปฏิรูปภาษีและหนี้รัฐบาลกลางที่สูงขึ้น ทำให้มีช่องว่างในการดำเนินนโยบายการคลัง (Policy space) ที่ลดลง ส่วนสถานการณ์เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ เช่น เศรษฐกิจญี่ปุ่น ต้องเผชิญกับปัจจัยกดดันจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน และสงครามการค้าระหว่างญี่ปุ่นกับเกาหลีใต้ที่ยังไม่สามารถหาข้อตกลงกันได้ รวมถึงการปรับขึ้นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากอัตราร้อยละ 8 สู่ร้อยละ 10 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2562 ที่ผ่านมา ขณะที่เศรษฐกิจยุโรป มีความเสี่ยงด้านเสถียรภาพทางการคลัง จากระดับหนี้สาธารณะที่ยังคงอยู่ในระดับสูง รวมถึงปัญหา Brexit ที่ยังไม่ได้ข้อสรุปโดยปัจจุบันทางสหภาพยุโรปได้ขยายกำหนดเวลาไปเป็นวันที่ 31 มกราคม 2563

ภาพที่ 4 คาดการณ์อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลัก 4 ประเทศ (%)

ที่มา : CEIC คาดการณ์ โดยสศค.

2. ความยืดหยุ่นของสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯและจีน แม้ว่าวันที่ 15 ธันวาคม 2562 ที่ผ่านมารัฐบาลสหรัฐฯ จะยังไม่เรียกเก็บภาษีร้อยละ 15 สำหรับสินค้านำเข้าจากจีนที่คิดเป็นวงเงินกว่า 1.56 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ยังคงต้องติดตามท่าทีของทั้งสองประเทศจะเป็นไปในทิศทางใดต่อไป นอกจากนี้ยังมีความเปราะบางของเศรษฐกิจเกิดใหม่ยังจะยังสร้างความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุน และอัตราแลกเปลี่ยน และอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจจริงได้

3. ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ เช่น Brexit โดยสรุปผลการลงมติวันที่ 19 ตุลาคม 2562 สหราชอาณาจักร จะไม่สามารถแยกตัวออกจาก EU ตามกำหนดเดิมภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2562 ส่งผลให้ EU จะต้องให้การอนุมัติเลื่อนกำหนดวัน Brexit ออกไป เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้สหราชอาณาจักรแยกตัวจาก EU ทั้งนี้ รัฐสภาทาง EU ได้อนุมัติกำหนดวัน Brexit ออกไปเป็นวันที่ 31 มกราคม 2563 และมีเงื่อนไขระบุให้สหราชอาณาจักรสามารถออกจาก EU ได้ ก่อนกำหนดวันดังกล่าว ในขณะที่ความขัดแย้งด้านการค้าระหว่างญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ เกิดขึ้นจากการที่ญี่ปุ่นจำกัดการส่งออกไปเกาหลี โดยให้เหตุผลการควบคุมการส่งออกมีความจำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่าวัตถุดิบไฮเทค ไม่ได้ถูกนำไปใช้เพื่อการทหาร ในขณะที่เกาหลีใต้ เห็นญี่ปุ่นต้องการการกีดกันทางการค้า ทำให้ทั้งสองประเทศต่างตอบโต้กัน โดยทั้งสองประเทศถอดชื่อของอีกฝ่ายออกจากบัญชีประเทศคู่ค้าที่ได้รับการสนับสนุน และเกาหลีใต้เริ่มต่อต้านสินค้าของญี่ปุ่น ส่งผลให้ตัวเลขจำหน่ายรถยนต์ของญี่ปุ่นลดลงไปกว่าร้อยละ 30

4. ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากปัจจัยพื้นฐาน อาทิ การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ ทำให้ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยระหว่างไทยกับสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น และการเกินดุลบัญชีเดินสะพัด (โดยตั้งแต่เดือนมกราคมถึงตุลาคม 2562 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลแล้ว 29.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ตลอดจนเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนมีแนวโน้มขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง จูงใจให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในภูมิภาคนี้เพิ่มขึ้น รวมถึงผลเชิงจิตวิทยาที่นักลงทุนยังมองเงินบาทเป็น safe haven currency เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การแข็งค่าของเงินบาทจะเป็นการบั่นทอนขีดความสามารถการแข่งขัน โดยการส่งออกของไทยที่คิดเป็นร้อยละ 70 ของเศรษฐกิจไทย สะท้อนให้เห็นว่าการส่งออกของไทย ในรูปค่าเงินบาทติดลบลงต่อเนื่อง รวมถึงจากเงินบาทที่แข็งค่าอาจมีผลให้การท่องเที่ยวไทยลดลงได้เช่นกัน เนื่องจากแนวโน้มค่าใช้จ่ายสำหรับนักท่องเที่ยวจะสูงขึ้น

5. การระงับสิทธิ GSP โดยเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2562 ที่ผ่านมา ประธานาธิบดีทรัมป์ได้ออกแถลงการณ์สั่งระงับสิทธิพิเศษภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences หรือ GSP) ที่ “ยกเว้น” การเรียกเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยเป็นการชั่วคราว จำนวน 573 รายการ และจะมีผลบังคับใช้ในอีก 6 เดือนข้างหน้า (25 เมษายน 2563) ซึ่งการถูกระงับสิทธิพิเศษ GSP ครั้งนี้จะมีผลทำให้สินค้านำเข้าจากประเทศไทยต้องเสียภาษีในอัตราเฉลี่ยประมาณ 4.5% จากเดิมที่เสียภาษีเป็น 0% ซึ่งจะคาดว่าจะเป็นหนึ่งในปัจจัยกดดันการส่งออกของไทย 2563 อย่างไรก็ตาม กระทรวงพาณิชย์ ได้มีการประเมินผลกระทบจากการถูกตัดสิทธิ GSP ว่า จะส่งผลกระทบต่อส่งออกไทยอย่างจำกัด โดยอัตราภาษีที่สูงขึ้นอาจทำให้มูลค่าการส่งออกไปสหรัฐฯ สำหรับสินค้ากลุ่มที่โดนตัดสิทธิในปี 63 (เมื่อมาตรการมีผลบังคับใช้) ลดลงมูลค่า 28.8 – 32.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.01 ของมูลค่าการส่งออกรวมของไทย โดยมีมุมมองว่าการส่งออกไทยที่มีจุดเด่นในการกระจายตัวของสินค้ากลุ่มใหม่ที่มีแนวโน้มขยายตัวได้ดีต่อเนื่องในอนาคต อาทิ เครื่องนุ่งห่ม รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เพอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน และเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องครัว และของใช้ในบ้าน จะช่วยยังสนับสนุนการส่งออกของไทยในตลาดสหรัฐฯ ต่อไปได้ แต่การถูกตัด GSP จะทำให้ความได้เปรียบด้านต้นทุนภาษีหมดไป และไทยจะเผชิญการแข่งขันที่สูงขึ้น ดังนั้น การรักษาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ส่งออกควรกระชับสัมพันธ์กับผู้นำเข้าพันธมิตรอย่างต่อเนื่อง ร่วมกับการส่งเสริมการส่งออกและการตลาดเชิงรุก เพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาด นอกจากนี้ยังคาดว่ากลุ่มสินค้าที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบมากที่สุด (มีการพึ่งพาสิทธิ GSP มากกว่าร้อยละ 50 และส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่าร้อยละ 10) ได้แก่ คอนโซล โต๊ะและฐานรองอื่น ๆ ที่ติดตั้งด้วยเครื่องอุปกรณ์ (HS8537) รถจักรยานยนต์ (HS8711) แวนสายตาหรือแว่นกันลม/กันฝุ่น (HS9004) หลอดหรือท่ออ่อนทำจากยางวัลแคนซ์ (HS4009) อ่างล้างหน้า (HS6910) เครื่องสูบของเหลว (HS8413) สารเคลือบผิว Epoxy Resin (HS3907) เครื่องสูบลมหรือสูบลมสุญญากาศ (HS8414) อาหารปรุงแต่งที่ทำจากธัญพืช (HS1904) ยางนอกชนิดอัดลม (HS4011) เป็นต้น

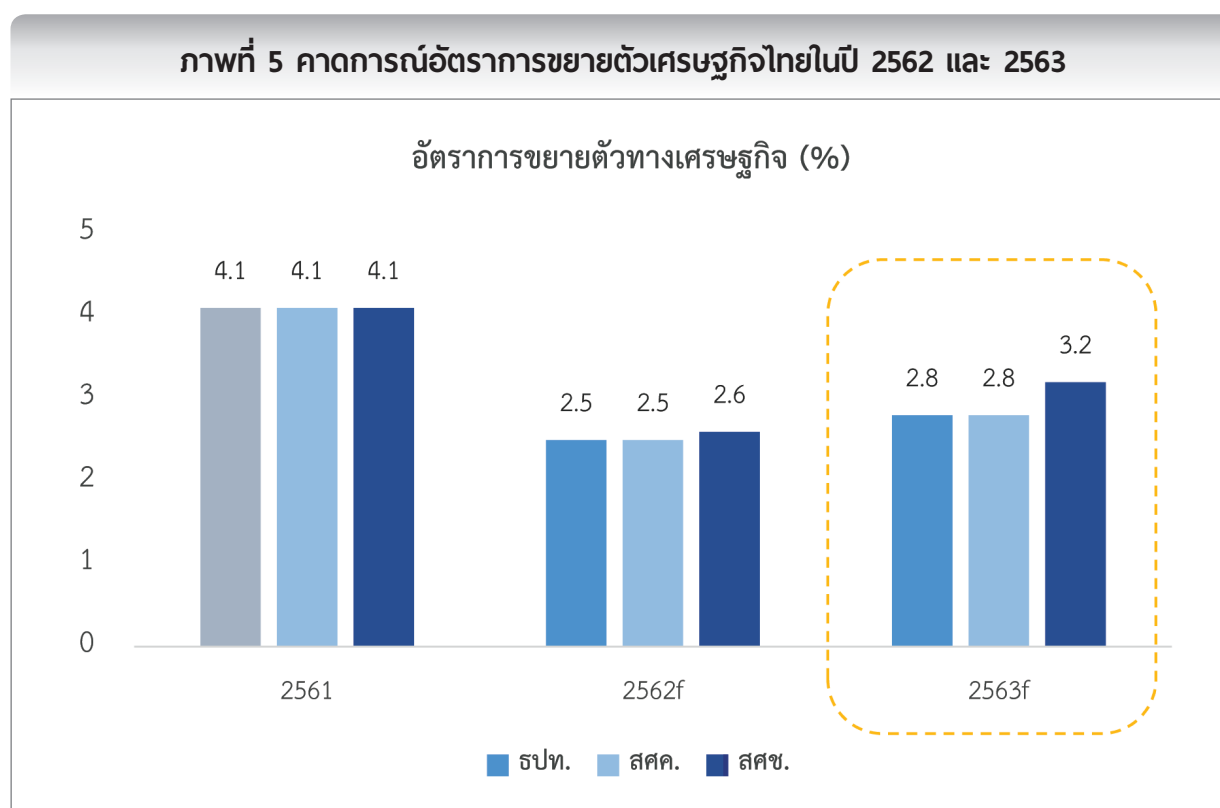
6. ความเสี่ยงจากความเปราะบางทางการเงินที่มีมากขึ้นทั้งในส่วนของบริษัทครัวเรือนและภาคธุรกิจ SME สะท้อนจากระดับหนี้เสีย (NPL) ทั้งในส่วนของบริษัทเอกชนและสินเชื่อธุรกิจ SME ที่โน้มสูงขึ้นจากผลกระทบสะสมของภาระหนี้ที่เพิ่มสูงขึ้น รายได้ที่จะลดลงตามภาวะเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่ทำให้ยอดขายของธุรกิจและรายได้ของครัวเรือนมีแนวโน้มกระจุกตัวมากขึ้น

7. ความเสี่ยงจากภัยพิบัติและโรคระบาด เช่น สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่มาจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจจีน และภัยแล้งที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภาคการเกษตร

ประมาณการเศรษฐกิจไทยในปีหนูกอง 2563

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) ได้ประมาณเศรษฐกิจไทยในปีหนูกอง หรือ ปี 2563 ว่าขยายตัวดีกว่าปี 2562 ที่ร้อยละ 2.8 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.3 – 3.3) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการการเงินการคลังเพื่อเร่งรัดการลงทุนของภาครัฐ และการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.2 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.7 – 4.7) นอกจากนี้ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ของรัฐบาล รวมถึงโครงการร่วมลงทุนของภาครัฐและเอกชน (PPP) ในโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและช่วยกระตุ้นการลงทุนภาคเอกชนในประเทศได้มากขึ้น รวมทั้งภาคการส่งออกมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยคาดว่าจะการส่งออกสินค้าตามระบบ BOP จะเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 1.0 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.5 – 1.5) จากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยมีแนวโน้มขยายตัวได้ และแนวโน้มการเติบโตของปริมาณการค้าโลกคาดว่าจะฟื้นตัวขึ้น ขณะที่การใช้จ่ายของภาครัฐและภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.5 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.0 – 3.0) และ 3.2 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.7 – 3.7) ตามลำดับ

ซึ่งสอดคล้องกับธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ที่คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2563 จะขยายตัวที่ร้อยละ 2.8 และ 3.2 ตามลำดับ

ที่มา: ธปท. สศช. และ สศค.

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการและนักลงทุน

ในปี 2563 คาดว่ายังคงต้องเผชิญกับปัจจัยที่รุมเร้ารอบด้านทั้งภายในและภายนอก โดยเฉพาะปัญหาจากภายนอกประเทศ เช่น การชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า การลดลงของมูลค่าการค้าโลก รวมถึงความเข้มข้นของการกีดกันทางการค้าในรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มเศรษฐกิจไทย รวมถึงตลาดเงินและตลาดทุนให้มีความผันผวนมากขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการจำเป็นต้องบริหารความเสี่ยง โดยเฉพาะผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากค่าเงินบาทแข็งค่า อาทิ สัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward) การประกันค่าเงิน (Options) การซื้อสิทธิที่จะซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศในอนาคตด้วยอัตราแลกเปลี่ยนที่ได้ตกลงไว้ล่วงหน้ากับธนาคาร เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงจาก Disruptive Technology จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้น ผู้ประกอบการหรือนักธุรกิจ จำเป็นต้องปรับตัววางแผนในดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับโครงสร้างการบริโภคของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป

อย่างไรก็ดี ธุรกิจที่ยังคงมีศักยภาพในปี 2563 ได้แก่ ธุรกิจที่เกี่ยวกับสุขภาพ ความสวยความงาม ธุรกิจการดูแลสุขภาพ ธุรกิจแฟรนไชส์ และธุรกิจด้านดิจิทัลต่าง ๆ อาทิ ออกแบบแอปพลิเคชัน วางระบบเครือข่าย ธุรกิจการให้ความรู้ผ่านคอร์สออนไลน์ เป็นต้น นอกจากนี้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายต่าง ๆ สามารถใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มยอดขายสินค้าได้

บทวิเคราะห์

เรื่อง: มาตรการชิมช้อปใช้มีผลต่อเศรษฐกิจอย่างไร¹

บทสรุปผู้บริหาร

- จำนวนผู้ได้รับสิทธิ/ใช้สิทธิเพิ่มขึ้นจาก 11.8 ล้านคน เป็น 14.3 ล้านคน และยังคงมีการกระจายตัวของการใช้จ่ายในทุกจังหวัด ทั้ง 3 เฟส ภูมิภาคที่คนมาลงเยอะที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาคือภาคกลาง และภาคใต้ ส่วนภูมิภาคที่คนจะไปใช้จ่ายมากที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง กทม.และปริมณฑล
- สัดส่วนการใช้จ่ายระหว่างเป่าตังค์ 1 : เป่าตังค์ 2 พลิกกลับจาก 58 : 42 ณ วันที่ 5 มกราคม 2563 เป็น 41 : 59 ณ วันที่ 22 มกราคม 2563 สะท้อนถึงการใช้จ่ายผ่านเป่าตังค์ 2 มีมากขึ้น
- มีร้านค้าเข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นจาก 100,632 ร้าน ณ วันที่ 5 มกราคม 2563 เป็น 102,950 ร้าน ณ วันที่ 22 มกราคม 2563 (จัดการนับซ้ำแล้ว) อันดับ 1 เป็นร้านชิม สัดส่วนร้อยละ 37 รองลงมาได้แก่ร้านช้อป สัดส่วนร้อยละ 35
- มีจำนวนคนใช้สิทธิ 11.80 ล้านคน เพิ่มขึ้นประมาณ 160,000 คน ใช้ในร้านช้อป 7.6 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 65 รองลงมาได้แก่ ร้านทั่วไป สัดส่วนร้อยละ 31
- ยอดการใช้จ่ายรายสัปดาห์ยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเฉลี่ยสัปดาห์ละประมาณ 1.77 พันล้านบาท ส่วนใหญ่มาจากการเพิ่มของยอดร้านช้อปสัปดาห์ละประมาณ 1.28 พันล้านบาท ในขณะที่ยอดร้านทั่วไปเพิ่มขึ้นสัปดาห์ละประมาณ 139 ล้านบาท ส่งผลให้ยอดการใช้จ่ายผ่านร้านชิมช้อปใช้ และอื่น ๆ มากกว่าร้านทั่วไปถึง 7.3 เท่า
- ยอดการใช้จ่ายเป็นการใช้จ่ายในเมืองรอง 17.0 พันล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วน 60.2% ของยอดการใช้จ่ายรวม ในขณะที่ใช้จ่ายในเมืองหลักสัดส่วน 39.8%
- เปรียบเทียบยอดการใช้จ่ายต่อวันต่อคน พบว่า ในเมืองรองมากกว่าเมืองหลักทั้ง 2 เป่าตังค์ และเฉพาะในเมืองรอง พบว่า การใช้จ่ายผ่านเป่าตังค์ 2 มีมากกว่าเป่าตังค์ 1 ถึง 15.6 เท่า
- ยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะการเก็บบนฐานการใช้จ่ายภายในจังหวัดอยู่ที่ 41,983 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.4 ต่อปี สะท้อนว่า มาตรการชิมช้อปใช้มีส่วนช่วยพยุงการบริโภคเอาไว้
- Impact ของมาตรการต่อ Real GDP จะอยู่ในช่วง 0.08% - 0.28% จากกรณีฐาน
- จากการติดตามมาตรการชิมช้อปใช้ใน Social Media ต่าง ๆ พบว่า ผลการสำรวจของหน่วยงานส่วนใหญ่มีมุมมองด้านบวกมากกว่าลบ
- ดัชนีความเชื่อมั่นอนาคตเศรษฐกิจภูมิภาค (Regional Sentiment Index หรือ RSI) ที่จัดทำโดยสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค พบว่า มาตรการชิมช้อปใช้ มีส่วนที่ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น / มีรายได้ดีขึ้นจำนวน 29 จังหวัด

¹ ผู้เขียน พงศ์นคร โกชากรณ ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค บทความนี้จะใช้ข้อมูลเบื้องต้นของมาตรการชิมช้อปใช้ในการวิเคราะห์ และเนื้อหาในการวิเคราะห์เป็นความเห็นของผู้เขียนมิได้เกี่ยวโยงกับความเห็นขององค์กร

1. ความเป็นมาของมาตรการชิมช้อปใช้

➢ ตั้งแต่ต้นปี 2562 เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุจากสงครามการค้า ทำให้การส่งออกชะลอตัว จำนวนนักท่องเที่ยวชะลอตัวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนซึ่งเป็นตลาดหลักของไทย นอกจากนี้ ยังเกิดภัยแล้งและน้ำท่วมในบางพื้นที่ที่ส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร ทั้งหมดนี้ส่งผลให้ กำลังซื้อของผู้บริโภคมีแนวโน้มชะลอตัว จนหลายหน่วยงานต้องปรับลดประมาณการเศรษฐกิจของปี 2562 ลง

➢ คณะรัฐมนตรีจึงเห็นชอบมาตรการพยุงการบริโภค ผ่านมาตรการชิมช้อปใช้ทั้งหมด 3 ระยะ เพื่อพยุงการบริโภคไม่ใช้ทรุดตัวลงมากกว่าที่ควรจะเป็น โดยใช้กลไกฝั่งผู้บริโภคที่ลงทะเบียนเข้าร่วมมาตรการ จะได้รับเงินเข้ากระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ G1 ส่วนกระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ G2 ผู้บริโภคต้องเติมเงินเอง แต่จะได้ Cash back คืนเมื่อใช้จ่ายเงินในส่วนนี้ และใช้กลไกฝั่งร้านค้าที่เข้าร่วมรายการ แบ่งเป็นร้านชิม ร้านช้อป ร้านใช้ ร้านค้าทั่วไป โรงแรม รถทัวร์ และรถเช่า

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินมาตรการชิมช้อปใช้

➢ ณ วันที่ 30 มกราคม 2563 มียอดการใช้จ่าย 28,723 ล้านบาท พบว่า การเติมเงินผ่านเป่าตังค์ 2 มียอดมากกว่าเงินที่รัฐให้ในเป่าตังค์ 1 : มาตรการชิมช้อปใช้มียอดการใช้จ่าย ณ วันที่ 30 มกราคม 2563 ทั้งสิ้น 28,723 ล้านบาท สัดส่วนการใช้จ่ายผ่านเป่าตังค์ 1 ต่อ เป่าตังค์ 2 พลิกกลับจากเป่าตังค์ 1 ร้อยละ 58 ต่อเป่าตังค์ 2 ร้อยละ 42 ณ ต้นเดือนธันวาคม 2562 เป็นเป่าตังค์ 1 เหลือร้อยละ 41 ต่อ เป่าตังค์ 2 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 59 ณ วันที่ 30 มกราคม 2563 สะท้อนถึงการผู้ใช้สิทธิเติมเงินเองและใช้จ่ายผ่านเป่าตังค์ 2 มีมากขึ้น

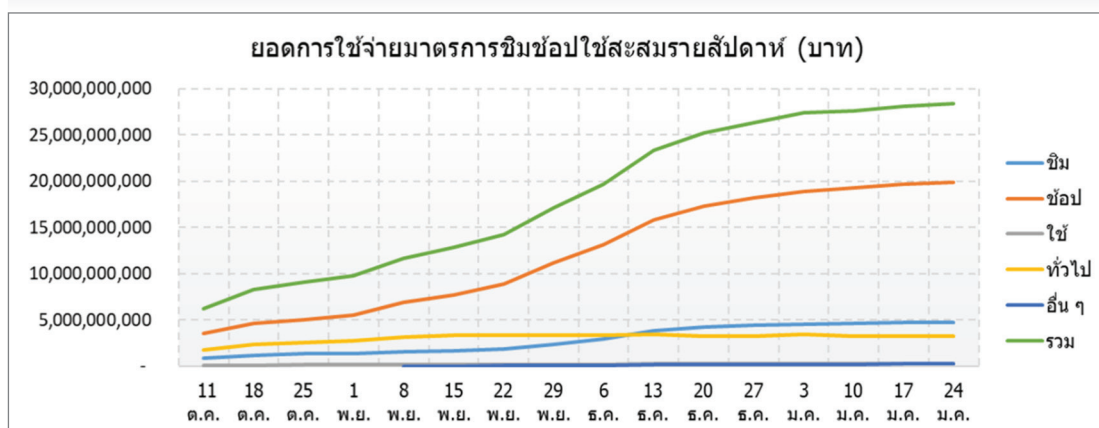
ตารางที่ 1 ยอดการใช้จ่ายเงินในร้านประเภทต่าง ๆ

การใช้สิทธิ ตามกระเป๋า	ยอดการใช้จ่ายทั่วประเทศ (ล้านบาท)							
	Total	ร้านชิม	ร้านช้อป	ร้านใช้	ร้านค้าทั่วไป	โรงแรม	รถเช่า	บริษัททัวร์
Total	28,723.4	4,758.7	20,160.9	281.5	3,288.4	182.8	22.7	28.4
G1	11,669.1	1,524.2	6,744.1	109.8	3,288.4	2.5	0.0	0.0
G2	17,054.3	3,234.5	13,416.7	171.7		180.3	22.7	28.4

ที่มา : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

➢ ยอดการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเฉลี่ยสัปดาห์ละ 1.77 พันล้านบาท และผ่านร้านช้อปมากกว่าร้านทั่วไปถึง 7.3 เท่า : ยอดการใช้จ่ายรายสัปดาห์ยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเฉลี่ยสัปดาห์ละประมาณ 1.77 พันล้านบาท ส่วนใหญ่มาจากการเพิ่มของยอดร้านช้อปสัปดาห์ละประมาณ 1.28 พันล้านบาท ในขณะที่ยอดร้านทั่วไปเพิ่มขึ้นสัปดาห์ละประมาณ 139 ล้านบาท ส่งผลให้ยอดการใช้จ่ายผ่านร้านชิมช้อปใช้ และอื่น ๆ มากกว่าร้านทั่วไปถึง 7.3 เท่า

ภาพที่ 1 ยอดการใช้จ่ายสะสม

ที่มา : ผลการวิเคราะห์โดย สคม.

➤ ยอดการใช้จ่ายกระจายตัวไปยังเมืองรองมากกว่าเมืองหลัก : แม้ว่าจำนวนคนจะไปเที่ยวเมืองหลักมีมากกว่าเมืองรองในสัดส่วนร้อยละ 55 ต่อร้อยละ 45 แต่ด้านการใช้จ่ายเป็นการใช้จ่ายในเมืองรอง 55 จังหวัด มีมูลค่า 17.0 พันล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วน 60.2% ของยอดการใช้จ่ายรวม ในขณะที่ใช้จ่ายในเมืองหลัก 22 จังหวัด มีมูลค่า 11.3 พันล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วน 39.8% สะท้อนถึงการใช้จ่ายกระจายตัวไปยังเมืองรองมากกว่าเมืองหลัก

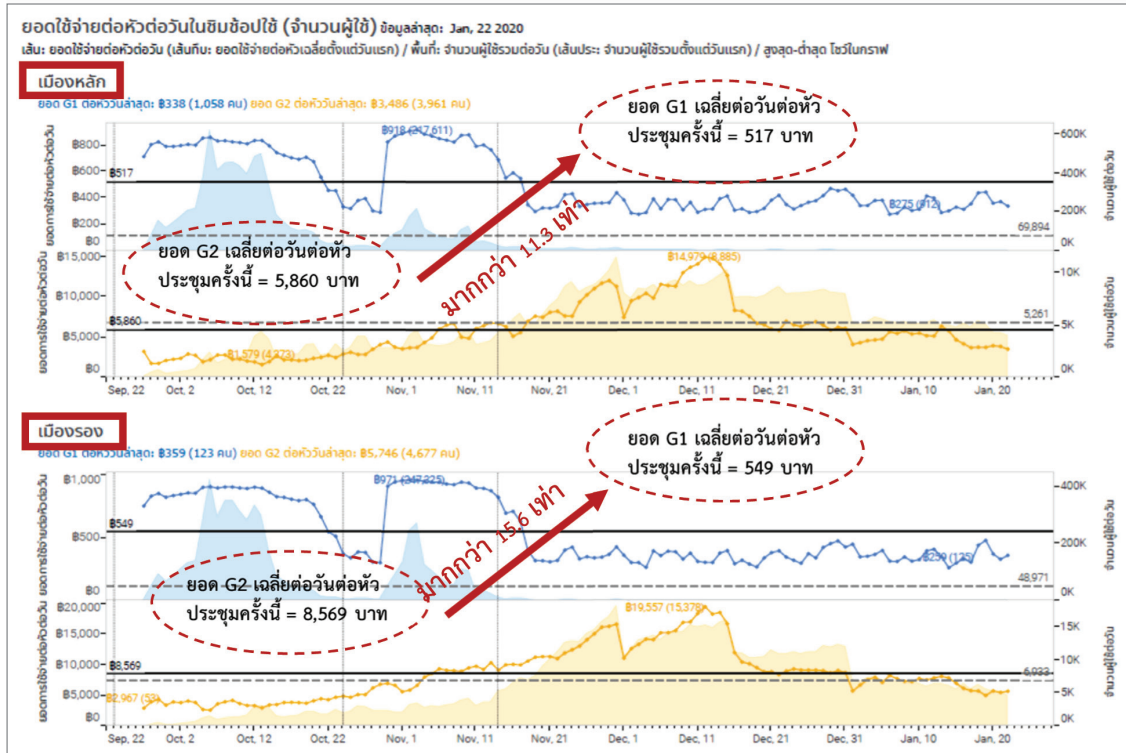
ตารางที่ 2 ยอดการใช้จ่ายเงินผ่านเมืองหลักและเมืองรอง

เม็ดเงิน รวมทั้งสิ้น 28,472,848,308 บาท				
จังหวัดต้นทาง	จังหวัดปลายทาง			
	เมืองหลัก (22 จังหวัด)		เมืองรอง (55 จังหวัด)	
เมืองหลัก (22 จังหวัด)	6,100,203,138	21.4%	3,287,964,175	11.6%
เมืองรอง (55 จังหวัด)	5,234,765,417	18.4%	13,849,915,578	48.6%

ที่มา : ผลการวิเคราะห์โดย สคม.

➤ เปรียบเทียบยอดการใช้จ่ายต่อวันต่อคน พบว่า ในเมืองรองมากกว่าเมืองหลักทั้ง 2 เป้าตั้งค์ และเฉพาะในเมืองรอง พบว่า การใช้จ่ายผ่านเป้าตั้งค์ 2 มีมากกว่าเป้าตั้งค์ 1 ถึง 15.6 เท่า : ยอดการใช้จ่ายในเมืองหลัก 11.3 พันล้านบาท คิดเป็นอัตราการใช้จ่ายผ่านเป้าตั้งค์ 1 ที่ 517 บาทต่อวันต่อคน ส่วนเป้าตั้งค์ 2 อยู่ที่ 5,860 บาทต่อวันต่อคน ในขณะที่เมืองรอง 17.0 พันล้านบาท คิดเป็นอัตราการใช้จ่ายผ่านเป้าตั้งค์ 1 ที่ 549 บาทต่อวันต่อคน ส่วนเป้าตั้งค์ 2 อยู่ที่ 8,569 บาทต่อวันต่อคน เฉพาะในเมืองหลักพบว่า การใช้จ่ายผ่านเป้าตั้งค์ 2 มากกว่าเป้าตั้งค์ 1 อยู่ที่ 11.3 เท่า ในขณะที่การใช้จ่ายในเมืองรอง พบว่า การใช้จ่ายผ่านเป้าตั้งค์ 2 มีมากกว่าเป้าตั้งค์ 1 ถึง 15.6 เท่า

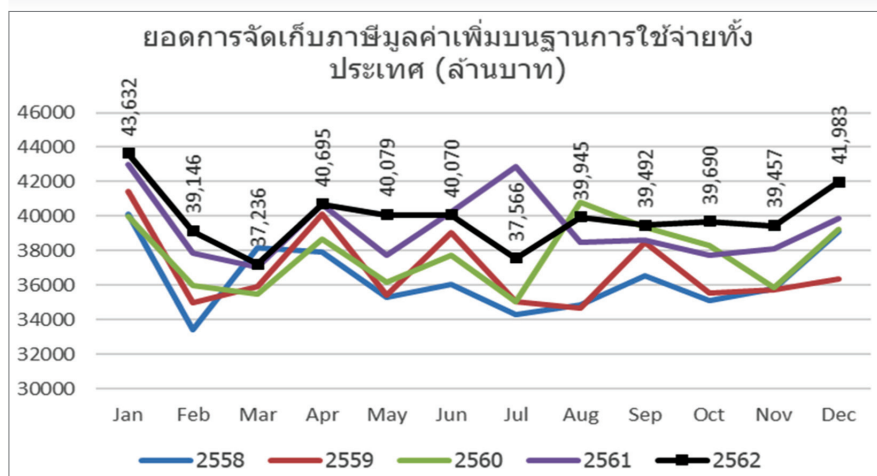
ภาพที่ 2 และ 3 ยอดการใช้จ่ายต่อวันต่อหัวจาก G1 และ G2 ในเมืองหลักและเมืองรอง

ที่มา : ผลการวิเคราะห์โดย สคม.

➤ ยอดการใช้จ่ายของมาตรการซิมซิปไอให้มีผลบวกต่อเศรษฐกิจ สะท้อนจากยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม : ยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะการเก็บบนฐานการใช้จ่ายภายในจังหวัดอยู่ที่ 41,983 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.4 ต่อปี สะท้อนว่า มาตรการซิมซิปไอมีส่วนช่วยพยุงการบริโภคเอาไว้ (ตัวเลขเดือนธันวาคม สะท้อนธุรกรรมที่เกิดขึ้นในเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนแรกๆ ที่แสดงผลของมาตรการซิมซิปไอ การรายงานตัวเลข VAT จะล่าช้าจากความเป็นจริง 2 เดือน)

ภาพที่ 4 ยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

ที่มา : ผลการวิเคราะห์โดย สคม.

➤ สอดคล้องกับการออกมาเปิดเผยของอธิบดีกรมสรรพากร ที่ระบุว่า มาตรการ “ชิมช้อปใช้” ส่งผลดีต่อการจัดเก็บรายได้ของประเทศ : โดยเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2563 อธิบดีกรมสรรพากรเปิดเผยว่า “กรมสรรพากรจัดเก็บรายได้ในช่วง 3 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2563 (ตุลาคม – ธันวาคม 2562) กว่า 390,000 ล้านบาท สูงกว่าเป้าที่วางไว้ 6,500 ล้านบาท ส่วนหนึ่งมาจากการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บภาษี การจับจ่ายใช้สอยในประเทศเริ่มฟื้นตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงปลายปีที่ได้รับอานิสงส์จากมาตรการ “ชิมช้อปใช้” อย่างชัดเจน

➤ Impact ของมาตรการต่อ Real GDP จะอยู่ในช่วง 0.08% - 0.28% จากกรณีฐาน : ผลของมาตรการชิมช้อปใช้ขึ้นอยู่กับสมมติฐานของเม็ดเงินที่ลงสู่ระบบเศรษฐกิจ (ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวคูณ ในที่นี้จะใช้สูตร $Multiplier = 1 / 1 - MPC$ โดยที่ MPC (Marginal Propensity to Consume) คือ อัตราการบริโภคส่วนเพิ่ม) หากเม็ดเงินลงสู่ระบบเศรษฐกิจมาก อัตราการขยายตัวก็จะสูงตาม แต่อาจจะทำให้เงินเฟ้อพื้นฐานเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ทั้งนี้ หากใช้ $MPC = 0.7$ ตัวคูณ 3.3 เท่า (กรณีที่มีความเป็นไปได้สูงสุด) จะได้เม็ดเงินที่ลงไปหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจประมาณ 90,000 ล้านบาท จะช่วยให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.25 จากกรณีฐาน

ตารางที่ 3 ประมาณการผลกระทบต่อ GDP

ยอดการใช้จ่าย	Real GDP %	Real PC %	Core Inflation %
30,000 ล้านบาท	+0.08	+0.41	+0.05
50,000 ล้านบาท	+0.14	+0.68	+0.08
70,000 ล้านบาท	+0.19	+0.96	+0.12
90,000 ล้านบาท	+0.25	+1.23	+0.15
10,000 ล้านบาท	+0.28	+1.37	+0.17

ที่มา : ผลการประมาณการโดย สศม.

➤ จากการติดตามมาตรการชิมช้อปใช้ใน Social Media ต่าง ๆ พบว่า ผลการสำรวจของหน่วยงานส่วนใหญ่มีมุมมองด้านบวกมากกว่าลบ :

○ กระทรวงการคลัง พบว่า ตั้งแต่ 27 กันยายน 2562 ถึง 7 มกราคม 2563 โลกโซเชียลมีการพูดถึงมาตรการชิมช้อปใช้ 69,669 คน ทศนคดีด้านบวกมากกว่าด้านลบ 80 : 20 และมากกว่าในทุก Social Media

○ อีปซอสส์ พบว่า ร้อยละ 62 ของผู้ที่เข้าร่วมนโยบายและลงทะเบียนรับสิทธิ์ “ชิมช้อปใช้” มีความคิดเห็นว่า นโยบายนี้เป็นนโยบายที่ดีในการกระตุ้นการใช้จ่าย

○ กรุงเทพโพล พบว่า 65.6% ชี้มาตรการ ชิมช้อปใช้ ช่วยให้ใช้เงินได้คล่องตัวขึ้นค่อนข้างมากถึงมากที่สุด 34.4% เห็นว่าค่อนข้างน้อยถึงน้อยที่สุด นอกจากนี้ ยังพบว่า 50.4% เห็นด้วยหากภาครัฐจะมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจแบบนี้ในปีหน้า 40.2% ไม่เห็นด้วย และ 9.4% ไม่แน่ใจ

○ สำนักวิจัยซูเปอร์โพล (Super Poll) พบว่า เสียงด้านบวก 67.8% เสียงด้านลบ 32.2%

○ **นิต้าโพล ครั้งที่ 1** พบว่า ร้อยละ 27.36 ระบุว่า เปลี่ยนงบประมาณ ไม่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้จริง รองลงมา ร้อยละ 27.28 ระบุว่า เป็นมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ดี ร้อยละ 25.54 ระบุว่า ระบบและกติกากา การใช้จ่ายยุ่งยากซับซ้อนเกินไป ร้อยละ 19.59 ระบุว่า ประชาชนได้ประโยชน์จากโครงการนี้ ร้อยละ 13.80 ระบุว่า พ่อค้า นายทุนได้ประโยชน์จากโครงการนี้ ร้อยละ 13.72 ระบุว่า เป็นมาตรการเลือกปฏิบัติเฉพาะกลุ่ม ร้อยละ 8.96 ระบุว่า เป็นโครงการทำให้คนได้ออกไปเที่ยว ชิมช้อปใช้ กับครอบครัว

○ **นิต้าโพล ครั้งที่ 2** พบว่า ร้อยละ 22.43 ระบุว่า เห็นด้วยมาก ร้อยละ 25.51 ระบุว่า ค่อนข้างเห็นด้วย ร้อยละ 19.67 ระบุว่า ไม่ค่อยเห็นด้วย ร้อยละ 30.97 ระบุว่า ไม่เห็นด้วยเลย และร้อยละ 1.42 ระบุว่า ไม่ตอบ/ไม่สนใจ

➤ **ดัชนีความเชื่อมั่นอนาคตเศรษฐกิจภูมิภาค (Regional Sentiment Index หรือ RSI) ที่จัดทำโดยสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค พบว่า มาตรการชิมช้อปใช้ มีส่วนที่ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น / มีรายได้ดีขึ้นจำนวน 29 จังหวัด ดังนี้** 1.ชัยภูมิ 2.แม่ฮ่องสอน 3.หนองคาย 4.นครศรีธรรมราช 5.ฉะเชิงเทรา 6.เลย 7.ยโสธร 8.ปราจีนบุรี 9.บุรีรัมย์ 10.ชุมพร 11.ประจวบคีรีขันธ์ 12.สมุทรปราการ 13.เชียงใหม่ 14.นครพนม 15.ตราด 16.ราชบุรี 17.อุดรธานี 18.ระยอง 19.มุกดาหาร 20.เชียงราย 21.สตูล 22.สมุทรสงคราม 23.ลพบุรี 24.ลำพูน 25.ยะลา 26.อุบลราชธานี 27.พิจิตร 28.หนองบัวลำภู 29.จันทบุรี

บทวิเคราะห์

เรื่อง: อัตราดอกเบี้ยนโยบายขาลงในต่างประเทศ¹

บทสรุปผู้บริหาร

○ แม้ว่าในช่วงปลายปี 2561 เสียงส่วนมากของคณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (Federal Open Market Committee: FOMC) ได้คาดการณ์ว่าในปี 2562 จะเป็นปีที่อัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ (Fed Fund Rate: FFR) จะปรับเพิ่มขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 3.00-3.25 ต่อปี หรือหากปรับขึ้นครั้งละ 25 bps จะเป็นการปรับขึ้นถึง 3 ครั้ง อย่างไรก็ตาม แนวโน้ม FFR ขาขึ้นต้องกลับกลายเป็นแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยนโยบายขาลง โดยตั้งแต่เดือนกรกฎาคม – พฤศจิกายน 2562 FOMC ได้ปรับลด FFR ไปแล้ว 3 ครั้ง เนื่องจากแม้ว่าตลาดแรงงานสหรัฐฯ ยังคงอยู่ในระดับที่แข็งแกร่ง แต่การลงทุนถาวรของภาคธุรกิจยังคงเบาบาง และอัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย

○ ช่วงหลายปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจเกาหลีใต้ขยายตัวได้ดีและอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น การดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยจึงเป็นแนวโน้มขาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในขณะนั้น จนกระทั่งปัจจุบันธนาคารกลางเกาหลีใต้ดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อรับมือกับสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ผันผวน สอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของต่างประเทศที่มีแนวโน้มขาลง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มชะลอตัวลงจึงต้องติดตามสถานการณ์และการดำเนินนโยบายการเงินต่อไป

○ การดำเนินนโยบายทางการเงินของอินเดียตั้งแต่เดือนมกราคม-ตุลาคมปี 2562 ธนาคารกลางอินเดียดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษ ซึ่งมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายทั้งหมด 5 ครั้ง สอดคล้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ เนื่องจากต้องการกระตุ้นการปล่อยสินเชื่อและการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งการปรับลดดอกเบี้ยจะช่วยลดความตึงเครียดของบรรยากาศการลงทุนในภาพรวมได้

○ ในช่วงปี 2562 ออสเตรเลีย ได้ดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษ โดยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงถึง 3 ครั้ง ในเดือนมิถุนายน กรกฎาคม และตุลาคม 2562 ที่ร้อยละ 1.25 1.00 และ 0.75 ตามลำดับ ซึ่งคาดว่าจะส่งผลดีต่อภาพรวมของเศรษฐกิจออสเตรเลีย โดยที่การจ้างงานจะขยายตัวเพิ่มขึ้นและเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 3 ปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 1.7 ปรับเข้าใกล้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ (ร้อยละ 2 ถึง 3) มากยิ่งขึ้น และคาดว่าจะเป็ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เศรษฐกิจออสเตรเลียกลับมาขยายตัวขึ้นอีกครั้งในปี 2563 แม้ว่าจะมีความเสี่ยงจากสถานการณ์ต่าง ๆ ทั่วโลก

¹ ผู้เขียน น.ส. อภิญา เจนธัญญารักษ์ น.ส.ทิตา ปทุมเทวาภิบาล นาย ศักดิ์สิทธิ์ สว่างสุข และ น.ส. อริสา แก้วสลับศรี ส่วนการวิเคราะห์เสถียรภาพเศรษฐกิจ สำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ขอขอบคุณ ดร. สมคิด บุญล้นเหลือ ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เสถียรภาพเศรษฐกิจ และดร. พิสิทธิ์ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำหรับข้อเสนอแนะทั้งนี้ ข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความนี้เป็นความเห็นของผู้เขียน ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

○ ประเทศในกลุ่มอาเซียนได้แก่ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ มีการดำเนินนโยบายทางการเงินแบบผ่อนคลายเป็นปี 2562 มาเลเซียได้ประกาศลดอัตราดอกเบี้ย 1 ครั้ง อินโดนีเซีย 4 ครั้ง และฟิลิปปินส์ 3 ครั้ง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อใน 3 ประเทศนี้ยังเป็นไปตามเป้าหมายที่แต่ละประเทศตั้งไว้ จึงสามารถมีพื้นที่ในการปรับลดอัตราดอกเบี้ยได้ ซึ่งในแต่ละครั้งที่มีการตัดสินใจประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ยล้วนมีจุดประสงค์ที่เหมือนกันคือเพื่อกระตุ้นการขยายตัวของเศรษฐกิจเป็นสำคัญ

1. บทนำ

ในช่วงต้นปี 2562 ที่ผ่านมา ทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางหลายแห่งทั่วโลกได้ปรับลดลงกันอย่างถ้วนหน้า สะท้อนให้เห็นถึงการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการเตรียมความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ล่าสุดในเดือนตุลาคม 2562 ธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) ที่ถือเป็นธนาคารกลางของประเทศที่เป็นผู้นำทางเศรษฐกิจโลก ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอยู่ที่ร้อยละ 1.50-1.75 ต่อปี เป็นผลมาจากสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ผลกระทบจากการทำสงครามการค้า ความตึงเครียดด้านภูมิรัฐศาสตร์ และการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก เป็นต้น โดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายดังกล่าวมีเหตุผลเพื่อเตรียมรับมือกับความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจและเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้กลับมาขยายตัวเพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ หากพิจารณาจากประเทศคู่ค้าสำคัญของประเทศไทยที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงจะมีทั้งสิ้น 7 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ อินโดนีเซีย ซึ่งแต่ละประเทศมีแนวโน้มเศรษฐกิจขยายตัวต่ำกว่าที่ประเมินไว้ จึงได้ใช้นโยบายการเงินที่ผ่อนคลายเป็นมากขึ้น เพื่อกระตุ้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และเร่งให้เงินเฟ้อกลับเข้าสู่เป้าหมายที่กำหนด

1. นโยบายการเงินสหรัฐฯ : จากดอกเบี้ยนโยบายขาขึ้นในปี 2561 สู่ขาลงในปี 2562

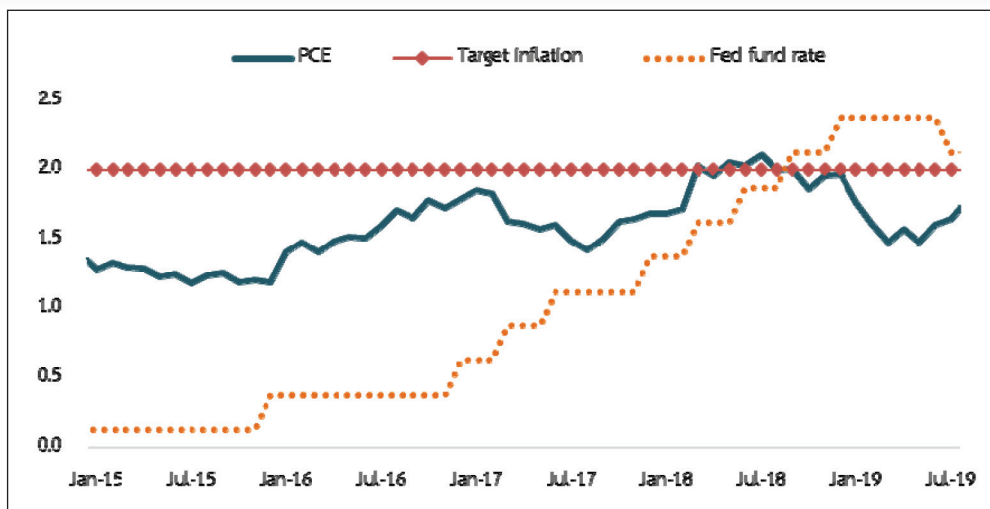
การดำเนินนโยบายการเงินของสหรัฐฯ มีเป้าหมายหลักในการสนับสนุนการจ้างงาน รักษาเสถียรภาพด้านราคา และมีอัตราดอกเบี้ยระยะยาวที่เหมาะสม (moderate long-term interest rates) โดยที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) ได้ตั้งเป้าหมายรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค (Personal Consumption Expenditures: PCE) ซึ่งเป็นเครื่องชี้ด้านราคาการบริโภคสินค้าและบริการไว้ที่ร้อยละ 2.0 ต่อปี

หากพิจารณาการดำเนินนโยบายการเงินของสหรัฐฯ จากข้อมูลในปี 2558 จะพบว่า PCE และอัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ (Fed fund rate: FFR) ค่อนข้างเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกัน (ภาพที่ 1) โดยคณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (Federal Open Market Committee: FOMC) ได้ปรับขึ้น FFR เมื่อเดือนธันวาคม 2558 ซึ่งเป็นการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งแรกในรอบ 7 ปี หรือนับตั้งแต่ช่วงวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ โดยปรับขึ้น 25 bps จากร้อยละ 0.10-0.25 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 0.25-0.50 ต่อปี เนื่องจากการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวดี สะท้อนได้จาก GDP สหรัฐฯ ในช่วงสามไตรมาสแรกของปี 2558 ที่ขยายตัวถึงร้อยละ 3.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน สูงสุดในรอบกว่า 10 ปีก่อนหน้านั้น โดยที่การบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 4.0 และ 6.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ตามลำดับ² นอกจากนี้ ด้านตลาดแรงงานมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นและการว่างงานที่ลดลง และตั้งแต่นั้นมา เฟดได้ปรับขึ้น FFR อย่างค่อยเป็นค่อยไป

² ข้อมูลจาก CEIC คำนวณโดยผู้เขียน

จนกระทั่งถึงปี 2561 ที่ FOMC ได้ปรับขึ้น FFR ถึง 4 ครั้ง เนื่องจากเครื่องชี้ด้านเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ขยายตัวดี และมีอัตราการจ้างงานที่ต่ำ แม้ว่าในปี 2561 เป็นปีที่สหรัฐฯ เริ่มดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้ากับหลายประเทศก็ตาม

ภาพที่ 1 อัตราการเปลี่ยนแปลงของ PCE และอัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ (Fed fund rate)

ที่มา: ธนาคารกลางสหรัฐฯ สาขาเซนต์หลุยส์ และ CEIC รวบรวมโดยผู้เขียน

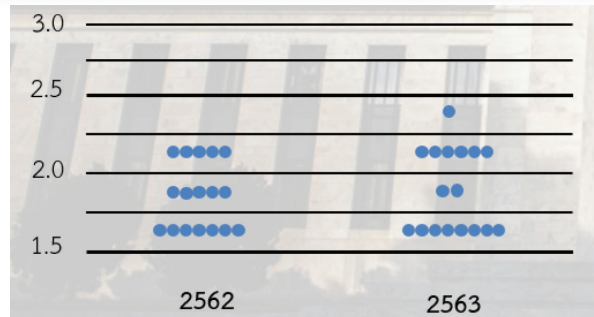
ต่อมาแม้ว่าในช่วงปลายปี 2561 FOMC ได้คาดการณ์ว่าในปี 2562 จะเป็นปีที่อัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ จะปรับเพิ่มขึ้น โดยเสียงส่วนมากของคณะกรรมการ FOMC คาดว่า FFR จะปรับขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 3.00-3.25 ต่อปี หรือหากปรับขึ้นครั้งละ 25 bps จะเป็นการปรับขึ้นถึง 3 ครั้ง³ อย่างไรก็ตาม แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยนโยบายขาขึ้นต้องกลับกลายเป็นแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยนโยบายขาลง โดยเมื่อวันที่ 30-31 กรกฎาคม 2562 FOMC มีมติ 8 ต่อ 2 เสียง ให้ปรับลด FFR ลง 25 bps จากร้อยละ 2.25-2.50 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 2.00-2.25 ต่อปี ซึ่งนับเป็นการปรับลด FFR ครั้งแรกในรอบ 10 ปีกว่า เนื่องจากแม้ว่าตลาดแรงงานสหรัฐฯ ยังคงอยู่ในระดับที่แข็งแกร่ง แต่การลงทุนถาวรของภาคธุรกิจยังคงเบาบาง และอัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย

นอกจากนี้ ปัจจุบัน FOMC ยังได้ปรับลด FFR ลงอีก 2 ครั้งหลังจากรอบเดือนกรกฎาคม 2562 โดยเมื่อวันที่ 17-18 กันยายน 2562 FOMC มีมติ 7 ต่อ 3 เสียง ให้ปรับลด FFR ลง 25 bps จากร้อยละ 2.00-2.25 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 1.75-2.00 ต่อปี เนื่องจากแม้ว่าตลาดแรงงานสหรัฐฯ อยู่ในระดับที่แข็งแกร่ง แต่การลงทุนถาวรของภาคธุรกิจและการส่งออกยังคงเบาบาง และอัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย และต่อมาเมื่อวันที่ 30-31 ตุลาคม 2562 FOMC ได้ปรับลด FFR ลงอีก 25 bps มาอยู่ที่ร้อยละ 1.50-1.75 ต่อปี ด้วยเหตุผลเดียวกันกับครั้งก่อนหน้า

³ Federal Open Market Committee, "Economic projections of Federal Reserve Board members and Federal Reserve Bank presidents under their individual assessments of projected appropriate monetary policy, December, 2018", page 3, เข้าถึงได้จาก <https://www.federalreserve.gov/monetarypolicy/files/fomcprojtabl20181219.pdf>

ทั้งนี้ หากพิจารณาจากการคาดการณ์ของ FOMC ที่รายงานเมื่อเดือนกันยายน 2562 พบว่าเสียงส่วนมากของ FOMC คาดว่าในปี 2562 อัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ จะอยู่ที่ 1.50-1.75 ต่อปี และคงอยู่ในอัตราดังกล่าวในปี 2563 ด้วย (ภาพที่ 2) ซึ่งสอดคล้องกับการประมาณการเศรษฐกิจสหรัฐฯ ของเฟดที่คาดว่าจะในปี 2562 และ 2563 เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะขยายตัวที่ร้อยละ 2.2 และร้อยละ 2.0 ต่อปี ตามลำดับ เนื่องจากคาดว่าจะการลงทุนภาคธุรกิจจะยังคงเบาบาง รวมถึงการใช้จ่ายภาครัฐที่คาดว่าจะขยายตัวอย่างชะลอลง⁴

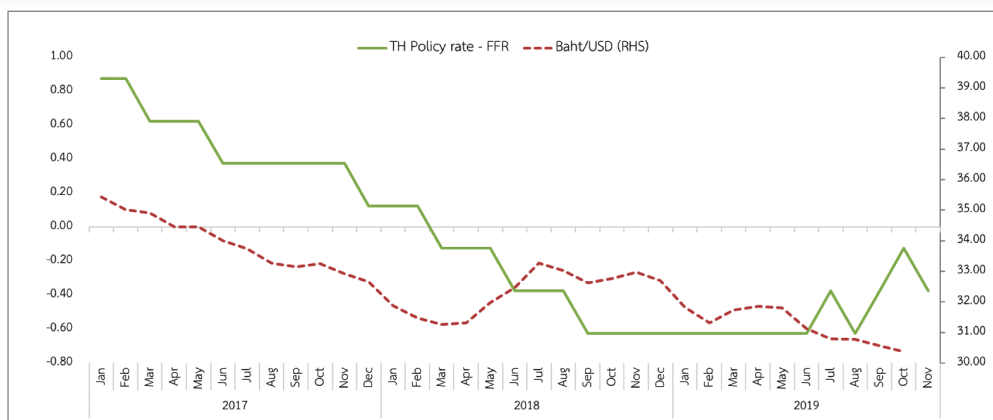
ภาพที่ 2 การคาดการณ์ FFR ในปี 2562 และ 2563 ของ FOMC

ที่มา: ธนาคารกลางสหรัฐฯ รวบรวมโดยผู้เขียน

การดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นของสหรัฐฯ และแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกส่งผลให้แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยนโยบายในประเทศอื่น ๆ ปรับลดลงด้วย เช่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และอินโดนีเซีย เป็นต้น นอกจากนี้ สำหรับผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยนั้น การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ ในปี 2562 นี้ ส่งผลให้ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2562 เป็นต้นมา ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยนโยบายระหว่างไทยและสหรัฐฯ เริ่มห่างมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงต้นปี จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ที่มีทิศทางที่แข็งค่าขึ้น (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยและสหรัฐฯ และเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา: ธนาคารกลางสหรัฐฯ และธนาคารแห่งประเทศไทย รวบรวมโดยผู้เขียน

⁴ Federal Open Market Committee, “Minutes of the Federal Open Market Committee September 14-18, 2019”, page 8, เข้าถึงได้จาก <https://www.federalreserve.gov/monetarypolicy/files/fomcminutes20190918.pdf>

2. นโยบายการเงินอาเซียน : การดำเนินนโยบายการเงินของอาเซียน

ประเทศมาเลเซียมีการดำเนินนโยบายการเงินที่ระมัดระวัง โดยมีเป้าหมายหลักในการรักษาเสถียรภาพอัตราเงินเฟ้อทั่วไปให้อยู่ในระดับต่ำ มีอัตราดอกเบี้ยระยะยาวที่เหมาะสม และรักษากำลังซื้อของค่าเงินริงกิต โดยในปี 2562 ธนาคารกลางของมาเลเซียมีเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.7-1.7 หากพิจารณาการดำเนินนโยบายการเงินของมาเลเซียในปี 2562 จะมุ่งเน้นไปที่การสนับสนุนการเติบโตที่มั่นคงของเศรษฐกิจมาเลเซียในสภาพแวดล้อมที่มีอัตราเงินเฟ้อที่ค่อนข้างต่ำ

ในปี 2562 มีการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางมาเลเซีย (Monetary Policy Committee of Bank Negara Malaysia) เพื่อตัดสินใจกำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบายทั้งสิ้น 6 ครั้ง ซึ่งมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเพียง 1 ครั้งในการประชุมครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2562 โดยที่ประชุมมีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง 25 bps จากร้อยละ 3.25 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 3.00 ต่อปี ซึ่งถือเป็นการปรับลดครั้งแรกในรอบเกือบ 3 ปี โดยการปรับลดดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อรักษาความเสถียรทางการเงินให้สอดคล้องกับนโยบายการเงินที่จะช่วยส่งเสริมการเติบโตของเศรษฐกิจโดยมีความมั่นคงทางด้านราคาเป็นปัจจัยสนับสนุน

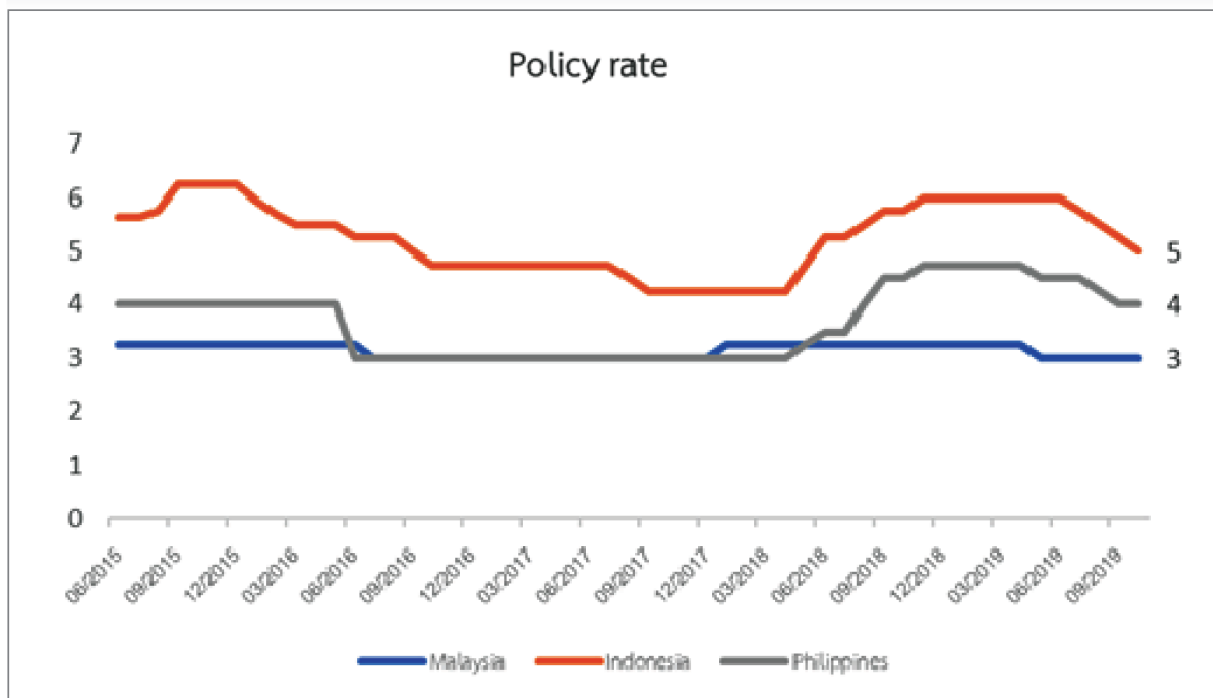
ประเทศอินโดนีเซียมีการดำเนินนโยบายการเงินที่ธนาคารกลางอินโดนีเซียยึดกรอบการทำงานที่เรียกว่า “Inflation Targeting Framework” ซึ่งอินโดนีเซียเปลี่ยนมาใช้ระบบนี้ตั้งแต่ปี 2548 คือการกำหนดอัตราเงินเฟ้อเป้าหมายไว้ล่วงหน้า โดยใช้อัตราดอกเบี้ยเป็นเป้าหมายในการดำเนินงาน และอินโดนีเซียประกาศตั้งเป้าอัตราเงินเฟ้อไว้ที่ร้อยละ 3.5 (+/-1)

ประเทศอินโดนีเซียจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ว่าการ (Board of Governors Meetings) เพื่อหารือเกี่ยวกับนโยบายทางการเงิน และลงมติเรื่องปรับเพิ่มลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของประเทศ ซึ่งการประชุมจัดขึ้นในช่วงประมาณสัปดาห์ที่ 3 ของทุกเดือน โดยมีระยะเวลาครั้งละ 2 วัน ซึ่งภายในปี 2562 ตั้งแต่การประชุมเดือนมกราคม - ตุลาคม ที่ประชุมมีมติให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยมาแล้วทั้งสิ้น 4 ครั้งอย่างต่อเนื่อง โดยมีการปรับลดครั้งแรก 25 bps จากร้อยละ 6.00 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 5.75 ต่อปี เมื่อเดือนกรกฎาคม 2562 และหลังจากนั้นได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีก 3 ครั้ง ครั้งละ 25 bps ติดกันทุกเดือนจนกระทั่งมาอยู่ที่ร้อยละ 5.00 ต่อปี ในเดือนตุลาคม 2562 ทั้งนี้ การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายยังมีพื้นที่การดำเนินนโยบายการเงิน (policy space) ให้ทำได้ในแต่ละครั้ง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อในปี 2562 ยังอยู่ในระดับที่เป็นไปตามเป้าหมาย การปรับลดอัตราดอกเบี้ยจึงเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมการกระตุ้นเศรษฐกิจและการบริโภคภายในประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศฟิลิปปินส์เป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีการดำเนินนโยบายการเงินที่มุ่งเน้นการรักษาระดับราคาสินค้าที่มั่นคง โดยตั้งเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อไว้ล่วงหน้า โดยในฟิลิปปินส์ได้ตั้งเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อไว้ที่ร้อยละ 3.0 (+/- 1)

ในการประชุมคณะกรรมการการเงิน (Monetary Board Meeting) ของประเทศฟิลิปปินส์ในปี 2562 เพื่อกำหนดอัตราดอกเบี้ยนโยบายมีทั้งสิ้น 8 ครั้ง โดยตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงครั้งล่าสุดในเดือนกันยายน 2562 มีการประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายแล้วทั้งสิ้น 3 ครั้ง จากร้อยละ 4.75 ต่อปี ปรับลดลงครั้งละ 25 bps จนกระทั่งมาอยู่ที่ร้อยละ 4.00 ต่อปี ในการประชุมเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2562 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ภาพที่ 4 อัตราดอกเบี้ยนโยบายของประเทศอาเซียน

ที่มา: CEIC รวบรวมโดยผู้เขียน

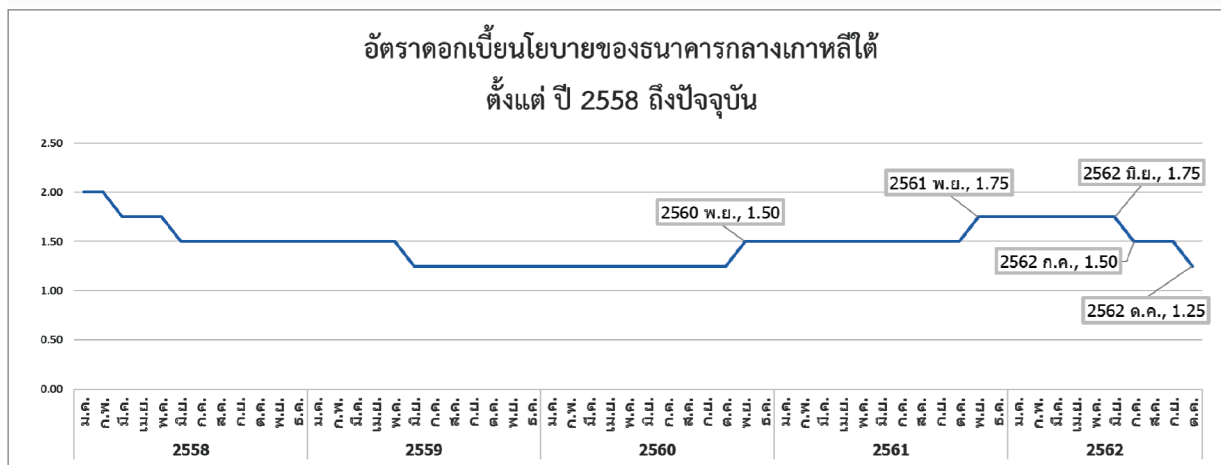
3. นโยบายการเงินเกาหลีใต้: การปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของเกาหลีใต้ กับอัตราเงินเฟ้อที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

การดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางเกาหลีใต้ (Bank of Korea: BOK) มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รักษาเสถียรภาพทางด้านราคา และผลักดันเงินเฟ้อสู่ระดับเป้าหมาย (Inflation Targeting) ที่สอดคล้องกับประมาณการเงินเฟ้อในระดับปานกลาง โดยมีระยะเวลา 2-3 ปี⁵ ขณะที่คำนึงถึงความมั่นคงทางการเงินในการดำเนินนโยบายการเงิน

การดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางเกาหลีใต้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ โดยธนาคารกลางเกาหลีใต้มีการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายทุกปี ซึ่งนอกจากจะคำนึงถึงเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อแล้ว ยังพิจารณาจากปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ ด้วย เช่น อัตราแลกเปลี่ยน ราคาน้ำมัน ภาคการลงทุน เป็นต้น ซึ่งในปี 2560-2561 ธนาคารกลางเกาหลีใต้ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายทั้งหมด 2 ครั้ง ตั้งแต่ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2560 ธนาคารเกาหลีใต้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 1.25 เป็นร้อยละ 1.50 ต่อปี และปรับขึ้นอีกครั้งในเดือนพฤศจิกายน 2561 เป็นร้อยละ 1.75 ต่อปี เนื่องจากการเติบโตของเศรษฐกิจภายในประเทศที่แข็งแกร่งสอดคล้องกับเศรษฐกิจโลกที่ขยายตัวต่อเนื่อง การบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนขยายตัวได้ดี ตลาดการเงินมีแนวโน้มดีขึ้น ดังนั้น ธนาคารกลางเกาหลีใต้จึงมีมติปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงดังกล่าว และคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับร้อยละ 1.75 ต่อปี ดังภาพที่ 5

⁵ Bank of Korea, เข้าถึงได้จาก <http://www.bok.or.kr/eng/main/contents.do?menuNo=400015>

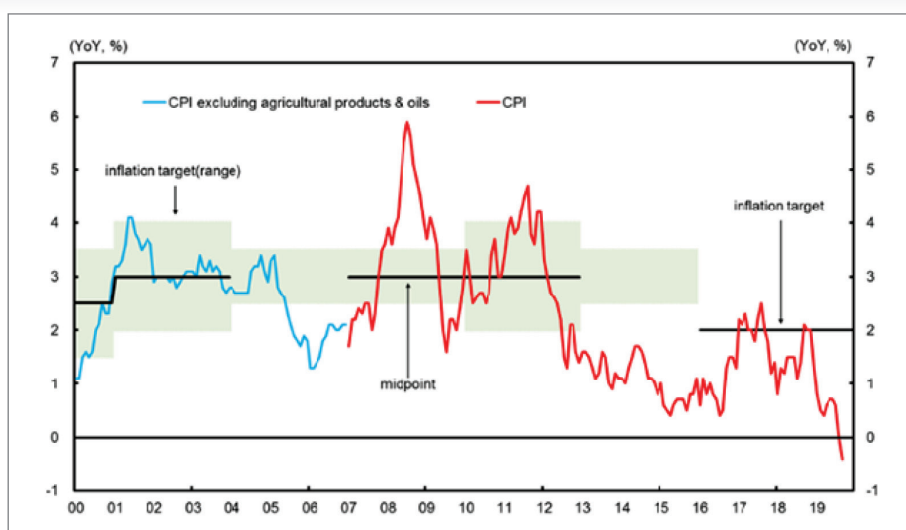
ภาพที่ 5 อัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางเกาหลีใต้

ที่มา: ธนาคารกลางเกาหลีใต้ และ CEIC รวบรวมโดยผู้เขียน

หลังจากที่อัตราดอกเบี้ยนโยบายมีแนวโน้มขาขึ้นตามที่กล่าวมา BOK ตัดสินใจปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายช่วงเดือนมกราคม-ตุลาคม 2562 ทั้งหมด 2 ครั้ง โดยปรับลดดอกเบี้ยนโยบายครั้งแรกในรอบปี 2562 เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2562 ซึ่งปรับลง 25 bps จากที่ร้อยละ 1.75 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 1.50 ต่อปี เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวตามการค้าโลกที่ชะลอตัวจากข้อพิพาททางการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงจากตลาดการเงินโลกที่มีความผันผวน การเปลี่ยนแปลงนโยบายการเงินของประเทศสำคัญ นโยบายกีดกันทางการค้า และความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์ ขณะที่เศรษฐกิจภายในประเทศชะลอตัวจากการลงทุนและการส่งออกที่ชะลอตัว ทั้งนี้ BOK ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีกครั้งเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2562 จากร้อยละ 1.50 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี ต่ำสุดในรอบ 2 ปี เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ยังไม่ฟื้นตัวและอัตราเงินเฟ้อที่ยังต่ำกว่าระดับเป้าหมายที่ร้อยละ 2.00 ต่อปี (ดังภาพที่ 6) โดยเกาหลีใต้จะดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นไปจนกว่าเงินเฟ้อจะอยู่ที่ระดับเป้าหมายและเศรษฐกิจขยายตัวดีขึ้น

ภาพที่ 6 อัตราเงินเฟ้อและกรอบอัตราเงินเฟ้อปี 2562 ของเกาหลีใต้

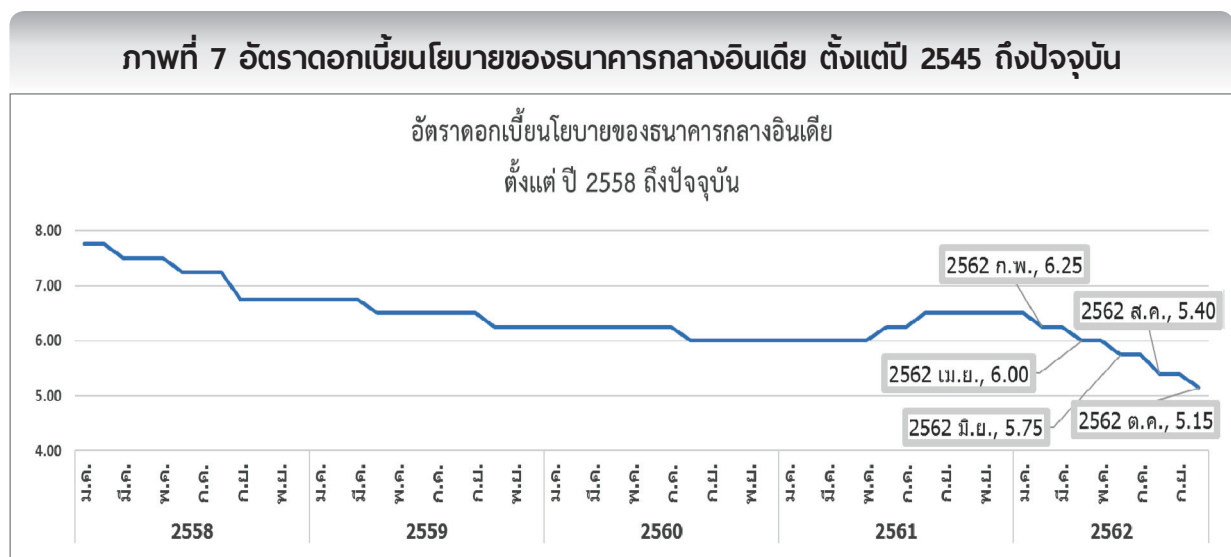

ที่มา: ธนาคารกลางเกาหลีใต้ รวบรวมโดยผู้เขียน

4. นโยบายการเงินของอินเดีย: ทิศทางดอกเบี้ยนโยบายของอินเดีย เมื่อเศรษฐกิจไม่เป็นไปตามคาด

สำหรับการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางอินเดีย (Reserve Bank of India) ได้คำนึงถึงอัตราเงินเฟ้อเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจดำเนินนโยบายการเงิน โดยมีกรอบเงินเฟ้อเป้าหมายอยู่ที่ร้อยละ 4.00 ต่อปี (+/- ร้อยละ 2.00) รวมถึงการสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการรักษาเสถียรภาพด้านราคา

หากพิจารณาการดำเนินนโยบายทางการเงินของอินเดียตั้งแต่ปี 2561 อัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นแนวโน้มขาขึ้น โดยมีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งละ 25 bps ทั้งหมด 2 ครั้ง จากร้อยละ 6.00 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 6.25 และ 6.50 ต่อปี ตามลำดับ เนื่องจากเศรษฐกิจขยายตัวเร่งขึ้นและเงินเฟ้อปรับตัวสูงขึ้น จากการใช้จ่ายของประชาชนที่เพิ่มขึ้นในช่วงที่เศรษฐกิจอินเดียเข้าสู่จุดเปลี่ยน หลังการออกมาตรการที่เร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจ (ภาพที่ 7)

ที่มา: ธนาคารกลางอินเดีย และ CEIC รวบรวมโดยผู้เขียน

ต่อมาตั้งแต่เดือนมกราคม-ตุลาคมปี 2562 ธนาคารกลางอินเดียดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษ โดยได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายถึง 5 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของสหรัฐฯ โดยมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 6.50 เป็นร้อยละ 6.25 6.00 5.75 และ 5.40 ต่อปี ตามลำดับ (ตารางที่ 1) เนื่องจากต้องการกระตุ้นการปล่อยสินเชื่อและการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งการปรับลดดอกเบี้ยจะช่วยลดความตึงเครียดของบรรยากาศการลงทุนในภาพรวมได้ และเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2562 ธนาคารกลางอินเดียมีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 5.40 มาอยู่ที่ร้อยละ 5.15 ต่อปี เนื่องจากเศรษฐกิจขยายตัวต่ำสุดในรอบ 6 ปี และเงินเฟ้ออยู่ต่ำกว่าระดับเป้าหมาย ทั้งนี้ ธนาคารกลางอินเดียจะยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษต่อไปเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและผลักดันเงินเฟ้อสู่ระดับเป้าหมาย

ตารางที่ 1 การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายตั้งแต่เดือนมกราคม-ตุลาคม 2562

ระยะเวลา	bps	อัตราดอกเบี้ยนโยบาย
ก.พ.-มี.ค. 61	-25	6.250
เม.ย.-พ.ค. 62	-25	6.000
มิ.ย.-ก.ค. 62	-25	5.750
ส.ค.-ก.ย. 62	-35	5.400
ต.ค. 62	-25	5.150

ที่มา: ธนาคารกลางอินเดีย รวบรวมโดยผู้เขียน

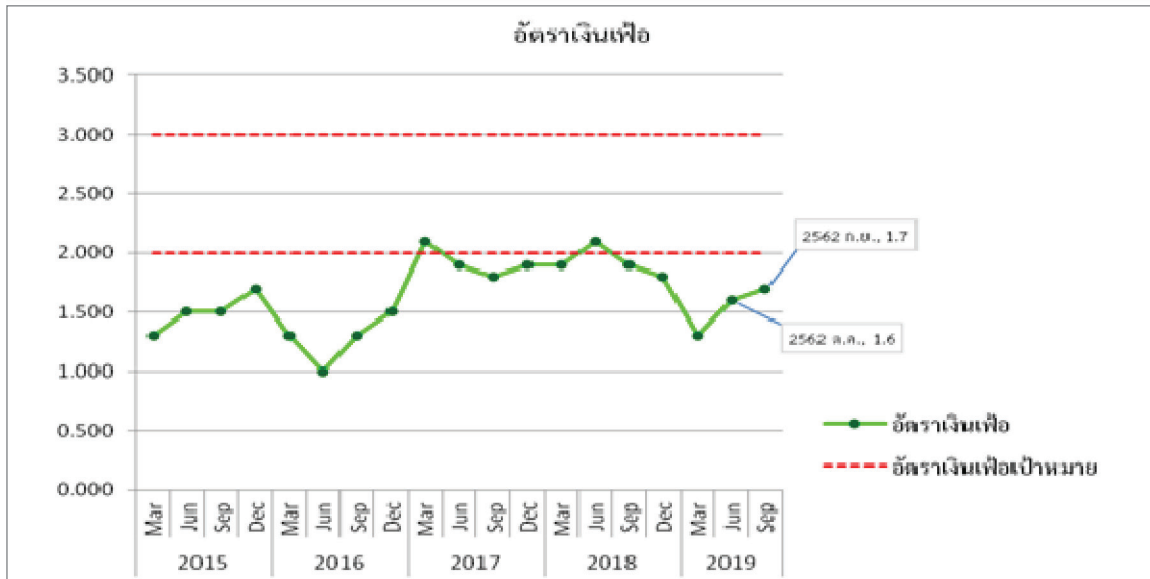
5. นโยบายการเงินออสเตรเลีย: เศรษฐกิจออสเตรเลียในสภาวะดอกเบี้ยต่ำที่สุดในประวัติศาสตร์

เศรษฐกิจออสเตรเลีย มีโครงสร้างเศรษฐกิจที่พึ่งพาอุปสงค์ในประเทศเป็นหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชนในประเทศที่มีสัดส่วนถึงร้อยละ 54.5 ของ GDP (มิ.ย. 2562) ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนมีสัดส่วนอันดับ 2 ที่ร้อยละ 22.9 ของ GDP (มิ.ย. 2562) สำหรับภาคการค้าระหว่างประเทศ ออสเตรเลียถือว่าเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจแบบค่อนข้างปิด โดยมีสัดส่วนการส่งออกสุทธิเพียงร้อยละ 14.8 ของ GDP และมีอัตราการเปิดประเทศอยู่ที่ร้อยละ 43 ของ GDP

สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันของออสเตรเลียในไตรมาสที่ 2 ปี 2562 ขยายตัวร้อยละ 1.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หดตัวจากไตรมาสก่อนหน้า จากการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และการส่งออกที่ขยายตัวแรงขึ้น จากอุปสงค์ภายนอกที่เพิ่มขึ้นสำหรับสินค้าประเภทแร่โลหะ ด้านเสถียรภาพยังคงอยู่ในเกณฑ์ทรงตัว โดยในเดือนพฤศจิกายน 2562 อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 5.3 ของกำลังแรงงานรวม สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ชะลอลง เนื่องจากอัตราค่าจ้างที่สูงและภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของออสเตรเลียอยู่ในภาวะอัมตัม ส่งผลให้ธุรกิจลดการจ้างงานและเปลี่ยนไปจ้างงานชาวต่างชาติเพิ่มด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่า ส่งผลต่อการบริโภคภาคเอกชนที่เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ธนาคารกลางออสเตรเลียดำเนินนโยบายการเงินผ่านคณะกรรมการธนาคารกลาง (Reserve Bank of Australia: RBA) โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการรักษาเสถียรภาพของสกุลเงิน สนับสนุนการจ้างงานอย่างเต็มรูปแบบ การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสวัสดิการของประชาชนออสเตรเลีย โดยธนาคารกลางใช้การกำหนดเป้าหมายเงินเฟ้อระหว่างร้อยละ 2.00-3.00 ต่อปี ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 3 ปี 2562 อยู่ที่ร้อยละ 1.7 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 9)

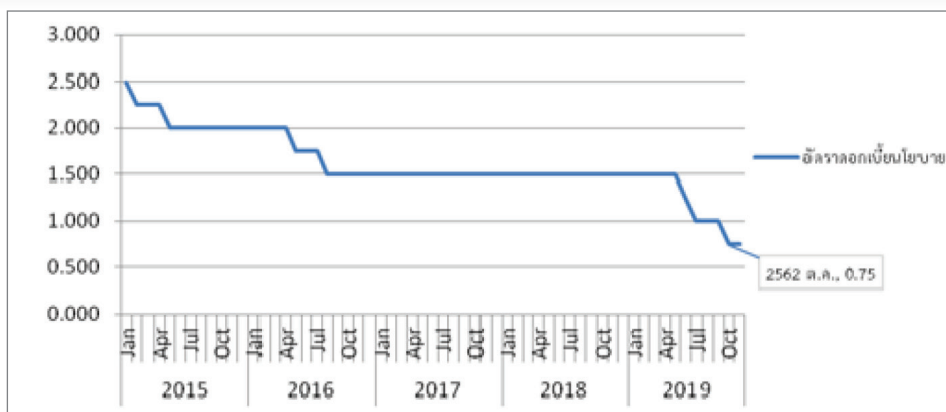
ภาพที่ 9 อัตราเงินเฟ้อและกรอบอัตราเงินเฟ้อปี 2562 ของออสเตรเลีย

ที่มา: ธนาคารกลางออสเตรเลีย และ CEIC รวบรวมโดยผู้เขียน

อย่างไรก็ตาม จากผลการประชุมคณะกรรมการธนาคารกลางออสเตรเลีย (RBA) ตลอดปี ตั้งแต่ มกราคม – พฤศจิกายน 2562 ได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง 3 ครั้ง โดยปรับลดครั้งแรกของปี 2562 ในเดือน มิถุนายน ซึ่งปรับลดจากร้อยละ 1.50 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี จากนั้นในเดือนกรกฎาคม 2562 ปรับลด ลงจากร้อยละ 1.25 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี และในเดือนตุลาคม 2562 RBA ได้ตัดสินใจปรับลดอัตรา ดอกเบี้ยนโยบายอีกครั้ง มาอยู่ที่ร้อยละ 0.75 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ของ ออสเตรเลีย (ภาพที่ 10) เพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายภายในประเทศ สนับสนุนการจ้างงาน และการลงทุนภายใน ประเทศ อย่างไรก็ตาม การประชุมคณะกรรมการฯ ในเดือน พฤศจิกายน 2562 ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงอัตรา ดอกเบี้ยที่ต่ำที่สุดที่ร้อยละ 0.75 ต่อปี เพื่อบรรลุการจ้างงานอย่างเต็มรูปแบบและบรรลุเป้าหมายเงินเฟ้อ (ที่ร้อยละ 2.00 – 3.00 ต่อปี) นอกจากนี้ยังคงติดตามตลาดแรงงานและพร้อมที่จะผ่อนคลายนโยบายการเงินต่อไป

ภาพที่ 10 ภาพแสดงอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางออสเตรเลีย ตั้งแต่เมื่อปี 2559 ถึงปัจจุบัน

ที่มา: ธนาคารกลางออสเตรเลีย และ CEIC รวบรวมโดยผู้เขียน

ทั้งนี้ คาดว่าการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นของออสเตรเลีย โดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงในเดือนมิถุนายน กรกฎาคม และตุลาคม 2562 จะส่งผลดีต่อภาพรวมของเศรษฐกิจออสเตรเลีย ซึ่งคาดว่าจะการจ้างงานจะขยายตัวดีขึ้นและอัตราเงินเฟ้อที่เข้าใกล้เป้าหมายมากขึ้น และจะส่งผลให้เศรษฐกิจออสเตรเลียกลับมาขยายตัวอย่างมั่นคงขึ้นอีกครั้งในปีหน้าแม้ว่าจะมีความเสี่ยงจากปัจจัยต่าง ๆ ทั่วโลก

6. สรุป

การดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางของแต่ละประเทศมีเป้าหมายหลักที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน และล้วนสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ อาทิ เกาหลีใต้ อินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ที่มีเป้าหมายหลักในการผลักดันเงินเฟ้อสู่ระดับเป้าหมาย ขณะที่การดำเนินนโยบายการเงินของสหรัฐฯ และออสเตรเลีย พิจารณาจากอัตราว่างงานด้วย

หลังจากที่ธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยลง หลายประเทศทั่วโลกเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายตาม ซึ่งประเทศคู่ค้าหลักของไทยได้แก่ ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ อินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงหลายครั้ง (ดูตารางที่ 2) รวมถึงไทยที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี 2562 ทั้งหมด 2 ครั้ง ซึ่งการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว และเพื่อการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ รวมถึงปัจจัยพื้นฐานของแต่ละประเทศที่ต้องเผชิญ นอกจากนี้ในปี 2563 เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่ชะลอตัวทำให้คาดการณ์ว่าการดำเนินนโยบายการเงินของสหรัฐฯ จะยังคงมีแนวโน้มที่ผ่อนคลาย และอัตราดอกเบี้ยนโยบายยังคงมีแนวโน้มขาลงต่อไป

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าทิศทางนโยบายการเงินสหรัฐฯ มีผลทำให้ประเทศต่าง ๆ จำเป็นต้องกำหนดนโยบายการเงินให้สอดคล้องเพื่อลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การดำเนินนโยบายการเงินต้องพิจารณาจากปัจจัยพื้นฐานของประเทศด้วยเป็นสำคัญ ขณะที่ประเทศที่มีอัตราดอกเบี้ยนโยบายติดลบอย่างญี่ปุ่น ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ร้อยละ -0.1 ต่อปี และใช้นโยบายการคลังและการเข้าซื้อสินทรัพย์เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนและกระตุ้นเศรษฐกิจ ดังนั้น สำหรับในอนาคตการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางญี่ปุ่น จึงเป็นที่น่าศึกษาและจับตาต่อไปว่าญี่ปุ่นจะมีทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินอย่างไรท่ามกลางแนวโน้มของอัตราดอกเบี้ยนโยบายขาลงนี้

ตารางที่ 2 สรุปการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของประเทศคู่ค้าสำคัญในปี 2562

ประเทศ	ช่วงเวลาที่ลดอัตราดอกเบี้ย	เหตุผล
สหรัฐฯ	- ครั้งที่ 1 เดือน ก.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 2.00-2.25) - ครั้งที่ 2 เดือน ก.ย. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 1.75-2.00) - ครั้งที่ 3 เดือน ต.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 1.50-1.75)	เนื่องจากแม้ว่าตลาดแรงงานสหรัฐฯ ยังคงอยู่ในระดับที่แข็งแกร่ง แต่การลงทุนของภาคธุรกิจยังคงเบาบาง และอัตราเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมาย
เกาหลีใต้	- เดือน ก.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 1.50) - เดือน ต.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 1.25)	เนื่องจากเศรษฐกิจต่ำกว่าคาด และเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอก รวมถึงเงินเฟ้อที่ต่ำกว่าระดับเป้าหมาย

ประเทศ	ช่วงเวลาที่ลดอัตราดอกเบี้ย	เหตุผล
อินเดีย	- ครั้งที่ 1 เดือน ก.พ. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 6.25) - ครั้งที่ 2 เดือน เม.ย. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 6.00) - ครั้งที่ 3 เดือน มิ.ย. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 5.75) - ครั้งที่ 4 เดือน ส.ค. 62 ลดลง 35 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 5.4) - ครั้งที่ 5 เดือน ต.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 5.15)	เนื่องจากธนาคารกลางอินเดียกังวลเกี่ยวกับกิจกรรมการลงทุนที่ชะลอตัวลงอย่างมากและการเติบโตของการบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอตัว รวมถึง เศรษฐกิจที่ขยายตัวต่ำกว่าคาด
ออสเตรเลีย	- ครั้งที่ 1 เดือน มิ.ย. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 1.25) - ครั้งที่ 2 เดือน ก.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 1.00) - ครั้งที่ 3 เดือน ต.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 0.75)	เพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายในประเทศ สนับสนุนการเติบโตของการจ้างงานและการลงทุนภายในประเทศ
มาเลเซีย	- ครั้งที่ 1 เดือน พ.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 3.00)	เพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
ฟิลิปปินส์	- ครั้งที่ 1 เดือน พ.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 4.50) - ครั้งที่ 2 เดือน ส.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 4.25) - ครั้งที่ 3 เดือน ก.ย. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 4.0)	เพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
อินโดนีเซีย	- ครั้งที่ 1 เดือน ก.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 5.75) - ครั้งที่ 2 เดือน ส.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 5.5) - ครั้งที่ 3 เดือน ก.ย. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 5.25) - ครั้งที่ 4 เดือน ต.ค. 62 ลดลง 25 bps (มาอยู่ที่ร้อยละ 5.0)	เพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ที่มา : ประมวลผลโดยผู้เขียน

บทวิเคราะห์

เรื่อง: เมื่อเศรษฐกิจติดโรค¹

บทสรุปผู้บริหาร

○ ไวรัส “COVID-19” มีการสันนิษฐานว่ามีการแพร่เชื้อครั้งแรกในตลาดอาหารทะเลในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน และสันนิษฐานว่าต้นตอของการระบาดของเชื้อไวรัสชนิดนี้มาจากสัตว์ป่าอย่างค่างควาหรืองู สำหรับการแพร่เชื้อคือการผ่านทางละอองฝอยในอากาศที่มีเชื้อไวรัสปะปนอยู่ ซึ่งอาการของผู้ติดเชื้อจะมีอาการคล้ายกับไข้หวัดธรรมดาเท่านั้น ทำให้ผู้ที่ได้รับเชื้อไม่รู้ตัวและยังคงเดินทางไปที่ยื่น จนทำให้เกิดการแพร่เชื้อเป็นวงกว้างขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เชื้อไวรัส COVID-19 มีการระบาดอย่างรวดเร็วจนทำให้มีผู้ติดเชื้อจำนวนมาก

ตั้งแต่มีการพบการระบาดของเชื้อไวรัสในเมืองอู่ฮั่นกลางเดือน

○ ธ.ค. 2562 จนถึงวันที่ 5 มี.ค. 2563 มีผู้ติดเชื้อแล้ว 95,481 ราย เสียชีวิตแล้ว 3,285 ราย มีอาการรุนแรง 6,420 ราย และรักษาหายแล้ว 53,688 ราย คิดเป็นอัตราการเสียชีวิตที่ร้อยละ 2.4 ซึ่งจำนวนผู้ติดเชื้อยังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้ องค์การอนามัยโลก (WHO) ต้องออกมาประกาศให้ไวรัส COVID-19 เป็นภาวะฉุกเฉินสาธารณสุขทั่วโลกในวันที่ 31 ม.ค. 2563

○ ภาคการท่องเที่ยวของไทยถือเป็นเครื่องยนต์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญมาโดยตลอด โดย 5 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวนเป็น 39.8 ล้านคน ส่งผลให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวน 1.93 ล้านล้านบาทโดยเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีนถึง 10.9 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 4.4 ต่อปี ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับ 1 ที่ร้อยละ 27.6 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด ดังนั้น สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 จึงมีผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และคาดว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

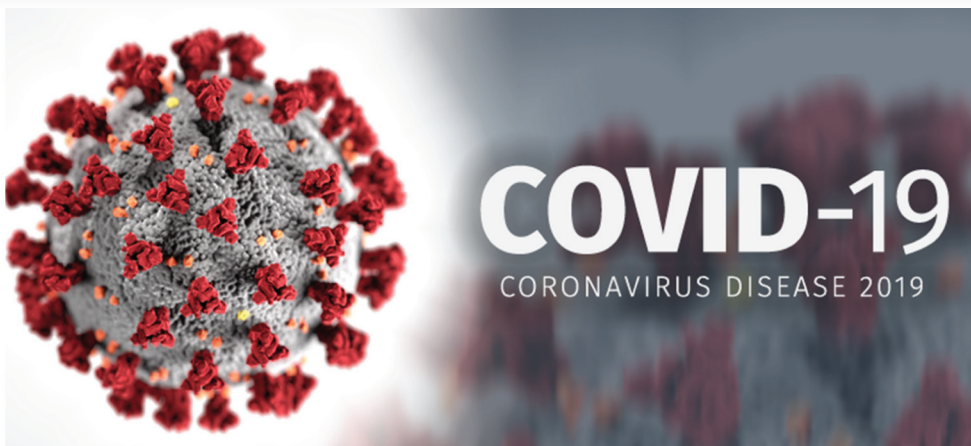
○ แนวโน้มเศรษฐกิจโลกอาจประสบภาวะชะลอตัว เนื่องจากกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจของประเทศจีนที่หยุดชะงักส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว โดยเศรษฐกิจของประเทศจีนมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของโลก และเป็นศูนย์กลางของห่วงโซ่การผลิตให้กับประเทศสำคัญทั่วโลก

¹ ผู้เขียน นางสาวพิมพ์ภาภรณ์ สุทธิพล และ นางสาวปศิดา ทองไพบูลย์ ส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจการคลัง สำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ขอขอบคุณ ดร. พิสิทธิ์ พัวพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค และ ดร.ยุทธภูมิ จารุเศรณี ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจการคลัง สำหรับคำแนะนำ และบทความนี้เป็นความเห็นของผู้เขียนบทความ ไม่ได้สะท้อนความเห็นของหน่วยงาน

1. ความเป็นมา

โคโรนาไวรัส (Corona Virus) เป็นเชื้อไวรัสตระกูลหนึ่ง ลักษณะรูปร่างมีขายื่นออกมารอบตัว ทำให้มองดูคล้ายมงกุฎซึ่งภาษาละตินคือ Coronam (รูปที่ 1) เชื้อไวรัสตระกูลนี้ก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วยเล็กน้อยตั้งแต่ มีไข้ ตัวร้อน ไอ หนาวสั่น ไปจนถึงการติดเชื้อในทางเดินหายใจ โดยผู้ป่วยจะมีอาการหายใจลำบาก หรือถึงขั้นมีอาการปอดอักเสบ รวมถึงไตวาย และเสียชีวิตในที่สุด ซึ่งไวรัสโคโรนาไม่ใช่เชื้อไวรัสที่เพิ่งมีการค้นพบแต่อย่างใด หากแต่เคยมีการระบาดมาแล้ว ได้แก่ Middle East Respiratory Syndrome (MERS-CoV) ในปี 2555 และ Severe Acute Respiratory Syndrome (SARS-CoV) ในปี 2545-2546 นอกจากนั้นไวรัสโคโรนายังถูกจัดอยู่ในกลุ่ม Zoonotic diseases หรือโรคติดเชื้อจากสัตว์สู่คน และล่าสุดพบว่าการระบาดของไวรัสตระกูลโคโรนาอีกครั้งในช่วงสิ้นปี 2562 ซึ่งก็คือ Novel coronavirus (nCoV) ซึ่งยังไม่มีชื่อเป็นทางการ ณ ช่วงเวลานั้นแต่ส่วนใหญ่มักเรียกชื่อสั้น ๆ ว่า “ไวรัสอู่ฮั่น” เนื่องจากสันนิษฐานว่ามีการแพร่เชื้อครั้งแรกในตลาดอาหารทะเลในเมืองอู่ฮั่นประเทศจีนซึ่งในตลาดแห่งนี้มีการจำหน่ายอาหารสดหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็น หมู เห็ด เป็ด ไก่ กุ้ง หอย ปู ปลา ไปจนถึงสัตว์ป่า อย่าง งู และ ค้างคาว จึงเป็นที่มาของข้อสันนิษฐานที่ว่าต้นตอของการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่นี้มาจากสัตว์ป่าอย่างค้างคาวหรืองู โดยเฉพาะค้างคาวที่เคยเป็นพาหะของไวรัสโคโรนาอย่าง MERS และ SARS ทำให้ในครั้งค้างคาวจึงตกเป็นผู้ต้องสงสัยอันดับแรก บวกกับการที่มีการขายค้างคาวทั้ง ๆ ที่ยังมีชีวิตอยู่ในตลาดแห่งนี้ ทำให้ระหว่างที่ถูกขังในกรงค้างคาวอาจมีการถ่ายมูลและทำให้เชื้อไวรัสที่อยู่ในค้างคาวกระจายออกสู่สภาพแวดล้อมภายนอกได้ และเพียงละอองเชื้อไวรัสเล็กก็ทำให้ติดเชื้อได้ ทำให้ไม่ยากเลยที่จะมีการแพร่เชื้อมาสู่คน จนทำให้มีผู้ติดเชื้อจำนวนมากจนซึ่งพบว่าตั้งแต่มีการพบการระบาดของเชื้อไวรัสในเมืองอู่ฮั่นมีผู้ติดเชื้อแล้ว 95,481 ราย เสียชีวิตแล้ว 3,285 ราย มีอาการรุนแรง 6,420 ราย และรักษาหายแล้ว 53,688 ราย ซึ่งจำนวนผู้ติดเชื้อยังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้ องค์การอนามัยโลก (WHO) ต้องออกมาประกาศให้ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ เป็นภาวะฉุกเฉินสาธารณสุขทั่วโลกในวันที่ 31 ม.ค. 2563 และประกาศชื่ออย่างเป็นทางการของไวรัสชนิดนี้ในวันที่ 12 ก.พ. 62 ภายใต้ชื่อไวรัส COVID-19

รูปที่ 1 : ไวรัส COVID-19

ที่มา : www.whatsupnewp.com

2. เปรียบเทียบการระบาดของไวรัสโคโรนา และไวรัสสายพันธุ์อื่น ๆ

เมื่อเปรียบเทียบไวรัสตระกูลโคโรนาที่เคยมีการระบาดมาแล้วอย่าง SARS-CoV MERS-CoV และ COVID-19 พบว่าเชื้อไวรัสโคโรนาทั้ง 3 สายพันธุ์มีความเหมือนกันคือ มีสัตว์เป็นพาหะนำโรคมายังคน และมีอาการของโรคที่เหมือนกันดังที่กล่าวไว้ในข้างต้น แต่อย่างไรก็ตามยังพบว่ามีข้อแตกต่างบางประการ (ตารางที่ 1) ประการแรกพบว่า SARS-CoV นั้นมีการระบาดยาวนานที่สุด โดยระบาดเป็นเวลานานถึง 6 เดือน โดยในระยะเวลาดังกล่าวมีผู้ติดเชื้อถึง 8,096 คน หรืออยู่ที่เฉลี่ย 45 คน ต่อวัน ในทำนองเดียวกันก็พบว่าระหว่างระยะเวลา 2 เดือนของการระบาดของ MERS-CoV ก็มีผู้ติดเชื้อเฉลี่ยต่อวันใกล้เคียงกันที่ 42 คนต่อวัน อย่างไรก็ตามการระบาดของ MERS-CoV เพียง 2 เดือนทำให้มีผู้เสียชีวิตถึง 858 คน ซึ่งสูงกว่าจำนวนผู้เสียชีวิตของ SARS-CoV ที่กินเวลาเสียอีก และเมื่อเทียบจำนวนผู้ติดเชื้อและผู้ตายก็พบว่า MERS-CoV มีอัตราการเสียชีวิตที่ร้อยละ 34.30 ซึ่งสูงกว่า SARS-CoV ที่มีอัตราการเสียชีวิตที่ 9.60 ค่อนข้างมาก ซึ่งสาเหตุเป็นเพราะไม่ได้ติดต่อกับคนสู่คนอย่างง่ายดาย เว้นแต่จะมีการสัมผัสกันอย่างใกล้ชิดทำให้จำนวนผู้ติดเชื้อน้อยกว่า

ตาราง 1 : เปรียบเทียบความแตกต่างของไวรัสตระกูลโคโรนา

	SARS-CoV	MERS-CoV	COVID-19
ปีที่พบว่ามีระบาด	2002	2012	2019
ระยะเวลาของการระบาด	ประมาณ 6 เดือน	ประมาณ 2 เดือน	Unknown
สถานที่ที่พบการระบาดครั้งแรก	กวางตุ้ง, จีน	เจดดาห์, ซาอุดีอาระเบีย	อู่ฮั่น, จีน
สัตว์ที่เป็นพาหะ	ค้างคาว, ชะมด	ค้างคาว, อูฐ	ค้างคาว, งู
จำนวนผู้ติดเชื้อ	8,096	2,494	95,481*
จำนวนผู้เสียชีวิต	774	858	3,285*
อัตราการเสียชีวิต	9.60%	34.30%	3.42%
จำนวนประเทศที่มีการระบาด	29	28	77

*ณ วันที่ 5 มี.ค. 2563

ที่มา : CDC ; UN ; WHO ; New England Journal of Medicine ; Malaysian Journal of Pathology ; CGTN ; Johns Hopkins University ; The Lancet ; รวบรวมโดย สศค.

ส่วนในกรณีของ COVID-19 นั้นดูเหมือนจะเป็นกรณีที่รุนแรงกว่าการระบาดของไวรัสโคโรนา 2 สายพันธุ์ก่อนหน้านี้ เนื่องจากในระยะเวลาที่มีการรายงานการแพร่ระบาดอย่างไม่เป็นทางการจนถึงวันที่ 5 มี.ค. 63 พบว่ามีผู้ติดเชื้อแล้ว 95,481 คน หรือเฉลี่ย 2,170 คน ต่อวัน ซึ่งจากข้อมูลทางการแพทย์หลายแห่งสันนิษฐานว่าไวรัสชนิดนี้ไม่สามารถมีชีวิตอย่างอิสระได้นาน ซึ่งหมายความว่า อยู่บนพื้นผิวใด ๆ หรือฟุ้งกระจายอยู่ในอากาศแล้วไม่สามารถอยู่ได้นาน และพบว่าเชื้อไวรัสชนิดนี้มีระยะฟักตัวที่ 2-14 วัน ซึ่งในระยะฟักตัวของไวรัสผู้ที่ได้รับเชื้อจะไม่แสดงอาการใด ๆ หรือน้อยมาก และมักจะมีอาการคล้ายกับไข้หวัดธรรมดาเท่านั้น ทำให้ผู้ที่ได้รับเชื้อไม่รู้ตัวและยังคงเดินทางไปอื่น ๆ ต่อ จนทำให้เกิดการแพร่เชื้อเป็นวงกว้างขึ้น ซึ่งนี่อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เชื้อไวรัส COVID-19 มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบจำนวนผู้เสียชีวิตกับผู้ติดเชื้อแล้วพบว่า COVID-19 มีอัตราการเสียชีวิตเพียงร้อยละ 3.42 เท่านั้น ซึ่งผู้ป่วยส่วนใหญ่มักเป็นผู้ป่วยในกลุ่มเสี่ยง เช่น ผู้สูงอายุ เด็ก หรือผู้ที่มีโรคประจำตัว และนอกจากนั้นอัตราการระบาดและอัตราการตายยังมีแนวโน้มลดลง

นอกจากนั้นจากสถิติของ World Health Organization (WHO) หรือองค์การอนามัยโลกพบว่าการระบาดของของไวรัสโคโรนาไม่ว่าจะเป็น SARS-CoV MERS-CoV หรือ COVID-19 ก็ไม่ใช่กรณีการระบาดของโรคที่รุนแรงที่สุดที่เคยมีมา (ตารางที่ 2) พบว่าในอดีตยังมีการระบาดของเชื้อไวรัส Ebola ซึ่งมีการระบาดครั้งแรกในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกในแอฟริกากลางซึ่งในครั้งนั้นมีผู้ติดเชื้อถึง 33,577 คน แม้ว่าจะเป็นจำนวนที่น้อยกว่าผู้ติดเชื้อ COVID-19 ในปัจจุบัน แต่การระบาดของเชื้อไวรัส Ebola ทำให้มีผู้เสียชีวิตถึง 13,562 คน หรือทำให้เกือบ 1 ใน 2 ของผู้ติดเชื้อต้องเสียชีวิต

ยิ่งไปกว่านั้นในปี 2009 ยังมีการระบาดของเชื้อไวรัส H1N1 หรือที่คนไทยเรียกว่าไข้หวัดหมู 2552 เกิดจากการผสมผสานของไวรัสสายพันธุ์ของคน หมู และนก ซึ่งเริ่มแพร่ระบาดในเม็กซิโก ประเทศเม็กซิโกพบผู้ติดเชื้อกว่า 214 ประเทศ ระบาดมากที่สุด ในสหรัฐอเมริกา เม็กซิโก อินเดีย และจีน โดยระบาดได้โดยการสัมผัสสารคัดหลั่งของผู้ติดเชื้อ ซึ่งในครั้งนั้นมีผู้ติดเชื้อสูงถึง 1,632,258 ราย และเสียชีวิตถึง 284,500 ราย ดังนั้นทั้งจำนวนผู้ติดเชื้อ ผู้เสียชีวิต และอัตราการตายจึงสูงกว่า COVID-19 มาก และที่สำคัญเชื้อไวรัสชนิดนี้กำลังมีการระบาดในประเทศไต้หวันในขณะนี้ โดยสำนักข่าวซินหัว (Xinhua) ของจีนรายงาน ณ วันที่ 11 ก.พ. 2563 ว่าทางการไต้หวันรายงานว่าตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2562 ที่ผ่านมามีผู้ติดเชื้อแล้ว 914 ราย

ตาราง 2 : เปรียบเทียบความแตกต่างของที่เคยมีการระบาดตั้งแต่ปี 1967-2020

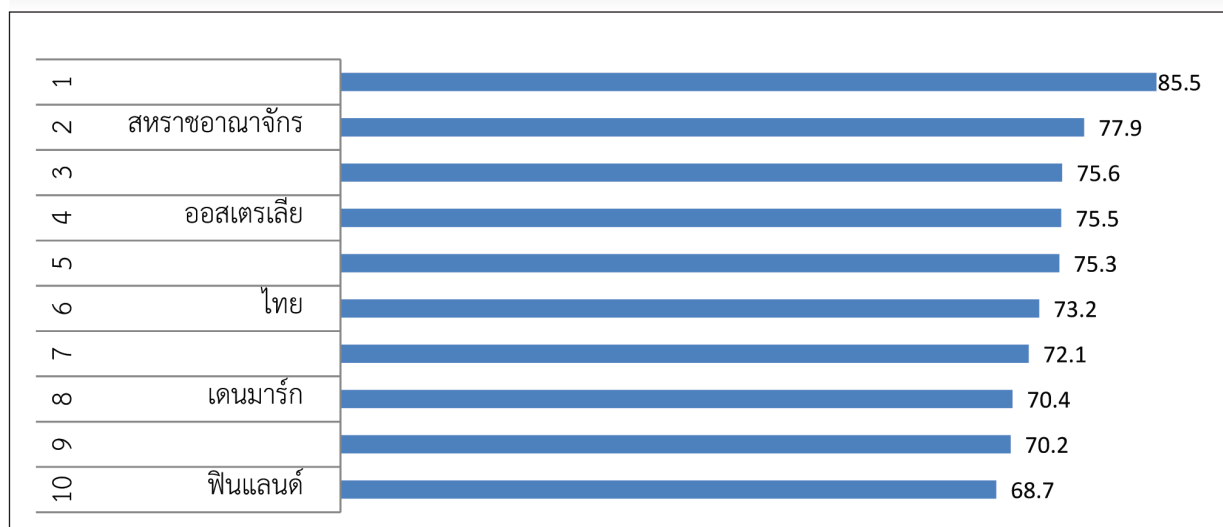
ไวรัส	ปีที่ระบาด	จำนวนผู้ติดเชื้อ	จำนวนผู้เสียชีวิต	อัตราการเสียชีวิต	จำนวนประเทศที่มีการระบาด
Marberg	1967	466	373	80%	11
Ebola*	1976	33,577	13,562	40.40%	9
Hendra	1994	7	4	57%	1
H1N1 Bird Flu	1997	861	455	53.80%	18
Nipah	1998	513	398	77.60%	2
SARS	2002	8,096	774	9.60%	29
H1N1**	2009	1,632,258	284,500	17.40%	214
MERS***	2012	2,494	858	34.40%	28
H7N9 Bird Flu	2013	1,568	616	39.30%	3
COVID-19****	2020	95,481	3,285	3.42%	77

*ณ 31 มกราคม 2020 **ระหว่าง 2009-2010 *** ณ เดือนตุลาคม 2018 **** ณ วันที่ 5 มี.ค. 2563

ที่มา : CDC ; UN ; WHO ; New England Journal of Medicine ; Malaysian Journal of Pathology ; CGTN ; Johns Hopkins University ; The Lancet ; รวบรวมโดย สศค.

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในอดีตจะมีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสที่รุนแรงกว่า COVID-19 และไทยก็มีผู้ติดเชื้อเพียง 43 ราย ซึ่งรักษาหายแล้ว 31 ราย และมีผู้เสียชีวิตในไทย 1 ราย (ณ วันที่ 5 มี.ค. 2563) ยิ่งไปกว่านั้น 2019 Global Health Index ยังประเมินว่าไทยเป็นประเทศที่มีความพร้อมกับการรับมือกับการระบาดของโรคเป็นอันดับที่ 6 จาก 10 อันดับ (แผนภูมิที่ 1) ซึ่งถือเป็นประเทศเดียวใน ASEAN ที่ติดอันดับและยังเป็นประเทศกำลังพัฒนาประเทศเดียวที่ติดอันดับอีกด้วย แต่สาเหตุที่ทางการไทยต้องให้ความสำคัญกับการระบาดของ COVID-19 ก็เนื่องจากการระบาดครั้งนี้เกิดขึ้นที่จีนและจีนก็มีความสำคัญกับไทย โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและการส่งออก-นำเข้า

แผนภูมิ 1 : ดัชนีการเตรียมตัวตอบสนองต่อการระบาดของโรคของแต่ละประเทศ 10 อันดับแรก

ที่มา : 2019 Global Health Security Index

3. ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

3.1. ผลกระทบโดยตรงต่อประเทศไทย

ภาคการท่องเที่ยวของไทยถือเป็นเครื่องยนต์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญมาโดยตลอด ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปี โดยในปี 2561 United Nations World Tourism Organization (UNWTO) รายงานว่าประเทศไทยเป็นอันดับ 9 ของประเทศที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวจากทั่วโลก ซึ่งมีในปี 2561 นั้นมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยถึง 38.2 ล้านคน คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 7.3 เมื่อเทียบกับปีก่อน สร้างรายได้ถึง 1.88 ล้านบาท ถือเป็นประเทศที่อยู่ในอันดับ 4 ในการจัดอันดับเชิงรายได้จากการท่องเที่ยวเมื่อเทียบกับทุกประเทศทั่วโลก

อย่างไรก็ตามในปี 2562 แม้จะยังไม่มีกรณีการสรุปสถิติเรื่องการจัดอันดับประเทศเป้าหมายของนักท่องเที่ยวและประเทศที่สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวออกมายืนยัน แต่จากข้อมูลจากกระทรวงการท่องเที่ยวของไทยก็ได้ยืนยันให้เห็นว่าภาคการท่องเที่ยวของไทยยังคงเติบโตได้ท่ามกลางความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นสงครามการค้า Brexit การประท้วงในฮ่องกง รวมถึงปัญหาการแข็งค่าของเงินบาท โดยในปี 2562 ที่ผ่านมานั้นมีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 39.8 ล้านคน ส่งผลให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวน 1.93 ล้านบาท

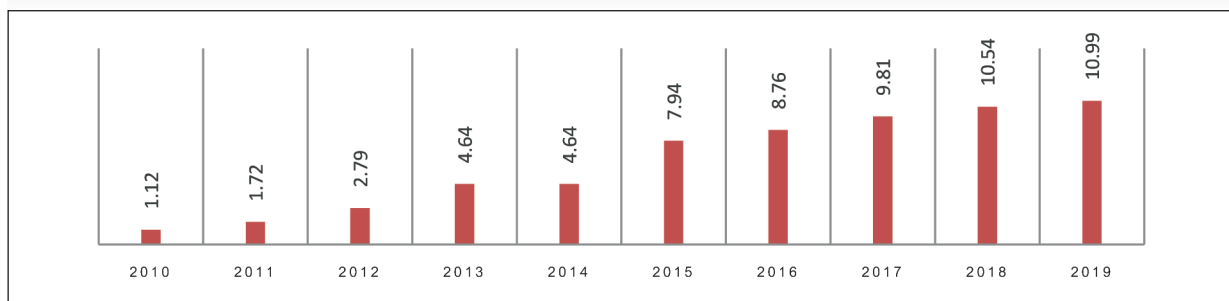
ในปี 2562 ที่ผ่านมา จากการเก็บสถิติของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง พบว่า ประเทศไทยถือเป็นเป้าหมายยอดนิยมอันดับที่ 3 ของนักท่องเที่ยวชาวจีนรองจากฮ่องกงและมาเก๋านั้น (ตารางที่ 3) ส่งผลให้ในปี 2562 ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางมาเที่ยวถึง 10.9 ล้านคน ขยายตัวจากปี 2561 ร้อยละ 4.4 ต่อปี (แผนภูมิที่ 2) ซึ่งคิดเป็นส่วนแบ่งตลาดของนักท่องเที่ยวทั้งหมดถึงร้อยละ 27.6 ซึ่งถือว่าเป็นอันดับ 1 เมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวจากทุกประเทศที่เดินทางมาเที่ยวไทย สร้างรายได้ให้ประเทศไทยถึง 518,948 ล้านบาท เกือบ 1 ใน 3 ของรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2562 ซึ่งรายได้เหล่านี้ได้กระจายไปยังผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ภัตตาคาร โรงแรม ไปจนถึงโฮมสเตย์ ทั้งเมืองหลักและเมืองรองทั่วประเทศไทย โดยเฉพาะเมื่อนักท่องเที่ยวชาวจีนในระยะหลังมีแนวโน้มที่จะเที่ยวด้วยตัวเองมากกว่า หรือที่เรียกว่า F.I.T. (Free Independent Traveler) ทำให้เกิดการกระจายไปสู่ชุมชนเพิ่มขึ้น

ตาราง 3 : 10 อันดับแรกของเป้าหมายยอดนิยมของนักท่องเที่ยวชาวจีน

Top 10 Chinese outbound destinations 2019			
Rank	Country	Number (Million)	Growth
1	Hongkong	43.8	-14%
2	Macao	27.9	11%
3	Thailand	11.0	4%
4	Japan	9.6	15%
5	South Korea	6.1	28%
6	Vietnam	5.8	16.9%
7	Singapore	3.6	6%
8	Malaysia	3.2	9%
9	Taiwan	2.7	2%
10	Cambodia	2.4	18%

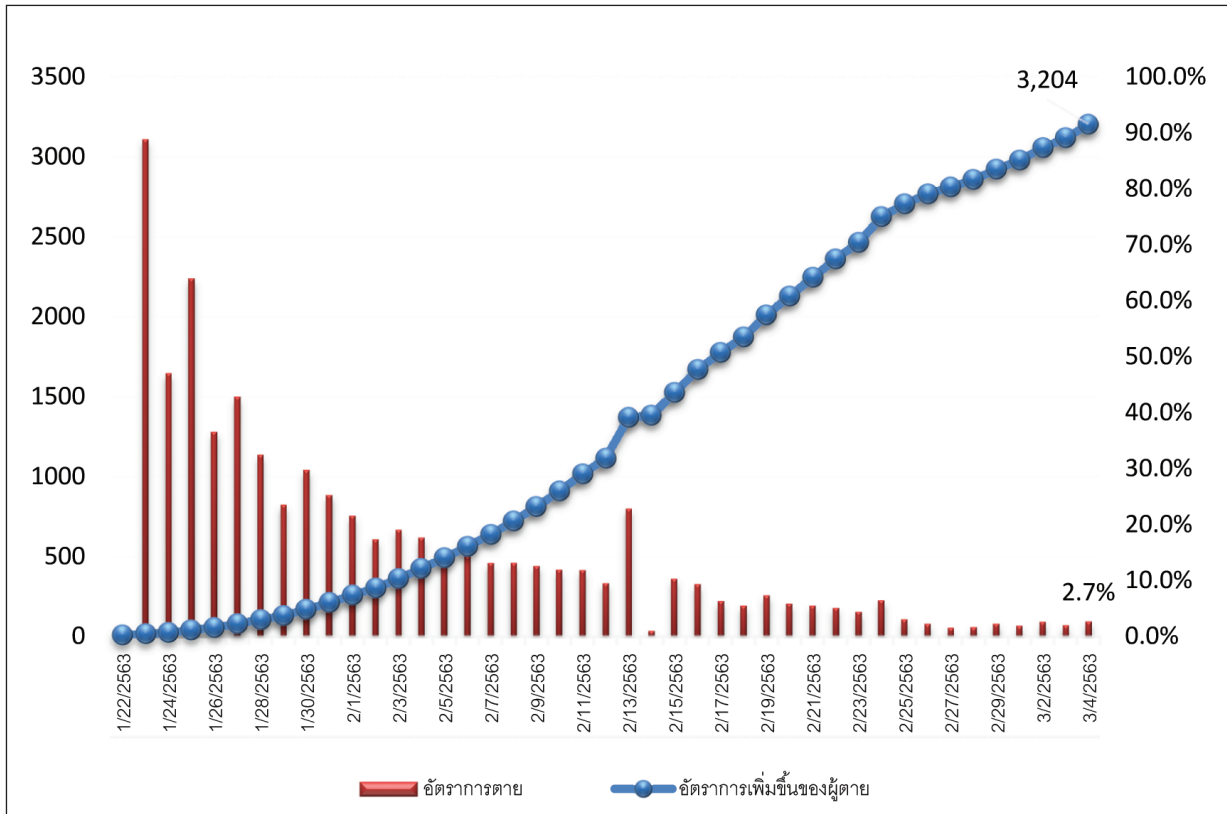
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

แผนภูมิ 2 : จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553-2562 (ล้านคน)

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แผนภูมิ 4 : จำนวนผู้เสียชีวิตและอัตราการเสียชีวิตของผู้ที่ติดเชื้อ COVID-19
ตั้งแต่วันที่ 22 ม.ค. - 4 มี.ค. 2563

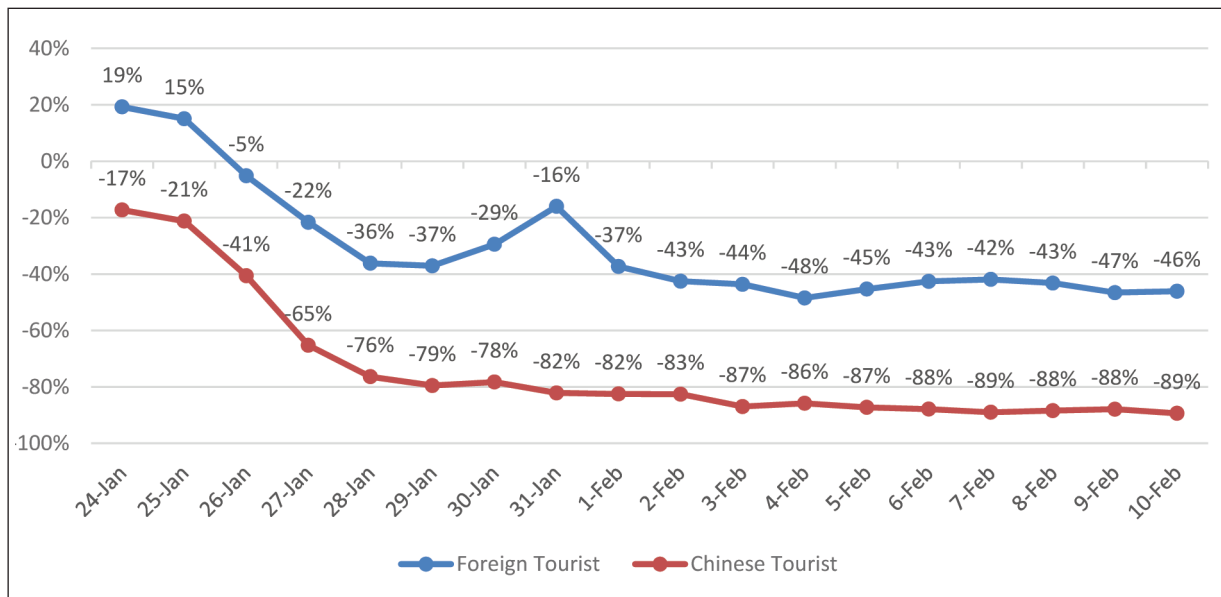

ที่มา : www.gisanddata.maps.arcgis.com รวบรวมโดย สศค.

เหตุการณ์เหล่านี้ที่เกิดขึ้นทำให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และคาดว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างแน่นอน เมื่อพิจารณาจากปัจจัยตามฤดูกาล (Seasonal Factor) พบว่าช่วงที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมมาเที่ยวไทยโดยหลักแล้วจะมีอยู่ 2 ช่วงด้วยกันคือ ช่วงปิดเทอมฤดูร้อนซึ่งอยู่ระหว่างเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์และตรงกับช่วงเทศกาลตรุษจีน และช่วงอีกช่วงหนึ่งก็คือช่วงของการปิดเทอมฤดูร้อน จะนานถึง 40-50 วัน ตั้งแต่ต้นหรือกลางเดือนกรกฎาคมถึงปลายเดือนสิงหาคม

จากข้อมูลเชิงประจักษ์ของกระทรวงการท่องเที่ยวพบว่าในเดือน ม.ค. ซึ่งเป็นช่วงที่เริ่มมีการระบาดของ Covid-2019 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาเที่ยวไทย 3.8 ล้านคน และเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนพบว่าขยายตัวร้อยละ 2.5 ซึ่งจากตัวเลขอาจดูเหมือนภาคการท่องเที่ยวจะยังไม่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรค แต่อย่างไรก็ตาม พบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวลดลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อทางการจีนมีคำสั่งให้บริษัทนำเที่ยวของจีนหยุดดำเนินกิจการชั่วคราว โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่เดือน ก.พ. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงเกือบครึ่งหนึ่งเมื่อเทียบกับวันเดียวกันในปีที่แล้ว และเมื่อพิจารณาพบว่ามาจากการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นหลัก โดยนักท่องเที่ยวชาวจีนในแต่ละวันลดลงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 (แผนภูมิ 5)

แผนภูมิ 5 : อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวรายวัน ตั้งแต่ทางการจีนมีคำสั่งให้บริษัทนำเที่ยวของจีนหยุดดำเนินการชั่วคราว

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยว

คนส่วนใหญ่อาจสังเกตเพียงว่าในช่วงนี้นักท่องเที่ยวต่างชาติบางตาลง จากที่เคยเดินไปไหนตามสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยม ก็มักจะเจอคนจีน หากแต่ว่าการลดลงของนักท่องเที่ยวคนดังกล่าวนำมาซึ่งการสูญเสียรายได้ของสำหรับภาคการท่องเที่ยวของไทยในภาพรวม โดยสามารถแบ่งเป็น 3 กรณี ดังนี้

กรณี Base Case = 41.5 ล้านคน (ขยายตัวร้อยละ 4.2)

จากข้อสมมติฐานด้านจำนวนนักท่องเที่ยว ณ ต.ค. 62 สศค. คาดว่า จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเที่ยวประเทศไทยทั้งหมด 41.5 ล้านคน สร้างรายได้ 2.09 ล้านล้านบาท ซึ่งเดิมทีคาดว่าสถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19 โดยคาดว่าจะมีระยะเวลาที่ส่งผลกระทบ 3 เดือน คือ ม.ค. - มี.ค. 63

กรณี Mild Case = 39.0 ล้านคน (หดตัวร้อยละ -2.0)

คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวไทย 39.0 ล้านคน สร้างรายได้ประมาณ 1.89 ล้านล้านบาท จำนวนนักท่องเที่ยวหายไป 2.5 ล้านคน โดยจำนวนนี้คาดว่าจะจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน 1.7 ล้านคน และ ที่เหลือเป็นนักท่องเที่ยวจากชาติอื่น ๆ โดยคาดว่าจะมีระยะเวลาที่ส่งผลกระทบ 5 เดือน ตั้งแต่เดือน ก.พ. - มิ.ย.

กรณี Severe Case = 36.3 ล้าน (หดตัวร้อยละ -8.9)

คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวไทย 36.3 ล้านคน สร้างรายได้ประมาณ 1.76 ล้านล้านบาท จำนวนนักท่องเที่ยวหายไป 5.2 ล้านคน โดยจำนวนนี้คาดว่าจะจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน 3.4 ล้านคน และ ที่เหลือเป็นนักท่องเที่ยวจากชาติอื่น ๆ โดยคาดว่าจะมีระยะเวลาที่ส่งผลกระทบ 7 เดือน ตั้งแต่เดือน ก.พ. - ส.ค. (ตารางที่ 4)

**ตาราง 4 : เปรียบเทียบผลกระทบของโรคระบาด COVID - 19 ต่อจำนวนนักท่องเที่ยว
ณ 11 ก.พ. 2563**

	กรณี		
	Base Case	Mild Case	Severe Case
จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	41.5	39	36.3
%YoY	4.2%	-2.0%	-8.9%
จำนวนนักท่องเที่ยวที่หายไป (ล้านคน)	0	2.5	5.2
จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน (ล้านคน)	12.0	9.3	7.6
%YoY	9%	-15%	-31%
จำนวนนักท่องเที่ยวที่จีนหายไป (ล้านคน)	0	1.7	3.4
รายได้ (ล้านล้านบาท)	2.09	1.89	1.76
ระยะเวลาที่ส่งผลกระทบ	3 เดือน (มค. - มี.ค. 63)	5 เดือน (ก.พ. - มิ.ย. 63)	7 เดือน (ก.พ. - ส.ค. 63)

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หมายเหตุ : รายได้ต่อคนต่อทริปนักท่องเที่ยวต่างชาติปี 2562 อยู่ที่ประมาณ 48,500 บาท

นอกจากนี้ยังมีสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ที่คาดว่าปี 2563 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศทั้งสิ้น 37 ล้านคน หดตัวลดลงร้อยละ 8.1 จากปี 2562 ลดลงจากที่คาดว่าจะอยู่ที่ 41.8 ล้านคน โดยคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะกลับมาฟื้นตัวได้ในไตรมาสที่ 3 และทั้งปีสร้างรายได้ได้ 1.73 ล้านล้านบาท ส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น ล่าสุดในวันที่ 5 มี.ค. 63 ประเมินว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเที่ยวไทยจะลดลงเหลือ 33 ล้านคน หรือหายไปไม่ต่ำกว่า 6 ล้านคน

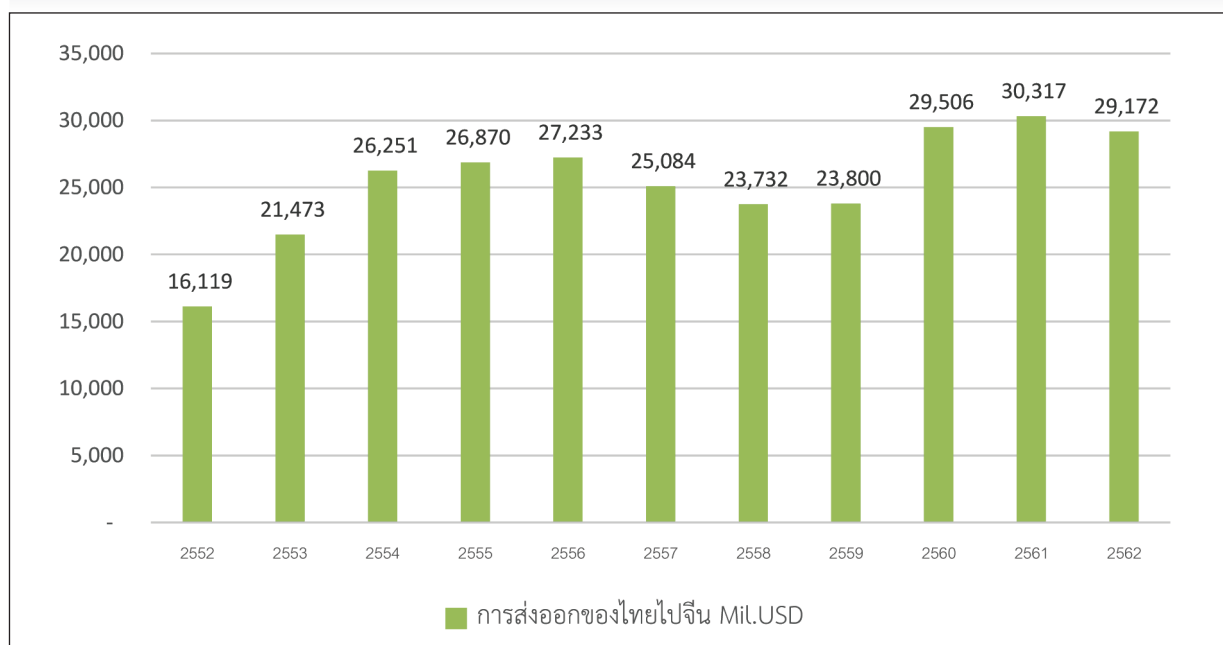
3.2 ผลกระทบโดยอ้อม

• ภาคอุตสาหกรรมและการส่งออก

เมืองอู่ฮั่นซึ่งเป็นศูนย์กลางการระบาดของไวรัส COVID-19 มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของจีนเป็นอย่างมาก โดยเมืองอู่ฮั่นถือเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของมณฑลหูเป่ย์ เปรียบเหมือนเมืองศูนย์กลางของจีนตอนกลาง ยิ่งไปกว่านั้นเมืองนี้ยังเปรียบเสมือนสายพานเชื่อมของการเชื่อมต่อแต่ละภาคของจีน หรือเรียกได้ว่าเป็นศูนย์กลางของการคมนาคม ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ และเมื่อรัฐบาลมีคำสั่งปิดเมืองอู่ฮั่นจึงเท่ากับว่าห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของจีนบางส่วนนั้นได้ขาดลง ซึ่งส่งผลกระทบทางอ้อมต่อเนื่องถึงภาคอุตสาหกรรมของไทยผ่านห่วงโซ่อุปทาน โดยพบว่าภาคอุตสาหกรรมของไทยมีความเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานของจีนในระดับสูง มีสัดส่วนร้อยละ 31.9 ของ MPI ซึ่งประกอบด้วย อุตสาหกรรมเคมี (สัดส่วนร้อยละ 8.0 ของ MPI) อุตสาหกรรมสิ่งทอ (สัดส่วนร้อยละ 1.6 ของ MPI) อุตสาหกรรมน้ำมันปิโตรเลียม (สัดส่วนร้อยละ 9.6 ของ MPI) อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม (สัดส่วนร้อยละ 3.8 ของ MPI) และอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ (สัดส่วนร้อยละ 8.9 ของ MPI) ทำให้ธุรกิจของไทยที่เกี่ยวข้องอาจจะได้รับผลกระทบตามมา นอกจากนี้ ยังมีภาคการส่งออกของไทยที่พึ่งพาตลาดจีนเป็นอย่างมาก โดยปี 2562 ไทยมีมูลค่าการส่งออกไปจีนถึง 29,172 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 12 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด (แผนภูมิ 6) โดยถือเป็นตลาดส่งออกสำคัญอันดับ 2 รองจากสหรัฐฯ เท่านั้น ดังนั้นในสภาวะเช่นนี้ ผู้บริโภคอาจจะลดการบริโภค โดยใช้เฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกไทยตามมา ซึ่งถึงแม้ว่าในเดือน ม.ค. 63 มูลค่าการส่งออกของไทยในรูปสกุลเงินดอลลาร์จะขยายตัวที่ร้อยละ 3.4 ต่อปี แต่คาดว่าจะได้รับผลกระทบในเดือน ก.พ. เช่นเดียวกับภาคการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม เมื่อห่วงโซ่อุปทานของจีนมีปัญหาขึ้นก็หมายถึงโอกาสของผู้ประกอบการไทยบางกลุ่มที่อาจมีช่องทางการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องไปยังจีนได้มากขึ้นเช่นกัน

แผนภูมิ 6 : มูลค่าการส่งออกจากไทยไปจีนในรูปของสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

• ภาคเกษตร

ขณะที่ภาคเกษตรก็ได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากการที่นักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยลดลง ส่งผลให้ความต้องการบริโภคลดน้อยลง และส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรลดลง เช่น ราคายางในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2563 อยู่ที่ฟองละ 2.50 บาท ลดลงจากในช่วงต้นเดือนมกราคม 2563 ที่ราคายางอยู่ที่ฟองละ 2.80 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ -10.7 ขณะที่ราคาเนื้อสัตว์อื่น ๆ ยังอยู่ในระดับทรงตัว

ทั้งนี้ จากผลกระทบด้านการท่องเที่ยวที่ได้กล่าวไปแล้วในช่วงต้นบวกกับปัจจัยเสี่ยงด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นความไม่แน่นอนจากปัจจัยภายนอกประเทศที่เกิดจากความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน รวมถึงการถอนตัวออกจากสหภาพยุโรปของสหราชอาณาจักร (Brexit) จะส่งผลให้เศรษฐกิจโลกชะลอตัวลงและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยผ่านการส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรม รวมถึงปัจจัยภายในอย่างปัญหารายได้ ค่าตัวเศรษฐกิจไทยปี 2563 จะขยายตัวได้ในแต่ละกรณีดังนี้ (ตารางที่ 5)

นอกจากนี้ในส่วนของภาคอุตสาหกรรมและการผลิต ยังสามารถกล่าวได้ว่าประเทศจีนเชื่อมโยงกับทั่วโลก เนื่องจากจีนเป็นศูนย์กลางของห่วงโซ่การผลิตให้กับประเทศสำคัญทั่วโลก โดยเฉพาะด้านการแปรรูปสินค้าสำเร็จรูป ซึ่งมีการนำเข้าสินค้ากลุ่มวัตถุดิบเป็นจำนวนมากจากหลายประเทศทั่วโลก เพื่อนำไปผลิตสินค้าหลายบริษัทข้ามชาติใช้จีนเป็นฐานการผลิตสินค้า เพื่อลดต้นทุนในการผลิต ซึ่งเมืองอู่ฮั่นเองก็มีบริษัทชั้นนำของต่างประเทศได้เข้าไปก่อตั้งฐานการผลิตเช่นกันไม่ว่าจะเป็น เรอโนลต์ ดาโนน ฮอนด้ามอเตอร์ วอลมาร์ท และ ซีเมนส์ เป็นต้น ดังนั้นจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าอำนาจเศรษฐกิจจีนมีผลกระทบต่อแนวโน้มเศรษฐกิจโลก สะท้อนจากผลกระทบจากการทำสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯและจีนที่เริ่มต้นตั้งแต่กลางปี 2561 ซึ่งบางประเทศแม้ไม่ได้มีความเชื่อมโยงทางการค้ากับสหรัฐฯโดยตรง แต่มีความสัมพันธ์ทางการค้ากับจีนก็ย่อมได้รับผลกระทบเช่นกัน เสมือนกับเป็นโดมิโนเอฟเฟกต์ ดังนั้น เมื่อจีนเป็นแหล่งรวมอุตสาหกรรมที่สำคัญของโลกและเป็นฐานของระบบห่วงโซ่การผลิต เมื่อเศรษฐกิจจีนมีการชะงักแน่นอนว่าเศรษฐกิจโลกอาจจะได้รับผลกระทบโดยตรงหรืออ้อมด้วย

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของนักท่องเที่ยวจีน ที่ปัจจุบันมีการเดินทางไปเที่ยวแทบทั่วทุกมุมโลก โดยมีการคาดการณ์ว่าในปี 2562 ที่ผ่านมาน่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศมากถึง 166 ล้านคน โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2561 ถึงร้อยละ 11 ต่อปี และนักท่องเที่ยวชาวจีนเหล่านี้มีการใช้จ่ายเงินกับการท่องเที่ยวจำนวนมาก ดังนั้น เมื่อมีการประกาศสั่งห้ามการเดินทางจึงกระทบภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศต่าง ๆ ด้วย

5. มาตรการการรับมือการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19

มาตรการในประเทศไทย

- **กระทรวงสาธารณสุข**

มีการยกระดับศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน เป็นระดับ 3 ดำเนินการติดตามสถานการณ์โรคทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างใกล้ชิด และบริหารจัดการทรัพยากร เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการเฝ้าระวังโรค ดำเนินการคัดกรองไข้ที่ท่าอากาศยานนานาชาติ 6 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิดอนเมือง เชียงใหม่ ภูเก็ต กระบี่ และเชียงราย เฝ้าระวังที่โรงพยาบาลรัฐ โรงพยาบาลเอกชน และชุมชน รวมทั้งประสานงานกับองค์การอนามัยโลก และประเทศในภูมิภาคอาเซียน เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำรายงานสถานการณ์ฉบับภาษาอังกฤษและใบความรู้ที่เกี่ยวข้องกับโรคในฉบับภาษาต่างประเทศอีกด้วย

- **กระทรวงการคลัง** จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 จึงออกมาตรการทางการเงินการคลังเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ปี2563 ซึ่งประกอบด้วย

1. **มาตรการด้านภาษี** ประกอบด้วย มาตรการขยายกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการจัดอบรมสัมมนาภายในประเทศ มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงกิจการโรงแรม และมาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงเครื่องบินไอพ่น

2. **มาตรการด้านการเงิน** ประกอบด้วย มาตรการขยายเวลาชำระหนี้และค่าธรรมเนียม และมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเงื่อนไขผ่อนปรน

คาดว่ามาตรการต่าง ๆ ที่มีการดำเนินอยู่ในประเทศไทยจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับทั้งคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ยังคงอยากเดินทางมาเที่ยวในประเทศไทย รวมถึงผู้ประกอบการทั้งรายย่อยและรายใหญ่ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19

มาตรการของประเทศจีน

ประเทศจีนได้ดำเนินมาตรการเพื่อรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ซึ่งได้แก่

- ประเทศจีน มีดำเนินประกาศปิดเมือง เพื่อกักกัน เพื่อหยุดการแพร่ไวรัส COVID-19 พร้อมทั้งหยุดการให้บริการ รถบัส รถไฟใต้ดิน เรือ รถไฟ เครื่องบิน ใน 17 เมือง (อู่ฮั่น หวงกัง ซื่อปี้เอ้อโจว จื่อเจียง เอินซือ เสี่ยวกาน เสียนหนิง หวงสือ เซียนเถา เฉียนเจียง จินโจว ลีฉวน กว่างโจว และเทียนจิน) รวมถึงเมืองไท่โจว และเมืองหางโจว เมืองเอกของมณฑลเจ้อเจียง มีการตั้งด่านคัดกรองผู้เดินทางเข้าออกจากมณฑลหูเป่ย์
- สร้างโรงพยาบาลชั่วคราวเพื่อรองรับผู้ป่วยโรคนี้อีกประมาณ 4,400 เตียง
- การควบคุมการเข้าออกพื้นที่สายการบินระหว่างประเทศ หลายสายการบินยังคงงดการให้บริการบินไปยังเมืองใหญ่ของประเทศจีน จนถึงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2563
- บริษัทให้พนักงานทำงานที่บ้าน เพื่อลดการเดินทางไปในที่สาธารณะ
- เมืองทิเบต ในวันที่ 27 ม.ค.63 ยกกระดานการเผชิญเหตุฉุกเฉินเป็นระดับ 2 และปิดสถานที่ท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวเพื่อควบคุมการระบาดในประเทศจีน
- The Bill & Melinda Gates Foundation บริจาคเงินจำนวน 5 ล้านดอลลาร์ ให้กับประเทศจีน เพื่อใช้เกี่ยวกับการวินิจฉัย ดูแล รักษาผู้ป่วย และการพัฒนาวัคซีน COVID-19
- ระดมทีมเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์จากทั่วประเทศประมาณ 6,000 คน ลงไปช่วยเหลือควบคุมการระบาดและรักษาผู้ป่วยในมณฑลหูเป่ย์
- นักวิจัยจีนเริ่มทดลองยาต้านไวรัส Remdesivir ด้วยวิธี randomized double-blind และ placebo-controlled trial ในผู้ป่วย 761 ราย โรงพยาบาลเมืองอู่ฮั่น เพื่อใช้ในการรักษาเชื้อไวรัส COVID-19

มาตรการของประเทศอื่น ๆ

- การยกเลิกเที่ยวบินไป-กลับจีน ในระยะเวลาชั่วคราวจนถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ หรืองดเที่ยวบินไปยังเมืองใหญ่ เช่น ปักกิ่งและเซี่ยงไฮ้
- ประกาศปิดพรมแดน สำหรับประเทศที่มีพรมแดนติดกับจีน ได้แก่ รัสเซียประกาศปิดด่านพรมแดนจีน-รัสเซีย ฮองกงประกาศงดการเดินทางทางเรือและรถไฟความเร็วสูงระหว่างฮองกงและจีนประมาณร้อยละ 80 ชั่วคราว
- สาธารณรัฐเช็ก ฟิลิปินส์ งดการอนุมัติวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยวจีน
- อพยพพลเมืองของประเทศตนเองที่อาศัยอยู่ในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีนกลับมา และให้กักกันเพื่อเฝ้าสังเกตอาการ
- การยกระดับการเตือนภัย สหรัฐอเมริกายกระดับเป็น Immediate Health Risk พร้อมจัดตั้ง Emergency Response System พัฒนาแนวทางการจัดการโรค และการตรวจวินิจฉัยเพื่อค้นหาเชื้อไวรัส ได้หวั่นออกประกาศให้โรคปอดอักเสบจากเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ให้เป็นโรคติดต่อทางกฎหมายประเภทที่ 5 ระบุให้เที่ยวบินไปประเทศจีน ยกเว้นจีนปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ เซี่ยงไห่ และเฉิงตู จนถึงวันที่ 29 เมษายน 2563
- ฟิลิปินส์ เลื่อนการแข่งขัน Asean Para Games (APG) จากวันที่ 20-28 มีนาคม 2563 เป็นช่วงพฤษภาคม หรือ มิถุนายน 2563
- ประเทศกาตาร์และคูเวต แนะนำพลเมืองหลีกเลี่ยงการเดินทางไปสิงคโปร์ โดยไม่จำเป็น

สรุป

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ที่มีจุดเริ่มต้นมาจากประเทศจีน และยังได้ขยายวงกว้างไปอีกหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทย ซึ่งเชื้อไวรัสสายพันธุ์นี้สร้างความหวาดกลัวให้กับประชาชนไปทั่วโลก นอกจากจะสร้างความตื่นตระหนกแล้ว เชื้อไวรัสชนิดนี้ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจจีน และอาจจะส่งผลกระทบต่อแนวโน้มเศรษฐกิจโลกอีกด้วย ซึ่งรวมถึงประเทศไทยที่มีความเชื่อมโยงกับประเทศจีนเป็นอย่างมาก ทั้งในเรื่องของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เป็นรายได้หลักของภาคการท่องเที่ยวของไทย รวมไปถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นภาคอุตสาหกรรม การส่งออก และภาคเกษตรอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม หลายส่วนที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นในไทยหรือต่างประเทศต่างได้พยายามหาทางป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่มาตรการเหล่านี้จำไม่เกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุดหากขาดความร่วมมือจากพลเมืองโลกและคนไทยเอง ซึ่งสิ่งที่ประชาชนทุกคนทำได้คือการป้องกันตนเองไม่ให้ติดโรค และติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่องยิ่งไปกว่านั้น ในการติดตามข่าวจากโซเชียลมีเดียจะต้องตรวจสอบความน่าเชื่อถือและที่มาของข้อมูลเสียก่อนที่สำคัญจะต้องไม่ตื่นตระหนกจนเกินเหตุ เพราะโรคนี้แม้จะยังไม่มียาที่จะป้องกันได้ แต่ก็เชื่อว่ารักษาให้หายไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้น พฤติกรรมของผู้ผลิตและผู้บริโภคหรือประชาชนอย่างเรา ๆ ก็ยังเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยตรงอีกด้วย หากประชาชนตื่นตระหนกมากเกินไปอาจทำให้ปัญหาลุกลามและบานปลาย และกลายเป็นเรื่องยากจะแก้ไขที่สุด

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

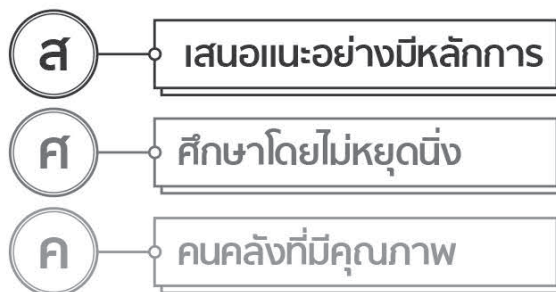
	2561	ม.ค. 62	ก.พ. 62	มี.ค. 62	เม.ย. 62	พ.ค. 62	มิ.ย. 62	ก.ค. 62	ส.ค. 62	ก.ย. 62	ต.ค. 62	พ.ย. 62	ธ.ค. 62	YTD
ภาวะเศรษฐกิจภายนอก														
- ราคาน้ำมันดิบ Dubai (ดอลลาร์สหรัฐ/บาร์เรล) /7	69.4	59.1	64.6	66.9	70.9	69.5	61.8	63.2	59.1	61.1	59.4	62.0	64.9	63.5
- อัตราดอกเบี้ย Federal Fund (%) /7	2.25- 2.50	2.25- 2.50	2.25- 2.50	2.25- 2.50	2.25- 2.50	2.25- 2.50	2.25- 2.50	2.00- 2.25	2.00- 2.25	1.75- 2.00	1.50- 1.75	1.50- 1.75	1.50- 1.75	1.50- 1.75
ภาคการคลัง (ปีงบประมาณ)														
- รายจ่ายรวม (พันล้านบาท) /1	3,007.2	304.9	200.2	225.1	262.7	171.8	227.0	230.9	168.1	288.7	368.2	181.3	260.6	810.1
(%YoY) /1	4.0%	24.7%	20.6%	2.3%	6.6%	-9.4%	-24.9%	8.4%	-6.1%	3.6%	-21.4%	-19.9%	-3.2%	-15.9%
- รายจ่ายงบประมาณ (พันล้านบาท) /1	2,792.1	286.5	182.1	200.7	211.9	161.3	217.0	219.6	158.2	258.0	347.5	154.6	227.3	729.5
(%YoY) /1	3.9%	26.3%	23.8%	0.9%	-10.5%	-6.4%	-24.3%	8.4%	-5.3%	0.7%	-22.4%	-22.6%	-7.4%	-18.3%
- รายจ่ายประจำ (พันล้านบาท) /1	2,411.8	256.4	152.7	159.9	186.0	128.4	183.2	189.8	125.2	201.8	337.0	148.9	217.6	703.5
(%YoY) /1	4.6%	28.0%	28.3%	0.1%	-12.0%	-10.1%	-26.6%	7.2%	-6.6%	-2.6%	-20.2%	-17.9%	1.7%	-14.0%
- รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท) /1	380.3	30.1	29.4	40.8	25.9	33.0	33.8	29.8	33.0	56.2	10.5	5.7	9.8	26.0
(%YoY) /1	-0.1%	13.8%	4.7%	4.2%	2.3%	11.1%	-8.4%	16.7%	0.0%	14.6%	-58.7%	-68.8%	-69.0%	-65.4%
- รายจ่ายเหลือปี (พันล้านบาท) /1	215.1	18.4	18.1	24.5	50.8	10.4	10.0	11.2	9.9	30.7	20.7	26.7	33.2	80.6
(%YoY) /1	5.5%	3.6%	-3.9%	14.8%	420.8%	-39.3%	-36.9%	8.5%	-17.4%	37.5%	1.0%	0.4%	40.2%	13.9%
ด้านอุปทาน														
ภาคการเกษตร														
- ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร (%YoY) /6	8.2%	2.4%	3.1%	-0.2%	-3.2%	-1.1%	0.9%	1.1%	3.5%	2.9%	2.0%	-2.5%	-2.5%	0.2%
- ดัชนีราคาสินค้าเกษตร (%YoY) /6	-5.4%	-0.5%	0.1%	-2.1%	-0.2%	1.0%	5.6%	2.7%	2.6%	2.3%	1.0%	4.7%	5.7%	1.9%
- รายได้เกษตรกรที่แท้จริง (%YoY) /13	2.0%	2.4%	2.9%	-3.4%	-4.7%	-1.7%	5.4%	2.5%	5.2%	4.2%	2.4%	1.3%	1.5%	1.4%
- การจ้างงานภาคเกษตร (%YoY) /3	3.1%	-5.5%	-6.1%	0.3%	-5.1%	-5.0%	-1.3%	-5.1%	-0.5%	0.9%	-2.7%	-3.8%	2.1%	-3.2%
ภาคอุตสาหกรรม														
- ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (%YoY) /9	3.6%	0.6%	-1.3%	-2.7%	1.5%	-3.4%	-5.3%	-3.3%	-4.4%	-5.1%	-8.1%	-8.3%	-4.3%	-3.7%
- มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /1	9.7%	7.9%	-13.1%	-18.1%	1.8%	-5.0%	-5.2%	-2.5%	-27.7%	-5.4%	-9.3%	-6.1%	0.4%	-7.6%
- ปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /1	5.1%	7.6%	-2.7%	-17.8%	2.5%	-4.8%	-5.8%	-4.1%	-29.2%	-7.2%	-10.6%	-7.7%	0.7%	-7.5%
- อัตราการใช้กำลังการผลิต (%) /9	69.8%	70.5%	69.1%	74.3%	63.6%	67.8%	65.3%	65.3%	65.8%	63.8%	62.8%	63.2%	64.0%	66.3%
- การจ้างงานภาคอุตสาหกรรม (%YoY) /3	1.1%	4.1%	1.7%	1.6%	3.8%	-0.6%	-0.8%	-1.4%	-4.1%	-6.5%	-1.0%	-0.3%	-4.7%	-0.2%
- ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (ระดับ) /8	91.6	93.8	95.6	96.3	95.0	95.9	94.5	93.5	92.8	92.1	91.2	92.3	91.7	93.7
ภาคบริการ														
- จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน) /10	38.2	3.7	3.6	3.5	3.2	2.7	3.1	3.3	3.5	2.9	3.0	3.4	3.9	39.8
(%YoY) /13	7.3%	5.3%	1.5%	-0.6%	3.2%	-0.4%	1.3%	4.7%	7.4%	10.1%	12.5%	5.9%	2.5%	4.2%
- การจ้างงานภาคบริการ (%YoY) /3	-0.2%	4.1%	2.2%	1.5%	1.5%	1.7%	1.6%	-1.4%	-1.5%	-1.8%	-1.2%	-0.4%	-0.3%	1.0%
ด้านอุปสงค์														
การบริโภคภาคเอกชน														
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ (%YoY) /1	5.6%	3.1%	-0.5%	2.2%	1.6%	5.3%	-5.6%	-9.1%	-5.3%	-2.3%	-4.9%	-5.0%	0.8%	-1.7%
- ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /1	8.4%	4.3%	-7.0%	5.2%	6.8%	-1.9%	-8.2%	17.5%	-1.9%	10.0%	-1.8%	1.3%	12.6%	2.8%
- ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่ง (%YoY) /13	15.4%	17.4%	9.2%	15.2%	16.9%	1.3%	-4.6%	0.8%	-3.3%	-2.4%	-7.6%	-16.4%	-18.7%	-0.3%
- ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ (%YoY) /12	-2.9%	-3.1%	0.4%	2.3%	0.1%	-3.8%	-15.3%	11.5%	-4.4%	-3.2%	2.0%	-6.8%	-17.3%	-3.4%
- ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อเศรษฐกิจโดยรวม (ระดับ) /5	67.8	67.7	69.0	67.6	66.2	64.8	63.4	62.2	60.9	59.3	57.9	56.4	56.0	62.6
การลงทุนภาคเอกชน														
- ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /1	3.4%	-3.8%	-21.9%	-2.9%	1.0%	-7.1%	-12.6%	9.9%	-9.6%	-2.7%	1.0%	-11.2%	-1.8%	-5.3%
- ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ (%YoY) /13	22.2%	17.3%	9.0%	4.6%	3.7%	5.2%	-0.2%	-2.4%	-9.2%	-21.4%	-13.5%	-16.1%	-22.9%	-5.1%
- ภาษีจากการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ (%YoY) /1	13.2%	4.2%	9.5%	2.1%	-18.2%	-13.0%	-15.7%	-6.0%	-9.2%	8.5%	-12.8%	-6.3%	-4.6%	-5.5%
- ยอดขายปูนซีเมนต์ (%YoY) /13	4.3%	5.5%	-3.0%	-10.3%	-5.4%	-3.1%	-3.4%	-4.5%	-12.9%	-10.0%	-9.0%	-2.2%	-3.1%	-5.2%
- ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (%YoY) /13	2.6%	-0.3%	-0.1%	0.3%	0.7%	0.3%	-0.8%	-2.0%	-2.3%	-2.8%	-3.1%	-3.1%	-2.1%	-1.2%
การค้าระหว่างประเทศ														
- มูลค่าการส่งออก (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /ระบบดุลการ (%YoY) /4	253.0	19.0	21.6	21.5	18.6	21.0	21.4	21.2	21.9	20.5	20.8	19.7	19.2	246.2
(%YoY) /4	6.9%	-5.9%	5.6%	-5.0%	-2.8%	-6.2%	-2.2%	4.3%	-4.0%	-1.4%	-4.5%	-7.4%	-1.3%	-2.7%
- ราคาสินค้าส่งออก (%YoY) /4	3.4%	0.2%	0.4%	0.5%	0.3%	0.0%	0.2%	0.6%	0.3%	0.3%	-0.2%	0.3%	1.1%	0.3%
- ปริมาณการส่งออก (%YoY) /13	3.4%	-6.1%	5.2%	-5.5%	-3.1%	-6.2%	-2.4%	3.7%	-4.3%	-1.7%	-4.3%	-7.7%	-2.1%	-2.9%
- มูลค่าการนำเข้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /ระบบดุลการ (%YoY) /4	248.2	23.0	17.5	19.4	19.9	20.7	18.1	21.1	19.9	19.2	20.3	19.1	18.6	236.6
(%YoY) /4	12.0%	13.8%	-10.2%	-7.8%	-1.3%	-1.4%	-10.0%	1.7%	-14.6%	-4.2%	-7.6%	-13.8%	2.5%	-4.7%
- ราคาสินค้านำเข้า (%YoY) /4	5.6%	-0.4%	0.4%	0.4%	0.6%	-0.2%	-0.6%	0.4%	-0.3%	-0.6%	-1.4%	1.3%	2.5%	0.2%
- ปริมาณการนำเข้า (%YoY) /13	6.1%	14.3%	-10.6%	-8.2%	-2.0%	-1.2%	-9.4%	1.2%	-14.3%	-3.6%	-6.3%	-14.9%	0.0%	-4.8%
- ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /ระบบดุลการ /4	4.8	-4.0	4.1	2.1	-1.3	0.3	3.3	0.1	2.1	1.3	0.5	0.5	0.6	9.6
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่างประเทศ														
- อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ) /2	32.3	31.8	31.3	31.7	31.9	31.8	31.1	30.8	30.8	30.6	30.4	30.2	30.2	31.0
- ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /2	28.5	1.4	5.8	5.2	1.4	-0.3	4.1	1.6	4.0	3.6	2.9	3.4	-	33.2
- ทุนสำรองทางการ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /2	205.6	209.9	212.5	212.2	210.5	210.0	215.8	218.4	220.2	220.5	222.8	221.0	224.3	224.3
- ฐานะการเงินต่างประเทศสุทธิ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /2	33.7	31.8	31.2	32.6	34.0	35.1	34.5	32.2	32.3	33.1	34.4	33.3	34.7	34.7
- ทุนสำรองทางการต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้น /2	3.2	3.4	3.4	3.4	3.5	3.4	3.5	3.5	3.5	3.7	3.8	3.8	-	3.8
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจในประเทศ														
- อัตราการว่างงาน (%) /3	1.1%	1.0%	0.8%	0.9%	1.0%	1.1%	0.9%	1.1%	1.0%	1.0%	0.9%	1.1%	-	1.0%
- ดัชนีราคาผู้ผลิต (%YoY) /4	0.4%	-1.1%	-0.6%	0.4%	0.7%	0.0%	-1.1%	-1.2%	-1.7%	-1.9%	-2.5%	-2.1%	-0.3%	-1.0%
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%YoY) /4	1.1%	0.3%	0.7%	1.2%	1.2%	1.1%	0.9%	1.0%	0.5%	0.3%	0.1%	0.2%	0.9%	0.7%
- อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%YoY) /4	0.7%	0.7%	0.6%	0.6%	0.6%	0.5%	0.5%	0.4%	0.5%	0.4%	0.4%	0.5%	0.5%	0.5%
- หนี้สาธารณะต่อ GDP (%) /1	41.8%	41.7%	41.9%	41.8%	42.1%	42.0%	41.3%	41.5%	41.3%	41.1%	41.0%	41.3%	-	41.3%

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators) รายไตรมาส

	2561	ม.ค. 62	ก.พ. 62	มี.ค. 62	เม.ย. 62	พ.ค. 62	มิ.ย. 62	ก.ค. 62	ส.ค. 62	ก.ย. 62	ต.ค. 62	พ.ย. 62	ธ.ค. 62	YTD
ภาวะเศรษฐกิจภายนอก														
- ราคาน้ำมันดิบ Dubai (ดอลลาร์สหรัฐ/บาร์เรล) /7	69.4	59.1	64.6	66.9	70.9	69.5	61.8	63.2	59.1	61.1	59.4	62.0	64.9	63.5
- อัตราดอกเบี้ย Federal Fund (%) /7	2.25-	2.25-	2.25-	2.25-	2.25-	2.25-	2.25-	2.00-	2.00-	1.75-	1.50-	1.50-	1.50-	1.50-
	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.25	2.25	2.00	1.75	1.75	1.75	1.75
ภาคการคลัง (ปีงบประมาณ)														
- รายจ่ายรวม (พันล้านบาท) /1	3,007.2	304.9	200.2	225.1	262.7	171.8	227.0	230.9	168.1	288.7	368.2	181.3	260.6	810.1
(%YoY) /1	4.0%	24.7%	20.6%	2.3%	6.6%	-9.4%	-24.9%	8.4%	-6.1%	3.6%	-21.4%	-19.9%	-3.2%	-15.9%
- รายจ่ายงบประมาณ (พันล้านบาท) /1	2,792.1	286.5	182.1	200.7	211.9	161.3	217.0	219.6	158.2	258.0	347.5	154.6	227.3	729.5
(%YoY) /1	3.9%	26.3%	23.8%	0.9%	-10.5%	-6.4%	-24.3%	8.4%	-5.3%	0.7%	-22.4%	-22.6%	-7.4%	-18.3%
- รายจ่ายประจำ (พันล้านบาท) /1	2,411.8	256.4	152.7	159.9	186.0	128.4	183.2	189.8	125.2	201.8	337.0	148.9	217.6	703.5
(%YoY) /1	4.6%	28.0%	28.3%	0.1%	-12.0%	-10.1%	-26.6%	7.2%	-6.6%	-2.6%	-20.2%	-17.9%	1.7%	-14.0%
- รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท) /1	380.3	30.1	29.4	40.8	25.9	33.0	33.8	29.8	33.0	56.2	10.5	5.7	9.8	26.0
(%YoY) /1	-0.1%	13.8%	4.7%	4.2%	2.3%	11.1%	-8.4%	16.7%	0.0%	14.6%	-58.7%	-68.8%	-69.0%	-65.4%
- รายจ่ายเหลือปี (พันล้านบาท) /1	215.1	18.4	18.1	24.5	50.8	10.4	10.0	11.2	9.9	30.7	20.7	26.7	33.2	80.6
(%YoY) /1	5.5%	3.6%	-3.9%	14.8%	420.8%	-39.3%	-36.9%	8.5%	-17.4%	37.5%	1.0%	0.4%	40.2%	13.9%
ด้านอุปทาน														
ภาคการผลิต														
- ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร (%YoY) /6	8.2%	2.4%	3.1%	-0.2%	-3.2%	-1.1%	0.9%	1.1%	3.5%	2.9%	2.0%	-2.5%	-2.5%	0.2%
- ดัชนีราคาสินค้าเกษตร (%YoY) /6	-5.4%	-0.5%	0.1%	-2.1%	-0.2%	1.0%	5.6%	2.7%	2.6%	2.3%	1.0%	4.7%	5.7%	1.9%
- รายได้เกษตรกรที่แท้จริง (%YoY) /13	2.0%	2.4%	2.9%	-3.4%	-4.7%	-1.7%	5.4%	2.5%	5.2%	4.2%	2.4%	1.3%	1.5%	1.4%
- การจ้างงานภาคเกษตร (%YoY) /3	3.1%	-5.5%	-6.1%	0.3%	-5.1%	-5.0%	-1.3%	-5.1%	-0.5%	0.9%	-2.7%	-3.8%	2.1%	-3.2%
ภาคอุตสาหกรรม														
- ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (%YoY) /9	3.6%	0.6%	-1.3%	-2.7%	1.5%	-3.4%	-5.3%	-3.3%	-4.4%	-5.1%	-8.1%	-8.3%	-4.3%	-3.7%
- มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /1	9.7%	7.9%	-13.1%	-18.1%	1.8%	-5.0%	-5.2%	-2.5%	-27.7%	-5.4%	-9.3%	-6.1%	0.4%	-7.6%
- ปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /1	5.1%	7.6%	-2.7%	-17.8%	2.5%	-4.8%	-5.8%	-4.1%	-29.2%	-7.2%	-10.6%	-7.7%	0.7%	-7.5%
- อัตราการใช้กำลังการผลิต (%) /9	69.8%	70.5%	69.1%	74.3%	63.6%	67.8%	65.3%	65.3%	65.8%	63.8%	62.8%	63.2%	64.0%	66.3%
- การจ้างงานภาคอุตสาหกรรม (%YoY) /3	1.1%	4.1%	1.7%	1.6%	3.8%	-0.6%	-0.8%	-1.4%	-4.1%	-6.5%	-1.0%	-0.3%	-4.7%	-0.2%
- ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (ระดับ) /8	91.6	93.8	95.6	96.3	95.0	95.9	94.5	93.5	92.8	92.1	91.2	92.3	91.7	93.7
ภาคบริการ														
- จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (ล้านคน) /10	38.2	3.7	3.6	3.5	3.2	2.7	3.1	3.3	3.5	2.9	3.0	3.4	3.9	39.8
(%YoY) /13	7.3%	5.3%	1.5%	-0.6%	3.2%	-0.4%	1.3%	4.7%	7.4%	10.1%	12.5%	5.9%	2.5%	4.2%
- การจ้างงานภาคบริการ (%YoY) /3	-0.2%	4.1%	4.2%	1.5%	1.5%	1.7%	1.6%	-1.4%	-1.5%	-1.8%	-1.2%	-0.4%	-0.3%	1.0%
ด้านอุปสงค์														
การบริโภคภาคเอกชน														
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาท้องที่ (%YoY) /1	5.6%	3.1%	-0.5%	2.2%	1.6%	5.3%	-5.6%	-9.1%	-5.3%	-2.3%	-4.9%	-5.0%	0.8%	-1.7%
- ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /1	8.4%	4.3%	-7.0%	5.2%	6.8%	-1.9%	-8.2%	17.5%	-1.9%	10.0%	-1.8%	1.3%	12.6%	2.8%
- ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่ง (%YoY) /13	15.4%	17.4%	9.2%	15.2%	16.9%	1.3%	-4.6%	0.8%	-3.3%	-2.4%	-7.6%	-16.4%	-18.7%	-0.3%
- ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ (%YoY) /12	-2.9%	-3.1%	0.4%	2.3%	0.1%	-3.8%	-15.3%	11.5%	-4.4%	-3.2%	2.0%	-6.8%	-17.3%	-3.4%
- ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อเศรษฐกิจโดยรวม (ระดับ) /5	67.8	67.7	69.0	67.6	66.2	64.8	63.4	62.2	60.9	59.3	57.9	56.4	56.0	62.6
การลงทุนภาคเอกชน														
- ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /1	3.4%	-3.8%	-21.9%	-2.9%	1.0%	-7.1%	-12.6%	9.9%	-9.6%	-2.7%	1.0%	-11.2%	-1.8%	-5.3%
- ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ (%YoY) /13	22.2%	17.3%	9.0%	4.6%	3.7%	5.2%	-0.2%	-2.4%	-9.2%	-21.4%	-13.5%	-16.1%	-22.9%	-5.1%
- ภาษีจากการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ (%YoY) /1	13.2%	4.2%	9.5%	2.1%	-18.2%	-13.0%	-15.7%	-6.0%	-9.2%	8.5%	-12.8%	-6.3%	-4.6%	-5.5%
- ยอดขายปูนซีเมนต์ (%YoY) /13	4.3%	5.5%	-3.0%	-10.3%	-5.4%	-3.1%	-3.4%	-4.5%	-12.9%	-10.0%	-9.0%	-2.2%	-3.1%	-5.2%
- ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (%YoY) /13	2.6%	-0.3%	-0.1%	0.3%	0.7%	0.3%	-0.8%	-2.0%	-2.3%	-2.8%	-3.1%	-3.1%	-2.1%	-1.2%
การนำเข้าและส่งออก														
- มูลค่าการส่งออก (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /ระบบดุลการ	253.0	19.0	21.6	21.5	18.6	21.0	21.4	21.2	21.9	20.5	20.8	19.7	19.2	246.2
(%YoY) /4	6.9%	-5.9%	5.6%	-5.0%	-2.8%	-6.2%	-2.2%	4.3%	-4.0%	-1.4%	-4.5%	-7.4%	-1.3%	-2.7%
- ราคาสินค้าส่งออก (%YoY) /4	3.4%	0.2%	0.4%	0.5%	0.3%	0.0%	0.2%	0.6%	0.3%	0.3%	-0.2%	0.3%	1.1%	0.3%
- ปริมาณการส่งออก (%YoY) /13	3.4%	-6.1%	5.2%	-5.5%	-3.1%	-6.2%	-2.4%	3.7%	-4.3%	-1.7%	-4.3%	-7.7%	-2.1%	-2.9%
- มูลค่าการนำเข้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /ระบบดุลการ	248.2	23.0	17.5	19.4	19.9	20.7	18.1	21.1	19.9	19.2	20.3	19.1	18.6	236.6
(%YoY) /4	12.0%	13.8%	-10.2%	-7.8%	-1.3%	-1.4%	-10.0%	1.7%	-14.6%	-4.2%	-7.6%	-13.8%	2.5%	-4.7%
- ราคาสินค้านำเข้า (%YoY) /4	5.6%	-0.4%	0.4%	0.4%	0.6%	-0.2%	-0.6%	0.4%	-0.3%	-0.6%	-1.4%	1.3%	2.5%	0.2%
- ปริมาณการนำเข้า (%YoY) /13	6.1%	14.3%	-10.6%	-8.2%	-2.0%	-1.2%	-9.4%	1.2%	-14.3%	-3.6%	-6.3%	-14.9%	0.0%	-4.8%
- ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /ระบบดุลการ /4	4.8	-4.0	4.1	2.1	-1.3	0.3	3.3	0.1	2.1	1.3	0.5	0.5	0.6	9.6
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่างประเทศ														
- อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ) /2	32.3	31.8	31.3	31.7	31.9	31.8	31.1	30.8	30.8	30.6	30.4	30.2	30.2	31.0
- ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /2	28.5	1.4	5.8	5.2	1.4	-0.3	4.1	1.6	4.0	3.6	2.9	3.4	-	33.2
- ทุนสำรองทางการ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /2	205.6	209.9	212.5	212.2	210.5	210.0	215.8	218.4	220.2	225.0	222.8	221.0	224.3	224.3
- ฐานะการเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) /2	33.7	31.8	31.2	32.6	34.0	35.1	34.5	32.2	32.3	33.1	34.4	33.3	34.7	34.7
- ทุนสำรองทางการต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้น /2	3.2	3.4	3.4	3.4	3.5	3.4	3.5	3.5	3.5	3.7	3.8	3.8	-	3.8
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจในประเทศ														
- อัตราการว่างงาน (%) /3	1.1%	1.0%	0.8%	0.9%	1.0%	1.1%	0.9%	1.1%	1.0%	1.0%	0.9%	1.1%	-	1.0%
- ดัชนีราคาผู้บริโภค (%YoY) /4	0.4%	-1.1%	-0.6%	0.4%	0.7%	0.0%	-1.1%	-1.2%	-1.7%	-1.9%	-2.5%	-2.1%	-0.3%	-1.0%
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%YoY) /4	1.1%	0.3%	0.7%	1.2%	1.2%	1.1%	0.9%	1.0%	0.5%	0.3%	0.1%	0.2%	0.9%	0.7%
- อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%YoY) /4	0.7%	0.7%	0.6%	0.6%	0.6%	0.5%	0.5%	0.4%	0.5%	0.4%	0.4%	0.5%	0.5%	0.5%
- หนี้สาธารณะต่อ GDP (%) /1	41.8%	41.7%	41.9%	41.8%	42.1%	42.0%	41.3%	41.5%	41.3%	41.1%	41.0%	41.3%	-	41.3%

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง FISCAL POLICY OFFICE

คณะผู้จัดทำ

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

ดร.พิสิทธิ์ พัวพันธ์: pisitp@mof.go.th

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค

พงศันคร โขชากรณ์: p_pochakorn@hotmail.com

ผู้อำนวยการส่วนวิเทศและสถาบันสัมพันธ์

ดร.นรพชร์ อัครวัลลภ: norabajra@mof.go.th

ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจ

วิภารัตน์ ปั่นเปี่ยมรัชฎ์: wiparat@fpo.go.th

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เสถียรภาพเศรษฐกิจ

สมคิด บุญล้นเหลือ: dageyang@hotmail.com

ผู้รับผิดชอบรายการภาคเศรษฐกิจ

ภาคการคลัง

อิทธิพัฒน์ ปรระภาประเสริฐ: Ittipat.p@outlook.com
ณัฐธิดา จันทักดี: fongnutdee@hotmail.com

ภาคการค้าระหว่างประเทศ

ภัทรพร คุ่มสะอาด: phattraporn088@gmail.com

ตลาดน้ำมัน

ยุทธภูมิ จารุเสรี: iam5111@msn.com

เศรษฐกิจต่างประเทศ

ศิริพล ฤทธิประศาสน์: sirapol@jhu.edu
ทิตา ปทุมเทวาภิบาล: thita.psed10@gmail.com

ภาคการเงิน

อริสา แก้วสลับศรี: arisaka@outlook.co.th

อัตราแลกเปลี่ยน

อภิญา เจนธัญญารักษ์: apinya.psed8@gmail.com

ภาคอุตสาหกรรม

รชากานต์ เคนชมพู่: racha.rachakan@gmail.com

ภาคเกษตรกรรม

ภัทร จารุวัฒนมงคล: patharac@fpo.go.th

ภาคการท่องเที่ยว

กมลพรรณ จันทร์รัตน์: kamonpan.nok@gmail.com
พิมพ์ภากรณ์ สุทธิหลวง: pimpapon2_403@hotmail.com

ภาคการบริโภค การลงทุน และอสังหาริมทรัพย์

ศิวัจน์ จิรกุลยาพัฒน์: siwat.ji@gmail.com
ธนิศ เกตุปรังค์: tanit.ketprank@gmail.com

ด้านเสถียรภาพ

รชากานต์ เคนชมพู่: racha.rachakan@gmail.com

เศรษฐกิจรายภูมิภาค

คงขวัญ ศิลา: nu_nub@yahoo.com
กาญจนา จันทร์ชิต: Jantarachit.k2525@gmail.com
รอม อรุณวิสุทธิ์: romaroon@gmail.com
กวิน เอี่ยมตระกูล: kawin.iamtrakul@gmail.com
ธัญลักษณ์ โกษาเสวียง: netfpo@gmail.com

ออกแบบและจัดรูปแบบ

กุสุมา จารุมณี: kusumaj@fpo.go.th

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ 6 แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ 0-2273-9020 โทรสาร 0-2298-5602

www.fpo.go.th